

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 257

51. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2008. október 9.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
III	<i>Előkészítő jogi aktusok</i>	
RÉGIÓK BIZOTTSÁGA		
2008. június 18–19-i, 75. plenáris ülés		
2008/C 257/01	A Régiók Bizottsága véleménye – Aktív beilleszkedés	1
2008/C 257/02	A Régiók Bizottsága véleménye – A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve (2010)	6
2008/C 257/03	A Régiók Bizottsága véleménye – Európai területi együttműködési csoportosulás: Új lendület az európai területi együttműködés számára	15
2008/C 257/04	A Régiók Bizottsága véleménytervezete – A migráció globális megközelítése: A munkavállalás céljából történő bevándorlással kapcsolatos európai politika kialakítása és beépítése a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatokba	20
2008/C 257/05	A Régiók Bizottsága véleménye – Európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért (EIDHR) – Stratégiai dokumentum a 2007 és 2010 közötti időszakra	26
2008/C 257/06	A Régiók Bizottsága véleménye – Többnyelvűség	30
2008/C 257/07	A Régiók Bizottsága véleménye – „Az Európai Unió hegyvidéki politikája felé: Európai elképzelések a hegyvidékek jövőjéről” című Zöld könyv kidolgozásának indítványozása	36
2008/C 257/08	A Régiók Bizottsága véleménye – Partnerség az Európáról szóló kommunikációért	41
2008/C 257/09	A Régiók Bizottsága véleménye – A kreativitás és innováció európai éve (2009)	46
2008/C 257/10	A Régiók Bizottsága véleménye – Telekommunikációs reformcsomag	51

Ár:
18 EUR

(folytatás a túldoldalon)

2008/C 257/11

A Régiók Bizottsága véleménye – Cselekvési terv a felnőttkori tanulásról: Tanulni sohasem késő 70

2008/C 257/12

A Régiók Bizottsága véleménye – Klaszterek és klaszterpolitika 76

Megjegyzés az olvasóhoz (lásd a hátsó borító belső oldalán)

III

(Előkészítő jogi aktusok)

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

2008. JÚNIUS 18–19-I, 75. PLENÁRIS ÜLÉS

A Régiók Bizottsága véleménye – Aktív beilleszkedés

(2008/C 257/01)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA úgy véli, hogy

- az aktív beilleszkedést célzó optimális politikához egy negyedik, horizontális jellegű tényezőre: a társadalmi részvételre is szükség van,
- az aktív beilleszkedés legfontosabb eszköze az aktív integráció. Az aktív beilleszkedés a „Work First” (Munka, mindeneelőtt) elvére épül: minden munkanélkülit be kell vonni a munkába vagy az oktatásba,
- a koherens politikacsomagot főként regionális és helyi szinten kellene kidolgozni és megvalósítani. A munkahelyek létrehozása elsősorban az ezen a területen fontos szereplőknek számító vállalatok és a szociális partnerek feladata – együttműködve a helyi és regionális önkormányzatokkal,
- elégséges jövedelmen minden ország, régió vagy helyi közösség mást és mást ért. A jövedelemtámogatás akkor tekinthető megfelelőnek, ha küzdeni lehet általa a strukturális szegénység ellen. Ebben az esetben minősíthető a támogatás szintje „elégséges”-nek. Pénzügyi szempontból nem lehet az egész EU-ra érvényes általános szabályt megfogalmazni e tekintetben. A nemzeti hatóságok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok együttesen felelősek a megfelelő jövedelemtámogatásra irányuló politikáért, amelyet a nyílt koordinációs módszer keretében uniós szinten meg kellene vitatni.
- a társadalmi és gazdasági szempontból leghátrányosabb helyzetű európai régiók és városok esetében a munkaerőpiacról leginkább kiszorultakat célzó aktív beilleszkedési politikacsomag (bevált gyakorlatok) alkalmazásához az EU pénzügyi támogatására van szükség. Ezért az aktív beilleszkedésre irányuló politikák céljára közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni a helyi és regionális önkormányzatok számára az ESZA költségvetését.
- a szociális, támogatásban részesített, illetve védett munkahelyek, a szociális vállalkozások és szövetkezetek fontos eszközként kiemelt szerepet játszhatnak a helyi és regionális szintű politikacsomag alkalmazásában. Az ilyen vállalkozások nem ítélték meg az európai piacra vonatkozó szokásos versenyszabályok alapján (például a közbeszerzés és az állami támogatások esetében kevésbé szigorú szabályokra van szükség).

Előadó: Henk KOOL (NL/PES), Hága polgármester-helyettese

Referenciaszöveg

A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – *A szociális védelem korszerűsítése a nagyobb társadalmi igazságosság és gazdasági kohézió érdekében: a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak aktív integrációjának elősegítése*

COM(2007) 620 végleges

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

Általános megjegyzések

1. 2006-ban az Európai Közösség 25 országában 80 millió embert (a népesség 16 százalékát) fenyegetett az elszegényedés veszélye. A szegénység elleni küzdelemhez és az aktív beilleszkedéshez elengedhetetlen a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak integrációja. Az a tény, hogy továbbra is sok embert fenyeget a szegénység, és sokan vannak kizárva a munkaerőpiacról, tagadhatatlan kihívást jelent a társadalmi kohézió EU-Szerződésben lefektetett célkitűzésére nézve.

2. Az Európai Bizottság három alapvető tényezőt tart szükségesnek a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak aktív beilleszkedésének erősítéséhez: 1) megfelelő és elégséges jövedelemtámogatást, 2) aktív integrációt 3) színvonalas szociális szolgáltatásokat.

3. Az aktív beilleszkedést célzó optimális politikához azonban egy negyedik, horizontális jellegű tényezőre: a társadalmi részvételre is szükség van.

4. Az aktív beilleszkedéshez a négy említett tényezővel kapcsolatban egységes, átfogó megközelítésre van szükség.

5. Az aktív beilleszkedés legfontosabb eszköze az aktív integráció (a második tényező). Az aktív beilleszkedés a „Work First” (Munka, mindenekelőtt) elvére épül: minden munkanélkület be kell vonni a munkába vagy az oktatásba. Az első (megfelelő és elégséges jövedelemtámogatás) és a harmadik (színvonalas szociális szolgáltatások) tényező kiegészítő elem. A negyedik tényező (a társadalmi részvétel) az aktív beilleszkedés politikájának utolsó eszköze. A munkaképtelen polgárokat jövedelemtámogatással és egyéb intézkedésekkel hozzá kell segíteni ahhoz, hogy részt vehessenek a társadalom életében. Egyetértünk az Európai Bizottsággal abban, hogy ezek a tényezők egységes, átfogó megközelítést tesznek lehetővé. Ezért minden hatóságnak arra kellene törekednie, hogy megfelelő egyensúly alakuljon ki a szociális segélyek, a szociális szolgáltatások, a közösségi szolgáltatások és a munkavállalásra irányuló pénzügyi, valamint nem pénzügyi ösztönzők között.

6. Az aktív beilleszkedésre irányuló stratégia és politika elsősorban a tagállamok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok hatáskörébe tartozik. Azonban e politikák kidolgozásának és a tapasztalatok átadásának ösztönzésére az EU társadalmi

kohézióra vonatkozó célkitűzésének megfelelően bizonyos alapelvek is megfogalmazódtak.

7. A politikák kialakítása és alkalmazása elsősorban a helyi és regionális önkormányzatok feladata. Az EU támogató szerepet tölt be. Az aktív beilleszkedéssel kapcsolatos átfogó politikának ez a meghatározása arányos, és a szubszidiaritás elvére épül.

8. A négy fő tényező (jövedelemtámogatás, aktív beilleszkedési politika, színvonalas szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés és társadalmi részvétel) szorosan összefügg, és erősíteniük kell egymást. Minden egyes régió, célcsoport és érintett esetében e négy tényezőt ötvözve kell optimális politikacsomagra törekedni. Az aktív beilleszkedésre irányuló politikák testre szabottak, figyelembe veszik a célcsoportok és az egyének közötti különbségeket. A nemzeti gazdasági modelltől függően e négy tényező viszonylagos jelentősége, valamint az egyes tényezőkhöz választott politikai eszközök különbözőek lehetnek az egyes tagállamok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok esetében.

9. A munkaerőpiacról leginkább kiszorultak integrációjára irányuló politikák eredményeit legnyilvánvalóbban a helyi és regionális önkormányzatok érzékelik. Ők viselik azonban a szóban forgó helyi, regionális, nemzeti és európai szintű politikák hiányosságainak következményeit is. A koherens politikacsomagot ezért főként regionális és helyi szinten kellene kidolgozni és megvalósítani. A helyi és regionális önkormányzatok ismerik a helyi körülményeket, a munkaerőpiac jellegzetességeit és a számos szereplőt, aki kulcsszerepet játszhat az aktív integráció átfogó politikájának megvalósításában.

10. A koherens politikacsomag végrehajtása érdekében a helyi és regionális önkormányzatoknak hatékony partnerségeket kellene kialakítaniuk más közintézményekkel, magáncégekkel, szociális partnerekkel, NGO-kkal, valamint az ügyfelek képviselőivel.

11. A helyi és regionális önkormányzatoknak nagymértékű szabadságot kell élvezniük politikáikban az ilyen intézkedések kidolgozása és végrehajtása terén. Ezeket a politikákat egyéb közintézményekkel és magánszervezetekkel együttműködve kellene megtervezni és végrehajtani. Az európai és nemzeti szintű politikákat (adóügy, bevándorlás, oktatás, foglalkoztatás stb.) a helyi és regionális szintű politikák kidolgozásakor és alkalmazásakor felmerülő igényeknek megfelelően kellene kialakítani.

12. Az európai, nemzeti, regionális és helyi jogalkotás és joggyakorlat akadályait, problémáit fel kell számolni.

Aktív integráció

13. Az aktív beilleszkedés legfontosabb eszköze az aktív integráció javítása. Ahhoz, hogy mindenkit be lehessen vonni, az aktív integráció átfogó megközelítésére van szükség. Ugyanakkor minden egyes régió, célcsoport és egyén számára integrált politikacsomagot kell készíteni. Elsősorban a regionális és helyi önkormányzatok feladata, hogy partnereikkel (többek között a nemzeti kormánnyal, a munkaadókkal, a többi közintézménnyel és az NGO-kkal) kidolgozzák és alkalmazzák ezeket a koherens politikacsomagokat. Az átfogó és integrált politikacsomagnak az a lényege, hogy minél több ember számára felszámolja a munkaerő-piaci integráció akadályait. Ez úgy valósítható meg, hogy tanácsadással, útmutatással és képzéssel alkalmassá tesszük ezeket az embereket arra, hogy fizetett munkát végezzenek, és munkahelyeket létesítsünk számukra mint védett csoport számára. A védett munkahelyek olyanok számára nyújtanak munkalehetőséget, akik a szokásos munkavégzésre nem azonnal alkalmasak.

14. Az aktív integrációval kapcsolatos optimális politika és átfogó megközelítés többek között a következőket foglalja magában:

- munkaerő-piaci esélyeik növelése érdekében a fiatalokat ösztönözni kell pályakezdő képesítésük megszerzésére, és lehetőségeket kell teremteni ehhez,
- a munkanélküliek visszatérése a munkaerőpiacra (lásd: „work first” elv). Ugyanakkor lehetőséget kell biztosítani számukra az oktatásra, képzésre, a tanácsadás igénybevételére és a gyermek gondozási létesítményekhez történő hozzáférésre,
- a munkaerőpiacról még jobban kiszorultak esetében szubvenzionált és védett munkahelyeket vagy szociális foglalkoztatást kell alkalmazni,
- azok számára, akik pszichológiai problémáik vagy testi fogyatékoságuk miatt nem alkalmasak sem rendes, sem védett munkára, társadalmi részvételüket elősegítő eszközöket kell alkalmazni (ilyen lehet például az önkéntes munka vagy a sporttevékenység). Ezzel egyidejűleg jövedelemtámogatás és a jó minőségű szociális szolgáltatásokhoz való hozzájutás biztosítása révén javítani kell azok szocioökonómiai helyzetén, akiket be akarunk vonni a munka világába,
- az az alapelv, hogy mindenkinek lehetőséget kell kapnia a társadalomban való részvételre.

15. Az intenzív, személyre szabott cselekvési tervek hozzájárulnak az aktív integráció javításához.

16. A célcsoportok az átfogó, integrált politikacsomag fontos elemét képezik. Regionális és helyi szinten az önkormányzatoknak olyan politikákat kellene kidolgozniuk és átültetniük, amelyek a lehető leghatékonyabbak valamennyi személy aktív beilleszkedése szempontjából, mégpedig ezen személyek háttérétől függetlenül, de elhárítva az előttük álló sajátos akadályokat.

17. A munkahelyek létrehozása elsősorban az ezen a területen fontos szereplőknek számító vállalatok és a szociális partnerek feladata – együttműködve a helyi és regionális önkormányzatokkal. Nemzeti és regionális szinten a központi kormányra támogató szerep hárul, optimális gazdasági keretfeltételek biztosításával, amilyen a színvonalas oktatás nyújtása, az elhelyezkedés, az adózási intézkedések és a rugalmas biztonság (szociális biztonság és rugalmas munkaügyi alternatívák). A végső láncszemet a helyi és regionális önkormányzatok, a szociális szolgáltatók és az NGO-k jelentik, különösen a munkaerőpiactól legtávolabb kerültek esetében. Természetesen a magán-személyekre is hárul felelősség.

18. Az állami és szociális munkaadókat, valamint a magánszféra munkaadóit erőteljesen ösztönözni kellene arra, hogy a meglévő munkahelyeket építsék ki, és hozzanak létre új, minőségi munkahelyeket (amelyek elégséges jövedelmet, jó munkakörülményeket, valamint képzést, illetve oktatást nyújtanak). A gyakorlati (alacsony képzettséget igénylő) munkát kínáló állásokra különösen nagy szükség van. A nemzeti hatóságok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok pozitív vállalkozói légkör biztosítása révén ösztönözhetik a magánszféra munkaadóit a munkahelyteremtésre.

19. Maguk a helyi és regionális önkormányzatok is fontos munkaadónak számítanak. Munkaadóként az ebben a véleményben kifejtett elveket is érvényesíteniük kellene.

20. A testi vagy szellemi fogyatékoságuk miatt a munkaerőpiactól igen távol került emberek számára mint védett csoport számára támogatásban részesülő, szociális munkahelyek megteremtésére és finanszírozására is szükség lehet. Szociális vállalkozások ösztönzésével a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepet játszhatnak ezen a téren.

21. A munkaerőpiacról kiszorult embereknek segítséget jelenthet a munkaerő-piaci belépéshez az, ha valamennyi foglalkoztatási forma (ideiglenes munka; rugalmas, rész-, valamint teljes munkaidő és távmunka) közül választhatnak.

22. Valamennyi formális és nem formális oktatási és szakképzési módszer, a részleges továbbképzési rendszerek, a korábbi tanulás elismerése, valamint az egész életen át tartó tanulás – ideértve a továbbképzést is –, hangsúlyozása részét kell, hogy képezze azoknak az összehangolt erőfeszítéseknek, melyek a munkaerőpiactól leginkább eltávolodott emberek szakképzettségének javítására irányulnak.

23. Több erőfeszítésre van szükség a nemzeti kormányok, illetve a helyi és regionális önkormányzatok részéről, hogy a munkaerő-piaci igényeket figyelembe véve javítsák az oktatás minőségét. A helyi önkormányzatoknak aktívabb foglalkoztatási politikát kellene folytatniuk, amelynek során a helyi piac igényeinek minél nagyobb mértékű figyelembevételére van szükség. Azokban az országokban, amelyekben a munkaerő-piaci politika a helyi szint illetékességi körébe tartozik, a nemzeti kormányoknak – az EU segítségével – a helyi munkaerőpiac figyelésére kellene ösztönözniük a helyi önkormányzatokat.

24. Az aktív integrációra vonatkozó politikák átfogó, integratív összehangolásának magában kell foglalnia azt is, hogy a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak számára megkönnyítsék a saját vállalkozás beindítását.

Jövedelemtámogatás

25. A munkaerőpiacról leginkább kiszorultaknak elégséges jövedelemtámogatásra és egyéb segítségre van szükségük ahhoz, hogy méltó módon élhessenek, és legalább részben megőrizze a munkaerőpiacra való visszatéréshez szükséges munkaképességeiket. Hangsúlyozni kell, hogy ez az Európai Unió alapelvei közé tartozik.

26. Elégséges jövedelemen minden ország, régió vagy helyi közösség mást és mást ért. Befolyásoló tényezőnek számít a jövedelemtámogatás mértéke, az árszint, a háztartás összetétele, az adózás, a kirekesztettség időtartama, a kulturális, társadalmi és történelmi tényezők stb. A jövedelemtámogatás akkor tekinthető megfelelőnek, ha küzdeni lehet általa a strukturális szegénység ellen. Ebben az esetben minősíthető a támogatás szintje „elégséges”-nek. Pénzügyi szempontból nem lehet az egész EU-ra érvényes általános szabályt megfogalmazni e tekintetben. A nemzeti hatóságok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok együttesen felelősek a megfelelő jövedelemtámogatásra irányuló politikáért, amelyet a nyílt koordinációs módszer keretében uniós szinten meg kellene vitatni.

27. Uniós szinten közös alapelvet lehetne megfogalmazni, amely kimondja, hogy a munkavállalói minimálbér és a jövedelemtámogatás szintje közötti különbségnek elég nagynek kell lennie ahhoz, hogy az embereket és célcsoportokat munkavállalásra ösztönözze. Ez a különbség fontos pénzügyi ösztönző az átfogó politikacsomagban. A „munka kifizetődővé tételét” az Európai Bizottság, számos tagállam, valamint helyi és regionális önkormányzat fontos alapelvnek tekinti. A nemzeti hatóságoknak, továbbá a helyi és regionális önkormányzatoknak a jövedelemtámogatási intézkedések kidolgozása és végrehajtása során ezért figyelembe kellene venniük a szegénységi csapda kockázatát.

28. Csak olyan személyeknek helyes jövedelemtámogatást nyújtani, akik nem képesek a munkaerőpiacon jövedelmet szerezni, illetve akik jövedelme (például termelékenységük alacsony szintje vagy a rosszul fizetett munkák elfogadásának kényszere miatt) nem éri el a létminimum szintjét. A nemzeti hatóságok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok ne akadályozzák a munkaerőpiac működését, viszont – szigorú „kapuórként” – pontosan kövessék nyomon, és alaposan értékeljék a jövedelemtámogatásra irányuló kérvényeket. Ugyanakkor aktív politikát kellene folytatni mindazon személyek elérése érdekében, akiknek szükségük van szociális ellátásra, jövedelemtámogatásra és társadalmi részvételre.

29. A jövedelemtámogatás több formában létezhet, és a legkedvezőbb esetben a helyi szintre és az egyénre van szabva. A jövedelemtámogatás néhány példája: létminimum szintű jövedelemtámogatás a munkanélküli és nem tanuló munkaerőnek, természetbeni juttatás a táplálkozás, ruházatkódás, oktatás, lakhatás és egészségügyi ellátás megkönnyítésére, a munkával

szerezett jövedelem kiegészítése (ha a jövedelem az – alacsony – termelékenységi szinttől függ), jövedelemtámogatás a magas mobilitási költségek ellensúlyozására, jövedelemtámogatás az adott személy képesítésének és szaktudásának növeléséhez, magánvállalkozás létrehozásához nyújtott támogatás.

Társadalmi részvétel

30. A munkaerőpiacról leginkább kiszorultak közül jó néhány személyes és fizikai értelemben véve is halmozottan hátrányos helyzetben vannak. A munkaerő-piaci integráció, de még a védett munkahely sem jelent számukra reális lehetőséget. Az átfogó megközelítés részeként a helyi és regionális önkormányzatok ezekről az emberekről is gondoskodnak. Társadalmi részvételük ösztönzéséhez különböző eszközök alkalmazására van szükség.

31. A helyi és regionális önkormányzatoknak a pénzügyi eszközök és a természetbeni juttatás eszközeinek minden fajtáját alkalmazniuk kell, hogy megkönnyítsék a munkaviszonnyal nem rendelkező személyek társadalmi részvételét. Ezek az eszközök ösztönzik azoknak a társadalmi, kulturális, sport-, jóléti és önkéntes tevékenységeit, akiket egyébként a társadalmi elszigetelés veszélye fenyegetne.

A minőségi szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés

32. A jövedelemtámogatás, az aktív integráció és a társadalmi részvétel minél hatékonyabb megvalósításához személyre szabott cselekvési tervekre van szükség, amelyeknek biztosítaniuk kell, hogy az egyes ügyfeleknek szóló támogató intézkedéseket idejében megtervezzék és végrehajtsák. A helyi és regionális önkormányzatoknak rendelkezniük kell a minőségi szolgáltatások infrastruktúrájához és a személyre szabott cselekvési tervek kialakításához szükséges eszközökkel.

33. A személyre szabott cselekvési tervek iránti igény, illetve azok jellege a helyi és regionális önkormányzatok széles körű eszköztárát teszi szükségessé.

34. A helyi és regionális önkormányzatoknak ösztönözniük kellene a szociális szolgáltatások minőségének javítására szolgáló eszközök és gyakorlatok alkalmazását (például a mindenki számára hozzáférhető internet, egyablakos ügyintézés, lex silentio (hallgatolagos beleegyezés), kötelező és megfelelő határidők a jövedelem- vagy a természetbeni támogatással kapcsolatos döntések meghozására vonatkozóan).

Támogatási iránymutatások

35. A sikeresség érdekében az aktív beilleszkedési politikáknak integrálniuk kell a helyi, regionális, nemzeti és uniós politikákat. Ki kell terjedniük a minimálbérre, az aktív munkaerő-piaci intézkedésekre, illetve az oktatási és szociális szolgáltatásokra, és ötvözniük kell ezeket. Helyi és regionális szinten számos csapda áll az átfogó, integrált politikák végrehajtásának útjában. A nemzeti kormányoknak, illetve a helyi és regionális önkormányzatoknak közösen kellene ösztönözniük egy átfogó megközelítési mód alkalmazását.

36. A társadalmi és gazdasági szempontból leghátrányosabb helyzetű európai régiók és városok esetében a munkaerőpiacról leginkább kiszorultakat célzó aktív beilleszkedési politikacsomag (bevált gyakorlatok) alkalmazásához az EU pénzügyi támogatására van szükség. Ezért az aktív beilleszkedésre irányuló politikák céljára közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni a helyi és regionális önkormányzatok számára az ESZA költségvetését. Olyan uniós költségkeretre is szükség van, amely a társadalmi részvételt finanszírozza. Az Interreg keretében kialakított megközelítés jó példa az Európai Unió által nyújtott hatékony támogatásra.

37. A szociális, támogatásban részesített, illetve védett munkahelyek, a szociális vállalkozások és szövetkezetek fontos eszközként kiemelt szerepet játszhatnak a helyi és regionális szintű politikacsomag alkalmazásában. Az ilyen vállalkozások nem ítélték meg az európai piacra vonatkozó szokásos versenyszabályok alapján (például a közbeszerzés és az állami támogatások esetében kevésbé szigorú szabályokra van szükség).

38. Az átfogó megközelítést – a helyi lakosság szempontjából – főleg a helyi és regionális önkormányzatok alkalmazzák. Az ilyen önkormányzatoknak jogi lehetőségekkel is rendelkezniük kellene, hogy aktív beilleszkedési politikájuk keretében a saját lakosaikra összpontosíthassanak.

39. A helyi és regionális önkormányzatoknak vezető szerepet kell játszaniuk az aktív beilleszkedési politika intézkedéseinek végrehajtásában. Az uniós szubszidiaritási elv szerint közös uniós elvet lehetne megfogalmazni, amely kimondaná, hogy a nemzeti és az uniós jogalkotásnak és joggyakorlatnak figyelembe kell vennie a helyi és regionális szinten megfogalmazott igényeket (határadó, juttatási rendszerek, az egész életen át tartó tanulás ösztönzése, pénzügyi ösztönzők a munkaadók számára, munkajog, diszkriminációellenes törvény, a minimálbér differenciálása stb.).

A nyílt koordináció módszere

40. A nyílt koordináció módszere jogi korlátozásoktól mentes keretet biztosít a politikai koordinációhoz. E módszert alkalmazva a tagállamok megállapodnak aktív beilleszkedés célzó leghatékonyabb politikáik meghatározásában és ismertetésében, azzal a céllal, hogy tanuljanak egymás tapasztalataiból. A nyílt koordináció módszerének elmélyítésére az alábbi politikai ajánlásokat fogalmazták meg:

41. A munkaerőpiacról leginkább kiszorultak aktív beilleszkedésének és jövedelemtámogatásának javítását célzó politikák számottevő része nem elég hatékony. Ezért az ilyen politikák hatékonyságának, eredményességének javítása céljából az aktív beilleszkedést szolgáló regionális és helyi politikák színvonalas, összehasonlítható és értékelő elemzéseire van szükség. Az Európai Bizottság is ösztönözhetné az ilyen minőségi tanulmányokat.

42. A helyi és regionális önkormányzatok közötti szakértői felülvizsgálatok, valamint egy helyi és regionális megfigyelőkből álló hálózat (Progress) elősegítheti a tanulási folyamatot. Kezdetből fogva világosan meg kellene határozni, hogy miben álljanak felülvizsgálatok, és milyen tevékenységet végezzen a helyi és regionális megfigyelőkből álló hálózat.

43. A munkaerő-kínálatban és -keresletben, valamint a bérekben és a jövedelemtámogatásban Európa-szerte tapasztalható különbségek olyan munkaerő-áramlásokat okoznak, amelyek akadályozhatják a munkaerőpiacról leginkább kiszorult emberek aktív beilleszkedését. A nyílt koordináció módszerét alkalmazva meg lehet vitatni, milyen hatásuk van az ilyen mozgásoknak az aktív beilleszkedésre.

44. A bevált gyakorlatok kialakítása és terjesztése úgy is serkenthető, hogy minden évben megválasztják az aktív beilleszkedés szempontjából legeredményesebb helyi és regionális önkormányzatokat, és európai kitüntetéssel jutalmazzák őket. A bevált gyakorlatok rendszerezésére az ESZA tematikus csoportjainak példáját követve kerülhetne sor.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 18-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

A Régiók Bizottsága véleménye – A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve (2010)

(2008/C 257/02)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- **határozottan emlékeztet** arra, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés témája körüli megmozdulást, ahhoz, hogy valóban meg hozza gyümölcsét, hosszú távú fellépésnek kellene tekinteni, melynek rá kellene irányítania a figyelmet a 2010-ben vagy korábban megtett intézkedések időbeli fenntarthatóságának szükségességére;
- olyan strukturált intézkedések megvalósítását **kéri**, amelyek révén döntő jelentőségű változást lehet elérni a szegénység és a társadalmi kirekesztés valamennyi formája elleni küzdelemben, mivel ezek korlátozzák az egyének szabadságát, és ártanak magának a társadalomnak; és **úgy ítéli meg**, hogy minden bizonnyal hasznos lenne, ha nem csupán a tagállamok, hanem a helyi és regionális önkormányzatok vagy azok csoportosulásai – mint külön entitások – számára is nyitott lenne az európai évben való részvétel;
- **megállapítja**, hogy különös hangsúlyt kell fektetni a gyermekek helyzetére, mivel azok a gyermekek, akik szegénységben és társadalmi kirekesztésben nőnek fel, egy nemzedékről nemzedékre öröklődő „körbe” kerülnek, ami súlyos következményeket von maga után hosszú távon, hiszen megfosztja a gyermekeket attól a joguktól, hogy teljes mértékben kiaknázhassák a bennük rejlő lehetőségeket, illetve veszélyezteti személyes fejlődésüket, oktatásukat és általános jólétüket;
- **kéri** a közösségi intézményeket, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a szegénység és a társadalmi kirekesztés összetett és többdimenziós formáira, és dolgozzanak ki a szociális felelősségvállalás folyamatára összpontosító koherens megelőző intézkedéseket és stratégiákat.

Előadó: Linetta SERRI (IT/PES), Armungia városi tanácsának tagja (Cagliari tartomány)

Referenciaszöveg

Az Európai Parlament és a Tanács határozata a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évéről (2010)

COM(2007) 797 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések az Európai Bizottság közleményéről

1. nagy érdeklődéssel **fogadja** a 2010-et a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évének nyilvánító kezdeményezés beindítását;
2. **osztja** azokat az aggodalmakat, amelyeket az a választás is tükröz, hogy sor került a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évének kinyilvánítására, mivel a 78 millió szegénységben és kirekesztésben élő európai polgár helyzetének kezelése mindenekelőtt a helyi és regionális önkormányzati rendszer feladata;
3. **határozottan emlékeztet** arra, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés témája körüli megmozdulást, ahhoz, hogy valóban meg hozza gyümölcsét, hosszú távú fellépésnek kellene tekinteni, melynek rá kellene irányítania a figyelmet a 2010-ben vagy korábban megtett intézkedések időbeli fenntarthatóságának szükségességére;
4. **megerősíti**, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak különleges szerepük van a szegénységben élő vagy társadalmilag kirekesztett személyek szociális, gazdasági és kulturális szolgáltatásokhoz való valószínűsítő hozzáférési feltételeinek elismerésében és előmozdításában. A helyi, regionális és nemzeti önkormányzatok alapvető felelőssége a kirekesztett személyek beilleszkedésének biztosítását célzó politikák kidolgozása, finanszírozása és irányítása;
5. **egyvetért** azzal, hogy a szociálpolitika megvalósításában a helyi, regionális és nemzeti önkormányzatok alapvető felelőssége a munkaerőpiacról leginkább kiszorult személyek beilleszkedésének biztosítását célzó politikák kidolgozása, finanszírozása és irányítása. A – magán-, köz- vagy vegyes tulajdonú – szolgáltatók elengedhetetlenül fontos szerepet játszanak ezen politikák helyi szintű megvalósításában;
6. **hangsúlyozza**, hogy a szegénység elleni küzdelem évének erősítenie kell a szegénységben és társadalmi kirekesztésben élő személyek és szervezeteik részvételét. Az évnek meg kellene erősítenie a befogadó társadalom elvét azáltal, hogy olyan teret hoz létre a közszférában, ahol a kirekesztett személyek elérhetőek, mindezt azon szervezetek létfontosságú hozzájárulásának érvényre juttatása mellett, amelyekhez ezek a személyek tartoznak;
7. **fokozni** kell a tagállamok, a helyi és regionális önkormányzatok, valamint a szegénység elleni küzdelemben elkötele-

zett nemzetközi szervezetek közötti tapasztalatcserét, a kölcsönös tanulási folyamat részeként;

Ajánlások

8. **egyvetért** azzal a javaslatl, hogy meg kell erősíteni a kollektív felelősség jelentőségét, amely nem csupán a politikai döntéshozókat kötelezi minden szinten, hanem a köz- és magán-szféra szereplőit is;
9. **megjegyzi**, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem – valamennyi közigazgatási szinten –, és különösen az ezen jelenségek megelőzésére irányuló politikai elkötelezettség ismételt és folyamatos kell hogy legyen;
10. olyan strukturált intézkedések megvalósítását **kéri**, amelyek révén döntő jelentőségű változást lehet elérni a szegénység és a társadalmi kirekesztés valamennyi formája elleni küzdelemben, mivel ezek korlátozzák az egyének szabadságát, és ártnak magának a társadalomnak;
11. nagyobb elszántságot **szeretne látni** azon intézkedések megvalósításában, amelyek kiegészítik a társadalmi befogadáshoz kapcsolódó egyéb eszközöket és megfelelő közösségi intézkedéseket, így a PROGRESS programot, a strukturális alapokat, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapot (EMVA), továbbá kapcsolódnak a megkülönböztetés elleni küzdelem, az alapvető jogok érvényesülésének és a nemek esélyegyenlőségének elősegítése, az oktatás és képzés, a kultúra és a kultúrák közötti párbeszéd, az ifjúság, a gyermekek és idősek gondozása, az állampolgári szerepvállalás, a bevándorlás és a menekültügy, valamint a kutatás területeihez;
12. **szeretné**, ha a szegénység és a kirekesztés jelenségét elősegítő, valamennyi típusú megkülönböztetés ellen felvennék a harcot;
13. **úgy ítéli meg**, hogy minden bizonnyal hasznos lenne, ha nem csupán a tagállamok, hanem a helyi és regionális önkormányzatok vagy azok csoportosulásai – mint külön entitások – számára is nyitott lenne az európai évben való részvétel;
14. **erősíteni** kell a szociális védelem, a társadalmi beilleszkedés és az európai foglalkoztatási stratégia terén a nyílt koordinációs módszert, és biztosítani kell a regionális és helyi szint nagyobb arányú részvételét. A módszer hatékonysága nagymértékben függ attól, hogy a helyi és regionális önkormányzatok a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó regionális cselekvési tervek elkészítése során mennyire kötelezik el magukat az aktív beilleszkedés három nagy tengelyét integráló átfogóbb megközelítés előmozdítása érdekében;

15. a szolgáltatásokhoz való hozzáférés javításával kapcsolatban **kiemeli**, hogy a tagállamok nagy részében a helyi és regionális hatóságok nyújtják a szociális szolgáltatásokat. A hozzáférés megkönnyítése érdekében ezek a szintek tehát a szolgáltatások ellátására vonatkozó új szabályok kidolgozására és alkalmazására alkalmasabb helyzetben vannak;

16. **megállapítja**, hogy különös hangsúlyt kell fektetni a gyermekek helyzetére, mivel azok a gyermekek, akik szegénységben és társadalmi kirekesztésben nőnek fel, egy nemzedékről nemzedékre öröklődő „körbe” kerülnek, ami súlyos következményeket von maga után hosszú távon, hiszen megfosztja a gyermekeket attól a joguktól, hogy teljes mértékben kiaknázhassák a bennük rejlő lehetőségeket, illetve veszélyezteti személyes fejlődésüket, oktatásukat és általános jólétüket. Fontos, hogy minden olyan nagycsaládnak és fiatal családnak nagyobb figyelmet szenteljünk, amelyeknek a szociális kirekesztés esetleges kockázati tényezőivel kell szembenéznük;

17. **emlékeztet** arra, hogy a fiatal generációk teljes körű részvételét először is a képzési szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítja: a legutóbbi PISA–OECD-felmérés szoros kapcsolatot tárt fel az alacsony képzettségi szint és a társadalmi kirekesztés között. Az Unió polgárainak elkötelezettsége és részvétele alapvetően fontos a társadalmi kohézió és Európa fejlődése szempontjából;

18. **kéri** a közösségi intézményeket, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a szegénység és a társadalmi kirekesztés összetett és többdimenziós formáira, és dolgozzanak ki a szociális felelősségvállalás („empowerment”) folyamatára összpontosító koherens megelőző intézkedéseket és stratégiákat;

19. **kéri**, hogy jobban vegyék figyelembe azokat a problémákat, amelyekkel a helyi és regionális önkormányzatok szembesülnek, például az Unióba való belépés területein jellemző, határokon átnyúló problémákat a menedéket kérők és az illegális bevándorlók belépését illetően.

II. MÓDOSÍTÁSI JAVASLATOK

1. módosító indítvány

2. cikk b) pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Szerepvállalás – Nagyobb társadalmi szerepvállalás a társadalmi integrációt elősegítő politikák és fellépések kidolgozásakor, a közös felelősség hangsúlyozása a szegénység és a marginalizálódás elleni küzdelemben. Az európai év segíti a tudatosítást, erősíti az elkötelezettséget és a részvételt a szegénység elleni küzdelemben, és új lehetőségeket biztosít ahhoz, hogy a polgárok részt tudjanak benne venni.</p>	<p>Szerepvállalás – Nagyobb társadalmi szerepvállalás a társadalmi integrációt elősegítő politikák és fellépések kidolgozásakor, a közös felelősség hangsúlyozása a szegénység és a marginalizálódás elleni küzdelemben. Az európai év segíteni kívánja a tudatosítást, erősíteni az elkötelezettséget és a részvételt a szegénység elleni küzdelemben, és új lehetőségeket biztosítani ahhoz, hogy az Unió országaiban lakó polgárok részt tudjanak benne venni.</p>

Indokolás

Fontos kifejezetten és határozottan emlékeztetni az Unió azon elkötelezettségére, hogy fel kíván lépni a szegénységgel és a társadalmi kirekesztéssel szemben tanúsított európai polgári magatartás aktív megváltoztatása érdekében.

2. módosító indítvány

2. cikk c) pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Összetartás – Az összetartóbb társadalom megteremtésének elősegítése azzal, hogy felhívják a nyilvánosság figyelmét arra, hogy mindenki javát szolgálja, ha sikerül leküzdeni a szegénységet, és senki sem szorul a társadalom peremére. Az európai év elősegíti egy olyan társadalom megteremtését, amely képes az életminőség, a jólét és társadalmi háttértől függetlenül az esélyegyenlőség növelésére és biztosítására, világszerte biztosítja a generációkon belüli és generációk közti szolidaritást, illetve a politikai döntések összhangját az EU fellépéseivel.</p>	<p>Összetartás – Az összetartóbb társadalom megteremtésének elősegítése azzal, hogy felhívják a nyilvánosság figyelmét arra, hogy mindenki javát szolgálja, minden polgár figyelmét ráirányítják az egyenlőség elvén felépülő társadalomra, amely jogokat és lehetőségeket biztosít; a szegénység nélküli társadalomra, ahol ha sikerül leküzdeni a szegénységet, és senki sem szorul a társadalom peremére. Az európai év elősegíti egy olyan társadalom megteremtését, amely képes az életminőség, a jólét és társadalmi háttértől függetlenül az esélyegyenlőség növelésére és biztosítására, világszerte biztosítja a generációkon belüli és generációk közti szolidaritást, illetve a politikai döntések összhangját az EU fellépéseivel.</p>

Indokolás

Alapvetően fontos, hogy az Unió szociális politikáinak elkötelezettségéről minden egyes polgára tudomást szerezzen, és hogy az Unió elismerje a teljes körű és mindenki számára egyenlő állampolgári jogokat, melyek mindenkinek lehetővé teszik a részvételt és ugyanazokat a lehetőségeket biztosítják a Lisszaboni Szerződés 5a. cikkének alkalmazása értelmében: „Politikai és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a megfelelő szociális biztonság biztosítására, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint az oktatás, a képzés és az emberi egészség védelmének magas szintjére vonatkozó követelményeket.”

3. módosító indítvány

2. cikk d) pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Módosítás
<p>Kötelezettségvállalás – A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni határozott EU-s kötelezettségvállalás újbóli megerősítése és ennek előmozdítása minden döntési szinten. A szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyitott koordinációs módszer eredményeire és lehetséges hiányosságaira építve az európai év megerősíti a szegénység és társadalmi kirekesztés megelőzésére és az ezek elleni küzdelemre vonatkozó politikai kötelezettségvállalást, illetve lendületet ad a területre vonatkozó EU-s intézkedések továbbfejlesztésének.</p>	<p>Kötelezettségvállalás – A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni határozott EU-s és tagállami kötelezettségvállalás újbóli megerősítése és ~~ennek~~ az állami hatóságok szegénység elleni erőteljes fellépésének előmozdítása ~~minden döntési szinten~~. A szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyitott koordinációs módszer eredményeire és lehetséges hiányosságaira építve az európai év megerősíti a szegénység és társadalmi kirekesztés megelőzésére és az ezek elleni küzdelemre vonatkozó politikai kötelezettségvállalást, illetve lendületet ad a területre vonatkozó EU-s és tagállami intézkedések továbbfejlesztésének.</p>

Indokolás

Ha a 2. cikk c) pontja a felelősség megosztására összpontosít, a 2. cikk d) pontjának az állami hatóságok szerepére kell felhívnia a figyelmet, kiemelve, hogy a szegénység leküzdését az egyéni magatartást megcélzó intézkedések helyett a politikai kötelezettségvállaláson keresztül kell megközelíteni.

4. módosító indítvány

6 cikk (1) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Minden tagállam kinevez egy nemzeti végrehajtó testületet, amely megszervezi az egyes tagállamok részvételét az európai évben, illetve biztosítja a nemzeti szintű koordinációt. A nemzeti végrehajtó testület az európai év nemzeti stratégiájának és prioritásainak meghatározásáért, valamint a közösségi finanszírozásra javasolt egyes fellépések kiválasztásáért felelős. A nemzeti stratégiát és az európai év prioritásait a 2. cikkben felsorolt célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni.</p>	<p>Minden tagállam kinevez egy nemzeti végrehajtó testületet, amely megszervezi az egyes tagállamok részvételét az európai évben, illetve biztosítja a nemzeti szintű koordinációt. A nemzeti végrehajtó testület az európai év nemzeti prioritásainak és stratégiájának ~~stratégiájának és prioritásainak~~ meghatározásáért, valamint a közösségi finanszírozásra javasolt egyes fellépések kiválasztásáért felelős. Ennek során biztosítani kell a regionális és helyi szintekkel folytatott szoros egyeztetést. Az ~~nemzeti stratégiát és az európai év nemzeti prioritásait és stratégiáját~~ a 2. cikkben felsorolt célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni.</p>

Indokolás

Fontos, hogy a nemzeti programok azokat a nemzeti prioritásokat határozzák meg először, amelyek a szegénységnek az országokban tapasztalható sajátos vetületein alapulnak; a stratégia megtervezésének a probléma alapos ismeretére kell épülnie, mivel a szegénység leküzdése multiszektoriális jellegű feladat és célzott beavatkozást tesz szükségessé.

5. módosító indítvány

13. cikk

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
Az európai év keretén belül a Bizottság más releváns nemzetközi szervezetekkel is együttműködhet, többek között az Európa Tanáccsal, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetével.	Az európai év keretén belül a Bizottság más releváns nemzetközi szervezetekkel is együttműködhet, többek között az Európa Tanáccsal, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel, ~~valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetével, valamint az Egészségügyi Világszervezettel és a Világbankkal.~~

Indokolás

Hosszú távon a szegénység súlyos következményekkel jár, megakadályozza a képességek teljes körű kibontakozását, veszélyezteti az egészséget, a személyes fejlődést, az általános jólétet; a WHO tapasztalata hozzájárulhat az ismeretek elmélyítéséhez és a bevált gyakorlatok megosztásához. A Világbank tapasztalata szintén fontos, mivel megközelítése egyre inkább a felelősségvállaláson („empowerment”) alapul.

6. módosító indítvány

Melléklet

I. KÖZÖSSÉGI SZINTŰ INTÉZKEDÉSEK

1. Találkozók és rendezvények

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A közösségi szinten szervezett találkozók és rendezvények célja, hogy felhívja a figyelmet az európai év témáira, a szegénységre és a társadalmi kirekesztésre, valamint lehetőséget biztosítson az eszmecserére. Ezekben az érdekelt felek is részt vesznek majd, a rendezvények szervezésébe pedig a szegénységben élőket, valamint az őket képviselő civil szervezeteket is bevonják, jó lehetőséget biztosítva ezzel arra, hogy a mindennapi problémákra és a politikai szabályozásban található hiányosságokra is megoldást találjanak.	A közösségi szinten szervezett találkozók és rendezvények célja, hogy felhívja a tagállamok polgárainak a figyelmét a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem az európai évének témáira, a szegénységre és a társadalmi kirekesztésre, valamint lehetőséget biztosítson az eszmecserére bővítésre. Ezekben az érdekelt felek is részt vesznek majd, a rendezvények szervezésébe pedig a szegénységben élőket, valamint az őket képviselő civil szervezeteket is bevonják, jó lehetőséget biztosítva ezzel arra, hogy a mindennapi problémákra és a politikai szabályozásban található hiányosságokra is megoldást találjanak. A cél a társadalmi szereplők aktív részvételének megteremtése a szociális felelősségvállalás („empowerment”) intézkedéseinek és gyakorlatainak kialakításán keresztül.

Indokolás

A szegénység elleni küzdelem keretében az uniós tagállamok polgárait kell megszólítani, hogy kialakuljon és növekedjen felelősségtudatuk. A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem évének célja a társadalmi egyenlőtlenségek újratermelődését megakadályozó feltételek megteremtése, ezért az intézkedéseknek és a gyakorlatoknak a társadalmi felelősségvállalásra („empowerment”) kell épülniük.

7. módosító indítvány

Melléklet

2. Tájékoztató és népszerűsítő kampányok, ideértve:

harmadik franciabekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
a hagyományos és új kommunikációs csatornákra és új technológiákra támaszkodó nemzeti szinten megvalósított közösségi szintű tájékoztató kampányt;	a hagyományos és új kommunikációs csatornákra és új, a terjesztés hatékonyságát növelő és a közvélemény érdeklődését felkeltő technológiákra támaszkodó helyi, regionális és nemzeti szinten megvalósított közösségi szintű tájékoztató kampányt;

Indokolás

Az intézkedés helyi szintje fontos, mivel a helyi és regionális hatóságok sajátos szerepet játszanak a szegény vagy a társadalmilag kirekesztett személyek szociális, gazdasági és kulturális szolgáltatásokhoz való hatékony hozzáférése előfeltételeinek elismerésében és támogatásában. A helyi, regionális és nemzeti önkormányzatok alapvető felelőssége a kirekesztett személyek beilleszkedésének biztosítását célzó politikák kidolgozása, finanszírozása és irányítása.

Az állami hivatalok valamennyi szintjének közreműködésére, valamint a sajátos célközönségre kidolgozott kommunikációs nyelvezetre támaszkodva a tájékoztató kampányok a polgárok lehető legszélesebb rétegeit érhetnék el.

8. módosító indítvány

Melléklet

2. Tájékoztató és népszerűsítő kampányok, ideértve:

negyedik franciabekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
a közvélemény érdeklődését felkeltő és a Közösség egész területén hozzáférhető kommunikációs és médiaeszközök előállítását;	~~a közvélemény érdeklődését felkeltő és a Közösség egész területén hozzáférhető kommunikációs és médiaeszközök előállítását;~~

Indokolás

Ez a szöveg szerepel a harmadik franciabekezdésben.

9. módosító indítvány

Melléklet

2. Tájékoztató és népszerűsítő kampányok, ideértve:

ötödik franciabekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
az eredmények ismertetését, az európai év célkitűzéseivel hozzájáruló közösségi programok, intézkedések és kezdeményezések közérthetőségének javítását szolgáló megfelelő intézkedéseket és kezdeményezéseket;	~~az eredmények ismertetését, az európai év célkitűzéseivel hozzájáruló közösségi programok, intézkedések és kezdeményezések közérthetőségének javítását, az európai év célkitűzéseivel hozzájáruló közösségi intézkedések és kezdeményezések, valamint eredmények ismertetését szolgáló megfelelő intézkedéseket és kezdeményezéseket;~~

Indokolás

Magától értetődik.

10. módosító indítvány

Melléklet

2. Tájékoztató és népszerűsítő kampányok, ideértve:

hatodik franciabekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
az oktatási intézmények megfelelő kezdeményezéseit az európai évvel kapcsolatos információk terjesztésére irányulóan;	az oktatási intézmények megfelelő kezdeményezéseit a fiatal generációk figyelmének felhívására és a szegénység elleni harc elveinek terjesztésére az európai évvel kapcsolatos információk terjesztésére irányulóan;

Indokolás

A felelősség megosztása erősödik azon intézkedéssel, amelynek célja megteremteni a társadalom összes tagjának, és különösképpen a fiatal generációknak a jelentősebb részvételét a Lisszaboni Szerződés végrehajtásában, melynek 149. cikke a következő vélt fogalmazza meg: „a fiatalok ösztönzése arra, hogy vegyenek részt Európa életében”.

11. módosító indítvány

Melléklet

3. Egyéb fellépések

első franciabekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
Közösségi szintű felmérések és tanulmányok készítése, amelyek célja, hogy értékelést és jelentést készítsenek az európai év előkészületeiről, hatékonyságáról, hatásáról és hosszú távú ellenőrzéséről. A politikai megoldásokhoz szükséges új konszenzus megteremtése érdekében az egyik ilyen felmérés tartalmaz egy olyan kérdéssort is, amely a polgárok véleményére kíváncsi a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelemről, a szociális védelmi rendszerekről, valamint arról, hogy hogyan látják az Unió szerepét a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben. Ezt a felmérést 2009-ben végzik majd el, hogy eredményeit az európai év nyitó konferenciáján már ismertetni lehessen.	Közösségi szintű felmérések és tanulmányok készítése, amelyek célja, hogy értékelést és jelentést készítsenek az európai év előkészületeiről, hatékonyságáról, hatásáról és hosszú távú ellenőrzéséről. A politikai megoldásokhoz szükséges új konszenzus ~~megteremtése~~ <u>alapjának kiterjesztése</u> érdekében az egyik ilyen felmérés tartalmaz egy olyan kérdéssort is, amely a polgárok véleményére kíváncsi a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelemről, a szociális védelmi rendszerekről, valamint arról, hogy hogyan látják az Unió <u>által játszott kívánt szerepét</u> a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben. Ezt a felmérést 2009-ben végzik majd el, hogy eredményeit az európai év nyitókonferenciáján már ismertetni lehessen.

Indokolás

Fontos kifejezetten és határozottan emlékeztetni az Unió azon elkötelezettségére, hogy fel kíván lépni az európai polgároknak a szegénységgel és a társadalmi kirekesztéssel szembeni magatartásának aktív megváltoztatása érdekében.

12. módosító indítvány

Melléklet

3. Egyéb fellépések

második franciabekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
Együttműködés a magánszektoral, a műsorszolgáltatókkal és egyéb médiumokkal az európai évvel kapcsolatos információk terjesztésében, valamint olyan intézkedések ismertetésében, amelyek elősegítik a szociális kérdésekről folytatott tartós párbeszédet.	Együttműködés a magánszektoral, a műsorszolgáltatókkal és egyéb médiumokkal az európai évvel kapcsolatos információk terjesztésében, valamint olyan intézkedések ismertetésében, amelyek elősegítik a szociális kérdésekről folytatott tartós párbeszéd <u>kialakítását</u> .

Indokolás

Magától értetődik.

13. módosító indítvány

Melléklet

II. A FELLÉPÉSEK NEMZETI SZINTŰ TÁRSFINANSZÍROZÁSA

7. f) pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
képzési lehetőségek a köztisztviselők, a szociális partnerek, a média, a nemkormányzati szervezetek képviselői, valamint egyéb szereplők számára, hogy bővítsék ismereteiket a szegénység és a társadalmi kirekesztettség jelenségeiről, az európai és a nemzeti társadalmi integrációs politikákról, a különböző rendelkezésre álló politikai eszközökről, illetve növeljék a szegénységgel kapcsolatos ügyek kezelésére vonatkozó kapacitásukat, és arra ösztönözze őket, hogy aktív szerepet játsszanak a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben,	~~képzési lehetőségek a nemzeti, regionális és helyi szintű intézmények~~ köztisztviselők, a szociális partnerek, a média, a nemkormányzati szervezetek képviselői, valamint egyéb szereplők ~~képzése annak érdekében számára,~~ hogy bővítsék ismereteiket a szegénység és a társadalmi kirekesztettség jelenségeiről, az európai és a nemzeti társadalmi integrációs politikákról, a különböző rendelkezésre álló politikai eszközökről, illetve növeljék a szegénységgel kapcsolatos ügyek kezelésére vonatkozó kapacitásukat, és arra ösztönözze őket, hogy aktív szerepet játsszanak a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben,

Indokolás

A helyi, regionális és nemzeti önkormányzatok alapvető felelőssége a kirekesztett személyek beilleszkedésének biztosítását célzó politikák kidolgozása, finanszírozása és irányítása, ezért fontos, hogy tisztviselői felkészüljenek e feladatok ellátására.

14. módosító indítvány

Melléklet

V. AZ EURÓPAI ÉV TEVÉKENYSÉGEINEK PRIORITÁSAI

második bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Az elvégzett elemzéssel, valamint a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló közös jelentésben meghatározott prioritásokkal összhangban az európai év a következő témákra összpontosít:</p> <ul style="list-style-type: none"> – gyermekszegénység és a szegénység generációk közti átörökítése, – befogadó munkaerőpiac, – az oktatásban és a képzésben tapasztalható hátrányok, beleértve a számítógép-felhasználói képzéseket is, – szegénység és a nemek közötti egyenlőség dimenziója, – hozzáférés az alapvető szolgáltatásokhoz, beleértve a tisztességes lakhatási körülményeket, – a megkülönböztetés megszüntetése, a bevándorlók integrációjának elősegítése, az etnikai kisebbségek társadalmi és munkaerő-piaci integrációja, – a fogyatékkal élők és más veszélyeztetett csoportok igényeinek figyelembe vétele. 	<p>Az elvégzett elemzéssel, valamint a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló közös jelentésben meghatározott prioritásokkal összhangban az európai év a következő témákra összpontosít:</p> <ul style="list-style-type: none"> – gyermekszegénység és a szegénység generációk közti átörökítése, – <u>az idős emberek,</u> – <u>a beilleszkedés aktív és integrált megközelítései,</u> – befogadó munkaerőpiac, – az oktatásban és a képzésben tapasztalható hátrányok, beleértve a számítógép-felhasználói képzéseket is, – szegénység és a nemek közötti egyenlőség dimenziója, – hozzáférés az alapvető szolgáltatásokhoz, beleértve a tisztességes lakhatási körülményeket, – a megkülönböztetés megszüntetése, a bevándorlók integrációjának elősegítése, az etnikai és vallási kisebbségek, <u>valamint a menekültek társadalmi és munkaerő-piaci integrációja,</u> – a fogyatékkal élők és más veszélyeztetett csoportok igényeinek figyelembe vétele.

Indokolás

A szegénység különösképpen az idős népességet, a menekülteket és a vallási kisebbségeket sújtja; a politikai és társadalmi életben való részvétel egyenlő feltételeinek biztosítása érdekében fontos a beilleszkedést elősegítő intézkedések ösztönzése.

15. módosító indítvány

Melléklet

5. JELLEMZŐK ÉS CÉLKITŰZÉSEK

5.3. A javaslat céljai, az attól várt eredmények, illetve az azzal összefüggő mutatók a tevékenységlapú irányítás keretében

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
Az európai év vitára ösztönöz, és megoldásokat talál arra, hogyan vehetnek részt a szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élők hatékonyan a társadalom életében, hogyan erősödhetnek meg azok a szervezetek, amelyeknek tagjai, és hogyan lehet erősebb keretrendszereket kidolgozni annak érdekében, hogy biztosítsák részvételüket a szegénység jelentős visszaszorítására irányuló tevékenységekben. Mindez a nyitott koordinációs módszer helyszíni hatékonyságán is javít.	Az európai év vitára ösztönöz, és megoldásokat talál arra, hogyan illeszkedhetnek be és vehetnek részt a szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élők hatékonyan a társadalom életében, hogyan erősödhetnek meg azok a szervezetek, amelyeknek tagjai, és hogyan lehet <u>erősebb keretrendszereket kidolgozni létrehozni a hatékony felelősségvállalási („empowerment”) intézkedések kedvező feltételeit annak érdekében, hogy biztosítsák részvételüket a szegénység jelentős visszaszorítására irányuló tevékenységekben.</u> Mindez a nyitott koordinációs módszer helyszíni hatékonyságán is javít.

Indokolás

Magától értetődik.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 18-án.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

A Régiók Bizottsága véleménye – Európai területi együttműködési csoportosulás: Új lendület az európai területi együttműködés számára

(2008/C 257/03)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- hangsúlyozza, hogy a jogszabályok gyors és következetes alkalmazására van szükség az EU teljes területén, az új eszköz európai szellemiségével összhangban,
- kiemeli, hogy azáltal, hogy közösségi jogi szerkezetet adunk a két vagy több tagállam különböző szintű intézményi szereplői között kialakult területi együttműködési formáknak, az Európai Területi Együttműködési Csoport (EGTC) megindíthatja a horizontális európai integráció folyamatát, amelyben érvényesül a szubszidiaritás és a polgárközeliség elve,
- hangsúlyozza, hogy a különböző intézményi szintek bevonásának lehetősége egyetlen együttműködési struktúrába megnyitja a többszintű kormányzás új formáinak perspektíváját, amely lehetővé teszi az európai regionális és helyi önkormányzatok számára, hogy hajtóerőként működjenek az EU politikájának kidolgozásában és megvalósításában, és hozzájárul, hogy az európai kormányzás nyitottabbá, még inkább részvételi, demokratikusabbá, kiszámíthatóbbá és átláthatóbbá váljon,
- kinyilvánítja abbéli szándékát, hogy kulcsfontosságú tájékoztató és ösztönző szerepet játsszon az EGTC eszköz tekintetében a politikai mobilizáció, a kommunikációs kezdeményezések, a tapasztalatok és legjobb gyakorlatok összegyűjtésére szolgáló hálózatok létrehozása, illetve a kutató tevékenység által,
- arra hívja fel az Európai Bizottságot, hogy a jövőbeli, európai területi együttműködésről szóló zöld könyvben indítson el stratégiai eszmecserét az EGTC-vel kapcsolatban.

Előadó: Mercedes BRESSO, Piemont tartomány elnöke (IT/PES)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A kontinens előtt álló kihívások és az európai integráció szükségessége

1. határozottan üdvözlö az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló rendelet elfogadását, amely hatékony választ ad az európai integrációs folyamat elmélyítésének alapvető elvárására, az aktuális kormányzati modelleknek azokhoz a kihívásokhoz való – a regionális különbségeket figyelembe vevő – hozzáigazításán keresztül, amelyekkel az Európai Uniónak szembe kell néznie;

2. tudomásul veszi, hogy az Európai Unió a jövőjét érintő, alapvető változásokkal áll szemben, mint például a 2007. december 13-án aláírt új Lisszaboni Szerződés, a schengeni övezet nemrég kilenc új állammal történő kibővítése, az euró ciprusi és máltai bevezetése a 2008. év elején, valamint a költségvetés folyamatban lévő felülvizsgálata;

3. alapvetően örömmel fogadja, hogy az új Lisszaboni Szerződés az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkébe felveszi a területi kohéziót az Európai Unió célkitűzései közé, és megállapítja, hogy kiemelt figyelmet kell szentelni a határokon átnyúló régióknak; ezzel kifejezetten elismeri annak szükségességét, hogy a többközpontú európai térség harmonizált és kiegyensúlyozott fejlődése támogatást kapjon az uniós politikák kidolgozása keretében; arra kéri az Európai Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot azon európai szintű intézkedésekre és tevékenységekre vonatkozóan, amelyekre az előbb említett célkitűzés a jövőben kiterjedhetne;

4. elismeri, hogy az Európai Uniónak és területének jövője a kohéziós politikák és a versenyösztönző stratégiák megerősített szinergiájától, illetve a globalizáció kihívásainak elsősorban a hátrányos helyzetű területeken történő leküzdését lehetővé tevő ágazati politikák fejlesztésétől függ, határokon átnyúló, nemzetek közötti és régióközi megközelítésmód alkalmazásával; megjegyzi, hogy a határokon átnyúló, nemzetek közötti és régióközi együttműködés már eddig is többletértéket eredményezett – és eredményez a mai napig – európai, politikai, intézményi, gazdasági, illetve társadalmi-kulturális téren;

5. emlékeztet arra, hogy a területi kohézió az Európai Unió területfejlesztési menetrendjének középpontjában áll, ami jelzi annak szükségességét, hogy a területi dimenzióknak meghatározóbb szerepet kell játszania az európai kohéziós politika és a többi közösségi politika jövőjében;

6. úgy véli, hogy a területi kohézió alapvető feltétele a gazdasági növekedés és szolidaritás célkitűzései elérésének, valamint egy magas versenyképességű szociális piacgazdaság megvalósítá-

sának, amelynek célja a teljes foglalkoztatás, a társadalmi haladás és a fenntartható fejlődés;

7. megerősíti, hogy a területi kohézió ezzel párhuzamosan erősítheti Európa régióinak versenyképességét és fenntarthatóságát, a megújított – és a tagállamok által 2008-ban aktualizált – lisszaboni stratégia célkitűzéseinek megfelelően;

8. úgy véli, hogy a területi együttműködés – és mindenekelőtt a határokon átvívelő együttműködés – kulcsfontosságú az európai integrációban, és az EU egyik politikai prioritása; valamint emlékeztet arra, hogy a területi együttműködés különösen fontos szerepet tölt be a legkülső régiók, szigetek és hegyvidéki területek esetében;

9. felkéri az Európai Bizottságot, hogy indítson stratégiai vitát az európai területi együttműködési csoportosulásról az európai területi kohézióról szóló következő zöld könyvében;

Az európai területi együttműködési csoportosulás politikai és stratégiai jelentősége

10. támogatja a területi együttműködést mint a kohéziós politika lényeges eszközét, amely arra hivatott, hogy a gazdasági, szociális, kulturális és környezeti szempontból alapvető fontosságú ágazatok – kifejezetten területi dimenziójú – problémáit megoldja;

11. hangsúlyozza, hogy a területi együttműködés megfelelő választ ad arra, hogy a 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozó alapok elosztása földrajzi szempontból kiegyensúlyozottabban valósuljon meg;

12. üdvözlö, hogy a 2007–2013-as programozási időszak előirányozza a területi együttműködés jelentős fejlesztését a kohéziós politika keretében, a következő módon:

- az INTERREG közösségi kezdeményezés integrációja, amely az európai kohéziós politika teljes értékű politikai célkitűzésévé (3. célkitűzés) lép elő,
- a területi együttműködési kezdeményezések erőteljes orientálása a lisszaboni és a göteborgi célok megvalósításának irányába,
- a területi együttműködés konszolidálása, valamint a „Régiók a gazdasági változásért” kezdeményezés keretében az EU többi politikai témakörével való összekapcsolása,
- együttműködési struktúrák, működőképes mechanizmusok és hasznosítási folyamatok fejlesztése, ideértve a 27 tagállamot hálózatba szervező programokat (URBACT, INTERACT, ESPON);

13. úgy véli, hogy az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló 1082/2006/EK rendelet fontos jogi eszköz, amely egy egységes, minden tagállamban közvetlenül alkalmazható közösségi szabályozáson keresztül erősíti a területi önkormányzatok közötti együttműködést Európában;

14. úgy véli, hogy a benne rejlő előrelátható lehetőségeket az is erősíti, hogy közvetlen kapcsolatban van a közösségi vívmányokkal, ami speciális érvénnyel ruházza fel, jobban beépíthetővé teszi a nemzeti jogrendszerekbe, és a klasszikus együttműködési eszközöknél alaposabbá és dinamikusabbá teszi;

15. megjegyzi, hogy az előző jogi keret, amelyet a rendelet egyébiránt nem kíván megszüntetni, számos alkalommal bizonytalan helyzetet teremtett;

16. örömmel veszi tudomásul, hogy az európai területi együttműködésre vonatkozó rendelet tartalmazza a tanácsi joganyagban bevezetett, területi együttműködésre vonatkozó rendelkezések nagy részét. Az Európa Tanács keretében, a területi önkormányzatok határokön átnyúló együttműködéséről szóló 1980-as keretszerződésben és az azt kiegészítő 1995-ös és 1998-as jegyzőkönyvekben ismerték el először a területi önkormányzatok nemzeti határokön túli együttműködésére vonatkozó jogát;

17. hangsúlyozza, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás európai együttműködési struktúrát megvalósító eszköz, amelynek célja, hogy szembenézzon a – határokon átnyúló, nemzetek és régiók közötti programok és projektek végrehajtásához és irányításához, valamint általában a területi együttműködéshez kapcsolódó – hagyományos jogi és közigazgatási problémákkal, valamint hogy megoldja azokat;

18. kiemeli, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás hozzájárul ahhoz, hogy a területi együttműködési kezdeményezéseknek stabilitást és biztonságot nyújtson, jogi személynéssel rendelkező együttműködési csoportok létrehozásának, valamint a projektek és intézkedések megvalósításához szükséges eszközök megteremtésének köszönhetően, a Közösség pénzügyi támogatásával, vagy anélkül;

19. újfent hangoztatja, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás hatékony koordinációs platformja lehet az európai, nemzeti és regionális politikák megvalósításának számos olyan kulcságazatban, mint az infrastruktúrák, a vállalati verseny, a kutatás és fejlesztés, a képzés, a környezetvédelem és a kockázatmegelőzés, az energia-, és a közlekedési hálózatok, az egészségügy és a szociális ügyek, valamint a fenntartható és többközponitú városfejlesztés;

20. emlékeztet arra, hogy az olyan európai programok, mint az INTERREG lehetővé tették számos olyan struktúra létrejöttét, jó viszony kialakítását, valamint megállapodás megszületését, amelyek a területi önkormányzatok közötti határokon átnyúló és interregionális együttműködés különböző formáit kívánták megvalósítani a közös érdekű területeken;

21. úgy véli, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás új lehetőséget jelenthet a jogi keret meghatározásához és

az euróregiók koherens fejlődéséhez, amelyek az elmúlt években jelentősen hozzájárultak a tevékenységek széles körében folytatott valódi együttműködéshez: a szomszédági kapcsolatok bővítéséhez, a lakosság egymáshoz való közeledéséhez, az ismeretek átadásához és a legjobb gyakorlatok cseréjéhez az együttműködési kezdeményezések által;

22. hangsúlyozza, hogy az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló rendelet nem szándékozik megszüntetni a jelenleg működő euróregiókat, és nem is kíván új adminisztratív struktúrát kialakítani. Ehelyett valós lehetőséget igyekszik biztosítani a transzeurópai területi együttműködésre;

23. hangsúlyozza, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás a decentralizált együttműködésre való törekvés erőteljes eszköze. Ez a törekvés európai szinten, számos politikai területen jelenik meg olyan stabil struktúrák alapján, amelyek képesek a polgárok részvételét előmozdítani és teljes mértékben megvalósításra kerülő közös döntéseket hozni, és még hosszú távú stratégiai együttműködéshez is vezetnek;

24. megjegyzi, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás elsőrangú operatív eszköz lehet, illetve kell is hogy legyen, amely megkönnyíti a hitelpiachoz való hozzáférést azzal a céllal, hogy az EU olyan különböző területei számára finanszírozzon infrastruktúrákat vagy közös érdekű szolgáltatásokat, amelyek a maguk részéről megteremtik az ilyen intézkedések megfelelő finanszírozásához szükséges bevételeket;

25. hangsúlyozza, hogy a közösségi szinten végrehajtandó intézkedések egyike annak ösztönzése lenne, hogy együttműködési eszközként előszeretettel alkalmazzák az európai területi együttműködési csoportosulást, egyrészt a jelentős előnyök miatt, amelyek az együttműködési politikák, tervek és projektek kezelésének egyszerűsödéséből adódnak, másrészt pedig azért, mert így az EU egész területén elterjednek a bevált adminisztratív gyakorlatok;

26. úgy véli, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás jelenlegi együttműködési eszközei e struktúrák számára nemcsak megteremthetik annak lehetőségét, hogy azok összehangoltabban és hatékonyabban működjenek, az alapok ésszerűbb és jobb összpontosítása révén, hanem javítják az ezt követő eredmények minőségét is;

27. kiemeli, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás jelentős módon hozzájárul majd a források hatékonyabb elosztásához és kezeléséhez a regionális és helyi önkormányzatok, valamint a területi szintű gazdasági és szociális szereplők szorosabb bevonásán keresztül;

28. hangsúlyozza, hogy azáltal, hogy – az egyes szinteken – a kettő vagy több tagállamhoz tartozó intézményi szereplők közötti területi együttműködés formái egy közösségi jogi struktúrába illeszkednek, az európai területi együttműködési csoportosulásnak módjában áll, hogy a vertikális európai integrációs folyamatot elindítsa, a szubszidiaritás és a polgárok közelség elveit alkalmazva;

29. azt állítja, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás eszközén keresztül a regionális és helyi önkormányzatok fontos ösztönző szerepet játszhatnak az Unió politikáinak kidolgozásában és végrehajtásában, hozzájárulva a nyíltabb, a részvételre nagyobb súlyt helyező, demokratikusabb, felelősebb és átláthatóbb európai kormányzáshoz;

30. rávilágít arra, hogy a különböző intézményi szintek egyetlen együttműködési struktúrába való bevonása olyan új többszintű kormányzási formáknak nyit utat, amelyekben az érintett szereplők az egyes hatásköröktől függően járulnak hozzá a projekt együttes sikeréhez;

Kötelezettségvállalás a rendelet közösségi szellemben való végrehajtására

31. hangsúlyozza, hogy a rendelet jogi formája – a területi együttműködésre nézve – homogén szabályokat biztosít minden tagállamban, és csökkenti a rendeletek elaprózottságából fakadó eltéréseket; és ez az első ilyen földrajzi hatókörrel bíró, közös eszköz;

32. úgy véli, hogy a rendeletet megfelelő koordináció mellett kell végrehajtani annak érdekében, hogy az 1082/2006/EK rendelet gyakorlati átültetésére kidolgozott különböző tagállami jogszabályok illeszkedjenek egymáshoz, és ne lépjen fel semmilyen összeférhetlenség vagy akadály;

33. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy gyorsan és koherens módon hajtsák végre a rendeletet az Unió egész területén, az új eszköz európai szellemének megfelelően;

34. kiemeli annak jelentőségét, hogy az európai területi együttműködési csoportosulásra vonatkozó rendelet bevezető részében említett eljárásokkal összhangban a harmadik országokat is be kell vonni az új közösségi eszköz végrehajtásába, a legmegfelelőbb módon és a kezdetektől fogva;

35. tudomásul veszi, hogy néhány tagállam már hozott – a rendelet végrehajtására vonatkozó – intézkedéseket, de fenntartja ezek alapos elemzésének jogát, hogy értékelni lehessen, mennyire összeegyeztethetőek a jogszabályok harmonizációjával, valamint a területi együttműködés ösztönzésének célkitűzéseivel;

36. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok többsége még nem tett lépéseket a rendelet elfogadására és végrehajtására, és arra ösztönzi az illetékes hatóságokat, hogy ezt késedelem nélkül, valamint – az európai területi együttműködési csoportosulások felállítása és teljes működőképessége szempontjából – bürokratikus akadályok és terhek bevezetése nélkül tegye;

37. hangsúlyozza, hogy az EGTC létrehozása a területi együttműködési kezdeményezések működtetésére és megvalósítására vonatkozó eljárások egyszerűsítését is célozta, és ezért a legszélesebb körű együttműködést kéri az egyes tagállamokon belül a különböző nemzeti, regionális és helyi önkormányzatok között, saját hatáskörükön belül;

38. ezért úgy ítéli meg, hogy alapvetően fontos a tagállamok közötti együttműködés és információcsere, mely a regionális és helyi önkormányzatok közvetlen bevonásával párosul;

39. emlékeztet arra, hogy az európai területi együttműködési csoportosulással kapcsolatos rendelettel a közösségi jog bevezet egy új jogi személyiség-kategóriát: az ebbe tartozók a nemzeti jogalkotásra való fontos hivatkozások ellenére, lényegében egységes elbánásban részesülnek a különböző tagállamokban a közvetlen alkalmazhatóság és hatékonyság elve alapján;

40. hangsúlyozza, hogy a rendelet 2. cikke pontos hierarchiát hoz létre, amelynek alapján nemcsak a közösségi szabályok, hanem a születő európai területi együttműködési csoportosulások alkotmányaiában és szabályzataiban szereplő rendelkezések is magasabb rendűek annak a tagállamnak a jogánál, amelyben az EGTC-nek a székhelye van, míg ez utóbbit kizárólag a jogszabályok által nem, vagy csak részben szabályozott esetekben alkalmazzák;

41. hangsúlyozza, hogy a nemzeti jogra nem támaszkodó jogszabályokat mindig közvetlenül alkalmazni kell az európai területi együttműködési csoportosulások létrehozásakor;

42. megítélése szerint a rendelet valóban biztosítja az európai területi együttműködési csoportosulás potenciális tagjainak azt a közvetlenül alkalmazandó jogot, hogy a rendelet rendelkezéseinek megfelelően ilyen csoportosulást hozzanak létre;

43. emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak a szükséges végrehajtási intézkedések meghozatalára vonatkozó köteleességük elmulasztása gátolja az európai területi együttműködési csoportosulás mögötti elképzelés érvényesülését, ezért arra kéri az Európai Bizottságot, hogy sürgesse a tagállamokat ezirányban vállalt kötelezettségeik teljesítésére;

44. úgy ítéli meg, hogy az Európai Bizottság meghatározó szerepet játszhat annak érdekében, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás teljes mértékben, a rendelet valódi szellemének megfelelően – működőképes legyen;

45. felkéri az Európai Bizottságot, hogy bátorítsa a tagállamokat a szükséges végrehajtási intézkedések meghozatalára, ezzel párhuzamosan adjon megfelelő támogatást az illetékes nemzeti hatóságoknak, iránymutatások, értelmezési szempontok, valamint technikai iránymutatások elfogadásán keresztül. Ennek érdekében az Európai Bizottság hasznot húzhatna az RB által felállított, az európai területi együttműködési csoportosulással foglalkozó szakértői csoport által végzett munkából;

46. kívánja, hogy amennyiben a mulasztás továbbra is fennáll, az Európai Bizottság vegye figyelembe annak lehetőségét, hogy szükséges jogsértési eljárást indítson azon tagállamokkal szemben, amelyek megfelelő indok nélkül nem tartották tiszteletben azon kötelezettségüket, hogy intézkedéseket fogadjanak el a rendelet végrehajtásához;

Az európai területi együttműködési csoportosulások igénybevételeének ösztönzése

47. úgy véli, hogy az európai területi együttműködési csoportosulások igénybevételeit speciális kommunikációs, képzési közösségi intézkedések és egyéb hasznos intézkedések segítségével lehet előmozdítani, beleértve ebbe a jogi, gazdasági és pénzügyi jellegű ösztönzőket is;

48. ebben az összefüggésben úgy véli, hogy a legfontosabb gazdasági és pénzügyi ösztönzők két nagy csoportra oszthatók. Azt javasolja, hogy az első csoport egy speciális közösségi program létrehozását jelentse, amelyet az Európai Regionális Fejlesztési Alapból lehetne finanszírozni, és amely új európai területi együttműködési csoportosulások létrehozását vagy már létező, hagyományos módszerekkel irányított együttműködési projektek átalakítását segíthetné elő;

49. a gazdasági és pénzügyi ösztönzők második csoportja értelmében az európai bizottsági tenderekben jeleznék, hogy az értékelés során előnyt jelent, ha a projekthez kötődik a projekt lezárultát követően is fennmaradó európai területi együttműködési csoportosulás létrehozása. Ezáltal olyan közép- és hosszú távú együttműködési kultúra intézményesülését erősítenék, amelyek közösségi forrásokon kívüli finanszírozási lehetőségek után kutat;

50. úgy véli, hogy a jogi jellegű intézkedéseknek, melyek ennek az eszköznek a sikerét hivatottak elősegíteni az egész Unióban, a Régiók Bizottsága által nyújtott technikai segítség mellett elsősorban az Európai Bizottság hatáskörében kell lenniük;

51. azt javasolja az Európai Bizottságnak, hogy tegye intenzívebbé főigazgatóságainak belső információs tevékenységét az európai területi együttműködési csoportosulásokkal kapcsolatos tudatosság növelése érdekében az Európai Unió ágazati politikáinak végrehajtása során;

52. kijelenti, hogy kész együttműködni az intézményi szereplőkkel a fentebb említett támogató intézkedések tekintetében;

A Régiók Bizottsága szerepe

53. emlékeztet, hogy különleges konzultációs kompetenciával rendelkezik a területi együttműködés vonatkozásában, az EK-Szerződés 265. cikke értelmében,

– a területi együttműködés – és különösen az európai területi együttműködési csoportosulás – része a Régiók Bizottsága jelenlegi politikai mandátumának, és az Európai Bizottsággal való új együttműködési jegyzőkönyv legfőbb prioritásainak,

– a rendelet 5. cikke úgy rendelkezik, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás tagjai kötelesek tájékoztatni a Régiók Bizottságát a jövőbeli egyezményekről, valamint az alapszabályzat bejegyzéséről és/vagy kihirdetéséről; ez a kötelezettség megnyitja az utat az európai területi együttműködési csoportosulások „európai nyilvántartásának” a – Régiók Bizottsága keretein belüli – létrehozása előtt, annak megfelelően, ahogyan azt az RB eredetileg, a rendeletjavaslatról szóló 2004-es véleményében kérte (CdR 62/2004);

54. megerősíti azon szándékát, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás alapvető tájékoztatási és terjesztői szerepét magára vállalja, politikai mobilizáláson, kommunikációs kezdeményezéseken, a tapasztalatcserék és a bevált gyakorlatok hálózatának létrehozásán, valamint tanulmányok készítésén keresztül;

55. hangsúlyozza, hogy létrehozták az európai területi együttműködési csoportosulás szakértői csoportját, amelynek feladata a nemzeti végrehajtási intézkedések elfogadásának utókövetése, valamint a területi szintű csoportosulások létrehozására és irányítására vonatkozó tapasztalatcsere ösztönzése;

56. vállalja, hogy értékeli mind a tagállamok, mind az Unióval szomszédos harmadik országok jogalkotása által adott lehetőségeket, hogy optimalizálja az Európai Unió és a harmadik országok önkormányzatai közötti együttműködésnek a lehetőségeit;

57. erősíteni szándékozik a transzeurópai együttműködés területén konkrét és kiterjedt tapasztalatokkal rendelkező pán-európai regionális szervezetekkel való kooperációt;

58. hangsúlyozza, hogy az a fokozott intézményközi együttműködés, amely be tudja vonni az európai intézményeket, a nemzeti kormányokat, valamint a regionális és területi önkormányzatokat, lényeges feltételt teljesít ahhoz, hogy az európai területi együttműködési csoportosulások, illetve a területi együttműködés sikeresek legyenek.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 18-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

A Régiók Bizottsága véleménytervezete – A migráció globális megközelítése: A munkavállalás céljából történő bevándorlással kapcsolatos európai politika kialakítása és beépítése a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatokba

(2008/C 257/04)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy véli, hogy az EU-nak a különböző kormányzintek kompetenciáit figyelembe véve, ugyanakkor élve a saját jogköreivel minél előbb valódi bevándorlási politikát kellene kidolgoznia;
- üdvözli az Európai Bizottságnak a szabályos munkavállalási célú migrációt elősegítő mechanizmusok létrehozására irányuló kezdeményezéseit annyiban, amennyiben a szabálytalan bevándorlás elleni küzdelmet célzó korlátozó intézkedések és a szabályos bevándorlás előmozdítását célzó intézkedések kidolgozása között egyensúlyzavar áll fenn, és arra kéri az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó európai migrációs politikát, biztosítva, hogy az európai szintű intézkedések többletértéket nyújtsanak, ahogy az a magasan képzett munkavállalók esetében történik;
- egyetért azzal, hogy az illegális munkavállalás lehetősége a szabálytalan bevándorlás egyik fő vonzereje, ezért a tagállamoknak fokozniuk és javítaniuk kell erőfeszítéseiket, hogy valamennyi, a szabálytalan munkaerőpiac elleni küzdelemhez szükséges intézkedést meghozzák;
- sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Régiók Bizottsága által játszott szerepet nem említik meg egyik hivatkozott dokumentumban sem, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nem fordítanak figyelmet a területi dimenzióra, holott mind ez idáig elismerték mind a helyi és regionális önkormányzatok szerepét a migráció kezelésében, mind pedig a Régiók Bizottsága tanácsadó szerepét e területen;
- megállapítja, hogy az európai bevándorlási politika és eszközök külső dimenziójának kidolgozásakor meg kell erősíteni a területi dimenziót is, azáltal, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat bevonják a migráció átfogó megközelítésének kialakításába. Ennek érdekében biztosítani kell, hogy az Európai Bizottság támogassa, hogy a Régiók Bizottsága a közösségi fellépések kezdeti szakaszában proaktívabb szerepet játsszon;
- üdvözli a körkörös migráció előmozdítására irányuló kezdeményezést, és úgy véli, hogy az kedvezően hathat a tagállamok munkaerőpiacaira és a származási országok fejlődésére.

Előadó: Anna TERRÓN I CUSÍ (ES/PES), a katalán kormány („Generalitat”) európai uniós ügyekért felelős államtitkára

Referenciaszövegek

A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a körkörös migrációról, valamint az Európai Unió és harmadik országok közötti mobilitási partnerségekről

COM(2007) 248 végleges

Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókról

COM(2007) 249 végleges

Javaslat tanácsi irányelvre a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről

COM(2007) 637 végleges

Javaslat tanácsi irányelvre a harmadik országok állampolgárainak valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országokból származó, a tagállamok területén legálisan tartózkodó munkavállalók közös jogairól

COM(2007) 638 végleges

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános ajánlások

1. úgy véli, hogy az Európai Uniónak a különböző kormány-szintek kompetenciáit figyelembe véve, ugyanakkor élve a saját jogköreivel minél előbb valódi bevándorlási politikát kellene kidolgoznia;
2. üdvözli az Európai Bizottságnak a szabályos munkavállalási célú migrációt elősegítő mechanizmusok létrehozására irányuló kezdeményezéseit annyiban, amennyiben a szabálytalan bevándorlás elleni küzdelmet célzó korlátozó intézkedések és a szabályos bevándorlás előmozdítását célzó intézkedések kidolgozása között egyensúlyzavar áll fenn, és arra kéri az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó európai migrációs politikát, biztosítva, hogy az európai szintű intézkedések többletértéket nyújtsanak, ahogy az a magasan képzett munkavállalók esetében történik;
3. egyetért azzal, hogy az illegális munkavállalás lehetősége a szabálytalan bevándorlás egyik fő vonzereje, ezért a tagállamoknak fokozniuk és javítaniuk kell erőfeszítéseiket, hogy valamennyi, a szabálytalan munkaerőpiac elleni küzdelemhez szükséges intézkedést meghozzák;
4. úgy véli, hogy a feketemunka visszaszorítására szolgáló intézkedéseknek elsősorban azokra a munkaadókra és magánszemélyekre kell irányulniuk, akik az EU területén illegálisan tartózkodó személyeket alkalmaznak. Maguk a bevándorlók gyakran rendkívül nehéz helyzetben vannak, amit erkölcsstelen és törvénytelen módon könnyen ki lehet használni;
5. úgy véli, hogy az egységes engedély megfelelő eszköz a szabálytalan bevándorlás megakadályozására, és emlékeztet arra,

hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke rögzíti a megfelelő ügyintézéshez való jogot;

6. úgy véli, hogy a harmadik országokkal való együttműködés alapvető a bevándorlás átfogó és koherens megközelítéshez, amint azt az Európai Tanács is elismerte 2005-ös következtetéseiben, melyekben megjegyezte, hogy „a migrációval kapcsolatos kérdések központi helyet foglalnak el az EU-nak a harmadik országok széles körével fennálló kapcsolataiban, beleértve különösen az Unióval szomszédos régiókat”⁽¹⁾;
7. hangsúlyozza, hogy az ún. mobilitási partnerségek létrehozásakor azokat a harmadik országokat kell előnyben részesíteni, amelyek hajlandóak számottevő erőfeszítéseket tenni a jogszerűtlen bevándorlás és az emberkereskedelem felszámolására;
8. üdvözli a harmadik országokkal való fokozottabb együttműködés „mobilitási partnerségek” vagy technikai és/vagy pénzügyi támogatás révén történő fejlesztésére irányuló javaslatokat, és sürgeti az Európai Bizottságot, hogy tárja fel a származási és tranzitországokkal folytatott, egyenlőségen alapuló együttműködés lehetséges új formáit, olyan bizalmi kört kialakítva, amely révén ezek az országok közreműködhetnek a szabálytalan bevándorlás elleni küzdelemben, és mechanizmusokat hozhatnak létre a szabályos bevándorlás irányítására;
9. rámutat arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok kulcsszerepet játszanak a származási és tranzitországokkal való tárgyalásokban és kapcsolatokban, különösen fejlesztési és együttműködési kérdésekben. Emlékeztet arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok jelentős szerepet játszottak többek között az AENEAS, a MEDA és a TACIS programok megfelelő lebonyolításában, és kiemeli a bevándorlóközösségeknek köszönhetően a származási és tranzitországokkal kialakult kapcsolatokat és ismereteket;

⁽¹⁾ Elnökségi következtetések. Brüsszeli Európai Tanács, 2005. december 15–16., IV. fejezet, 8. pont.

10. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Régiók Bizottsága által játszott szerepet nem említik meg egyik hivatkozott dokumentumban sem, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nem fordítanak figyelmet a területi dimenzióra, holott mind ez idáig elismerték mind a helyi és regionális önkormányzatok szerepét a migráció kezelésében, mind pedig a Régiók Bizottsága tanácsadó szerepét e területen;

11. megállapítja, hogy az európai bevándorlási politika és eszközök külső dimenziójának kidolgozásakor meg kell erősíteni a területi dimenziót is, azáltal, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat bevonják a migráció átfogó megközelítésének kialakításába. Ennek érdekében biztosítani kell, hogy az Európai Bizottság támogassa, hogy a Régiók Bizottsága a közösségi fellépések kezdeti szakaszában proaktívabb szerepet játszon ⁽²⁾;

12. hangsúlyozza a helyi és regionális önkormányzatoknak a bevándorló népesség integrációját célzó politikák terén végzett munkáját, valamint a munkaerőpiachoz való hozzáférési mechanizmusok megfelelő működésének garantálásában játszott szerepét; és rámutat arra, hogy szerepet játszhatnak a bevándorló munkavállalók képzésében, amely irányulhat akár az európai munkaerőpiacokon való részvételre, akár – visszatérés esetén – a származási országok munkaerőpiacára történő beilleszkedésre;

13. emlékeztet arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok kulcsszerepet játszanak a (szabályos és szabálytalan) bevándorlók által igénybevetett közszolgáltatások nyújtásában, amelyek közül ki kell emelni a befogadási intézkedéseket, az egészségügyi ellátást, az oktatást és a lakhatást. Amint az uniós fővárosi régiók közgyűléseinek 2006. áprilisi, 5. konferenciáján született nyilatkozat kimondja, a bevándorlás jelensége jelentős költségterhet ró egyes régiókra és helyi önkormányzatokra a közszolgáltatások tekintetében, ezért tanulmányozni kellene, hogy a helyi és regionális önkormányzatok milyen új módszerekkel fokozhatják a részvételüket a munkaerőpiachoz való hozzáféréssel és beilleszkedéssel kapcsolatos nemzeti kezdeményezések és stratégiák kialakításában;

14. megjegyzi, hogy előnyben részesíti a „szabálytalan bevándorlás” kifejezés használatát, hiszen számos uniós hivatalos nyelvben az „illegális” jelző egyértelműen jogellenes cselekedetre utal, és mindenképpen sürgeti, hogy az „illegális bevándorló” kifejezést ne használják többé;

15. megjegyzi, hogy szó esik más olyan uniós politikákról is, amelyek érinthetik a migránsokat, ilyen például a fejlesztési politika, az európai foglalkoztatási stratégia és más, a gazdasági és szociális területekkel összefüggő politikák, ezért kéri, hogy jobban hangolják össze a bevándorló lakosságot érintő politikákat;

16. kéri az Európai Bizottságot, hogy a tagállamok által az Eurostatnak szolgáltatott adatok, valamint a nehezen betölthető álláshelyek listája alapján vegye figyelembe a tagállamok

⁽²⁾ A Régiók Bizottsága és az Európai Bizottság 2005. novemberi együttműködési jegyzőkönyvével összhangban.

munkaerőigényre vonatkozó becsléseit, hogy részletesebb képet kaphasson a különböző tagállamok lépéseiről és értékeléseiről. Ennek során azonban figyelembe kell venni a harmadik országok állampolgárainak a munkaerőpiacra való beengedésére vonatkozó nemzeti kompetenciákat;

17. hangsúlyozza egy megbízható és naprakész statisztikai rendszer jelentőségét, melynek segítségével a tagállamok önkéntes alapon tapasztalatokat és információkat cserélhetnek a munkaügyi és munkaerő-piaci politikák terén, amint az a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló 862/2007/EK rendeletben szerepel ⁽³⁾;

18. kiemeli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepet játszhatnak az információ- és adatgyűjtésben, és hozzájárulhatnak többek között egy európai bevándorlási portál létrehozásához vagy az EURES-hálózat szolgáltatásainak bővítéséhez. A helyi és regionális önkormányzatok maguk is számos internetes portált üzemeltetnek, amelyek kiegészíthetik ezeket a kezdeményezéseket;

19. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nem esik szó külön a tagállamok által a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet keretében aláírt nemzetközi megállapodásokról, és emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak az alapvető munkaügyi elvekről és jogokról szóló nyilatkozattal (ILO, 1998), a migráns munkavállalókról szóló cselekvési tervvel (ILO, 2004) és általában a személyek alapvető jogainak tiszteletben tartásával összhangban kell cselekedniük, a hatályban lévő nemzetközi egyezményekben foglaltaknak megfelelően;

20. rendkívül fontosnak tartja egy, a helyi és regionális önkormányzatokból álló hálózat létrehozását, hogy olyan statisztikai eszközöket és közös mutatószámokat lehessen kidolgozni, amelyek révén jobban megismerhető a bevándorlók valós élethelyzete;

21. hangsúlyozza, hogy a tapasztalatcsere és a bevándorlók befogadása, társadalmi és munkaerő-piaci integrációja terén bevált gyakorlatok cseréje érdekében fontos az állandó munkacsoportok és különböző fórumok (konferenciák, szemináriumok) szervezésének ösztönzése;

22. szót emel azért, hogy a tagállamok ratifikálják a vendégmunkások és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményt.

A körkörös migrációt és a harmadik országokkal való kapcsolatokat illetően

23. üdvözlöi a körkörös migráció előmozdítására irányuló kezdeményezést, és úgy véli, hogy az kedvezően hathat a tagállamok munkaerőpiacaira és a származási országok fejlődésére;

24. elismeri, hogy a körkörös migráció pozitív kapocs lehet a származási és a célországok között, és segíthet előmozdítani a párbeszédet, az együttműködést és a kölcsönös megértést;

⁽³⁾ A 862/2007. sz. rendelet (5) preambulumbekzdése elismeri, hogy „növekvő igény mutatkozik a bevándorlók szakmájára, iskolai végzettségére, képzéseire és tevékenységi körére vonatkozó statisztikai információk iránt”. A (6) preambulumbekzdés azt is leszögezi, hogy „A migrációra és a menekültügyre vonatkozó összehangolt és összehasonlítható közösségi statisztikák alapvető fontosságúak a bevándorlásra és a menekültügyre vonatkozó közösségi jogszabályok fejlődéséhez és nyomon követéséhez, továbbá a személyek szabad mozgásához.”

25. figyelmeztet arra, hogy ha a körkörös migráció nem jól működik, elősegítheti a szabálytalan bevándorlást, ezért hatékony csatornákat kell létrehozni a migránsok hazatérésének biztosításához és a körkörös migráció megelőzéséhez. Az RB továbbá úgy ítéli meg, hogy a körkörös migráció nem léphet az állandó migráció helyébe, és nem korlátozhatja a tagállamoknak a bevándorlók integrálását célzó kezdeményezéseit;

26. a bevándorlási és egyéb uniós szintű politikák közötti nagyobb összhangra szólít fel annak érdekében, hogy javuljon a származási országok gazdasági és szociális helyzete, és mivel ez is „hozzájárulhat a szabálytalan migráció kiváltó okainak csökkentéséhez” (*);

27. üdvözli a harmadik országokkal való mobilitási partnersegeket, és elismeri a harmadik országokkal való társulási megállapodások előmozdításának fontosságát. Az Európai Bizottság a közleményében hangsúlyozza, hogy a hatásköröknek az EU és a tagállamok közötti megosztását a mobilitási partnersegek megkötésekor figyelembe kell venni. E megállapodásoknak tartalmazniuk kell a migrációs áramlások közös kezelését célzó eszközöket, a szabálytalan bevándorlás elleni küzdelmet célzó és a szabálytalan bevándorlók visszafogadását és visszatérését előmozdító intézkedéseket, valamint a származási országok gazdasági fejlődését elősegítő mechanizmusokat;

28. rámutat arra, hogy kötelezettségvállalásaik keretében a harmadik országokkal visszafogadási megállapodásokat kell kötni, és jelzi, hogy a bevándorlók jogainak és a nemzetközileg elismert jogoknak a tiszteletben tartása mellett fel kell gyorsítani a visszatérést;

29. kéri a helyi és regionális önkormányzatok nemzetközi határokon átnyúló együttműködésben játszott szerepének elismerését, és arra ösztönöz, hogy elősegítsék részvételüket az európai szomszédsági eszköz keretében, továbbá sürgeti a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy működjenek együtt a származási országok területi önkormányzataival, felhasználva ehhez az Európai Bizottság programjait, és mindenképp a legkülső régiók és a szomszédos, harmadik országok közötti területi együttműködést célzó, közös kísérleti kezdeményezést, és emlékeztet arra, hogy éppen ezek az önkormányzatok ismerik a legjobban a bevándorlás gazdasági és szociális hatásait és a származási régiókban tapasztalható következményeit;

30. emlékeztet arra, hogy elemezni kell, milyen következményekkel jár a körkörös migráció a származási országokra nézve, és tanulmányozni kell a hazautalások hatásait. Sürgeti, hogy e tanulmányokkal összhangban vegyék igénybe a hazautalások elősegítéséhez szükséges eszközöket;

31. kéri, hogy vizsgálják meg, miként lehet bevonni a migrációs áramlások származási és célországainak városait és régióit a mobilitási partnersegekbe, mivel ezek elősegíthetik a bevándorlók mobilitását, és kedvező hatást gyakorolhatnak a bevándorlók társadalmi beilleszkedésére;

32. hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell azokat a mechanizmusokat, amelyek elősegítik az egy tagállamban szabályosan

tartózkodó és dolgozó migráns munkavállalók Unión belüli mobilitását;

33. hangsúlyozza, hogy a mobilitási partnerségben részt vevő harmadik országoknak gondoskodniuk kell a visszatérés és a migránsok újbóli beilleszkedésének elősegítéséről úgy, hogy aktív és hatékony intézkedéseket hoznak a produktív munkahelyek és az emberhez méltó munkakörülmények megteremtésének támogatására. A befogadó országok hatóságainak erre fel kell hívniuk annak a származási országnak a figyelmét, amellyel mobilitási partnerségre léptek, továbbá tanácsokkal és egyéb módon támogatniuk kell anélkül, hogy ez a partner számára pénzügyi kiadásokkal járna;

34. kedvezően értékeli a hosszú távra érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízumok elképzelését, mert ezek elősegítik a körkörös migrációt, és támogatja azokat a kezdeményezéseket, amelyek célja a tagállamok munkaerőpiacán való részvétel elősegítése azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akiknek korábban diákként engedélyezték a beutazást, és akik körkörös migrációs mechanizmusban való részvétel révén a szabályokat betartva visszatértek származási országukba;

35. kéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt azért, hogy származási országukba való visszatérésük után a körkörös migránsok magukkal vihessék felhalmozott nyugdíjjogosultságaikat;

36. kedvezően értékeli a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló és az egyéb intézkedésekkel egymást kölcsönösen kiegészítő, olyan ösztönzők számának növekedését, amelyek támogatják a helyi és regionális önkormányzatok részvételét a fejlesztési projekteken;

37. támogatja azt az elképzelést, hogy a harmadik országokban közös vízumigénylési központokat állítsanak fel, és kéri, hogy ez a kezdeményezés ne bonyolítsa a bürokratikus eljárásokat, hanem egyszerűsítse és gyorsítsa fel őket;

A szabálytalan munkavállalás elleni küzdelmet illetően

38. üdvözli az Európai Bizottság arra irányuló szándékát, hogy felvegye a harcot a harmadik országbeli állampolgárok által végzett feketemunkával. A pénzbeli, közigazgatási, illetve ha a cselekmény súlyossága miatt szükségesnek ítélik, akár büntetőjogi szankciók alkalmazása tagállami hatáskörbe tartozik; feltéve, hogy olyan szankciókról van szó, amelyek az uniós jog hatékonyságát hivatottak biztosítani;

39. rámutat arra, hogy fel kell mérni, hogy az irányelv egyes nyelvi változataiban a „foglalkoztató” vagy a „vállalkozó” kifejezés-e a megfelelőbb, és úgy véli, hogy ott, ahol a tagállamok jogrendszere különbséget tesz a kettő között, jobb volna a „vállalkozó” kifejezés helyett a „foglalkoztató” szót használni, a vállalkozói kezdeményezések és a bűnelkövetői magatartás szétválasztása, illetve az olyan helyzetek kezelése érdekében, amikor egy személy rendszeres foglalkoztatást tud nyújtani, bár jogilag nem rendelkezik vállalkozói státusszal;

(*) COM(2007) 248 végleges.

40. úgy véli, hogy a szabálytalan munkavállalás elleni küzdelmet a szabálytalanul foglalkoztatók büntetése révén kell megvalósítani, fokozva ugyanakkor a munkaügyi ellenőrzéseket, javítva a legális foglalkoztatási lehetőségeket, és megvizsgálva emellett más olyan módszereket is, amelyek lehetővé teszik a legjobb gyakorlatok propagálását. A munkaügyi ellenőrzések eredményeit nyilvánosságra kell hozni, hogy a fogyasztók és a potenciális alkalmazottak jól megalapozott döntéseket hozhassanak;

41. megjegyzi, hogy a szabálytalan migrációs áramlások egyik fő mozgatórugóját jelentő szabálytalan munkavállalás elleni küzdelemnek az EU bevándorlási politikával kapcsolatos tevékenységei között kiemelt helyen kell szerepelnie, és úgy véli, hogy az irányelv jogalapjának a szabálytalan munkavállalás elleni küzdelmet kell előtérbe helyezni, hogy ennek következtében csökkenjen a szabálytalan bevándorlás, ne pedig fordítva;

42. emlékeztet arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok – a nemzeti jogszabályoknak megfelelően – fontos szerepet játszhatnak a munkaerő-piaci ellenőrzési és felügyeleti intézkedések végrehajtásában, és hogy az ellenőrzések számának növeléséhez adott esetben növelni kell a humán- és pénzügyi erőforrásokat;

43. úgy véli, hogy a szabálytalan munkavállalás elleni küzdelem keretében különös figyelmet kell szentelni a migránsok illegális becsempészése és az emberkereskedelem elleni küzdelemnek, és elítéli a maffiák és szervezett bűnözői hálózatok szerepét általában a szabálytalan bevándorlás jelenségének, és konkrétan a munkahelyi kizsákmányolásnak a fenntartásában, mely utóbbi jövedelmező bűncselekménnyé vált;

44. támogatja a szabálytalan munka elleni küzdelemre irányuló kezdeményezéseket, és sürgeti a különböző (nemzeti, regionális és helyi) igazgatási szintek és a társadalmi szereplők (főként munkaadók és szakszervezetek, valamint civil szervezetek és jogvédő szervezetek) közti, e területre vonatkozó közös kezdeményezések előmozdítását. Figyelemfelkeltő és tájékoztató kampányok indítását sürgeti bizonyos ágazatokban a munkavállalókat szabálytalanul foglalkoztató személyek eltántorítása és a legális foglalkoztatás előnyeiről való tájékoztatása céljával;

45. egyetért azzal, hogy nem célszerű az irányelv alkalmazási köréből kizárni a rendezetlen helyzetű munkavállalókat alkalmazó magánszemélyeket, figyelmeztet azonban arra, hogy ez a dilemma csak akkor oldható fel, ha gyors és kiegészítő jellegű intézkedéseket hoznak a munkaerőpiacon hiányzó munkaerő szabályos foglalkoztatásához;

46. hangsúlyozza, hogy a szabálytalan foglalkoztatás megszüntetése érdekében rugalmasabbá és gyorsabbá kell tenni az ideiglenes, különösen a szezonális munkalehetőségekre való toborzást, valamint a legális migrációra vonatkozó 2005-ös politikai tervvel összhangban csatornákat kell meghatározni a szezonális bevándorláshoz;

47. felhívja a figyelmet arra, hogy az Európai Unióban sok bevándorló nő mind munkaügyi, mind magánéleti szempontból szélsőségesen kiszolgáltatott helyzetben van, és sürgeti, hogy szenteljének nagyobb figyelmet ennek a kérdésnek;

48. támogatja azt a határozatot, mely szerint a javaslat által érintett harmadik országbeli állampolgárokra nem rónának ki szankciókat, bár a visszatérési vagy kiutasítási határozat követelménye (°) büntetésként is értelmezhető, és kedvezően értékeli a jogszabálysértőkre kirovandó pénzbüntetéseket, különösen a visszatérés költségeinek viselését, amit ki lehetne egészíteni a bevándorlónak a visszatérítési eljárás lezárulásáig történő elszállásolásával és ellátásával. Kiemeli, hogy az Európai Uniónak biztosítania kell a visszatérésre vonatkozó intézkedésekre irányuló jogalkotási eszközök koherenciáját, továbbá azt, hogy azok tiszteletben tartsák az alapvető jogokat;

49. sürgeti, hogy hozzák meg azokat az intézkedéseket, amelyek garantálják, hogy a hazatérő munkavállalók megkapják elmaradt fizetésüket;

50. fokozottabb védelmet kér a tagállamok illetékes hatóságai részéről a kizsákmányolt munkavállalók számára, valamint kéri, hogy mérlegeljék annak lehetőségét, hogy megadják nekik a hosszú távú tartózkodási engedélyt, különösen a szélsőségesen súlyos esetekben – összhangban a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményekkel érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló 2004/81/EK irányelv rendelkezéseivel;

A magasan képzett munkavállalókat illetően

51. üdvözlözi az Unióba történő legális bevándorlási lehetőségek elősegítését célzó kezdeményezéseket, valamint a tagállami munkaerőpiacokhoz való hozzáférés különféle és összetett mechanizmusainak harmonizálására irányuló szándékokat;

52. szükségesnek tartja az olyan intézkedéseket, mint a „kékkártya”, azzal a céllal, hogy növekedjen az Európai Unió vonzereje a szakképzett és magasan képzett migráns munkavállalók számára, kielégítsék az európai munkaerő-piaci szükségleteket és garantálják a lisszaboni stratégia végrehajtását. Ugyanakkor az Európai Bizottságnak egyértelműbben meg kell határoznia, hogy mit ért „szakképzett” és „magasan képzett” migráns munkavállalók alatt. Azt javasolja továbbá, hogy az említett definíció vegye figyelembe a migráns képzettségi szintjét, valamint munkatapasztalatait, nyelvi képességeit és egyéb idevonatkozó tényezőket;

53. emlékeztet arra, hogy nem szabad alábecsülni a képzetlen vagy alacsonyán képzett munkaerő hozzájárulását egyes európai munkaerőpiacokhoz, továbbá felhívja az Európai Bizottság figyelmét – a képzetlen vagy alacsony képzettségű munkaerő foglalkoztatási lehetőségeinek megvizsgálása és kiértékelése után – a befogadási eljárásoknak a foglalkoztatással összefüggő okokból történő közelítése kapcsán, a legális migrációról szóló politikai tervben előirányozottaknak megfelelően tett tanácsi kötelezettségvállalásokra;

54. úgy véli, hogy a „kékkártyát” nemcsak azoknak a képzett munkavállalóknak kellene kiadni, akik belépési engedélyt kérnek az Unió területére, hanem azoknak is, akik már valamely tagállam területén élnek;

(°) COM(2005) 391 és COM(2007) 248.

55. elengedhetetlennek tartja a megbízható és alapvető információk megszerzését a tagállami munkaerőpiacok szakképzett-munkaerő-igényéről, és kéri az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy hatékony, homogén módszert, amellyel a 862/2007. sz. rendeletnek megfelelően beszerezhető és közzétehető az e területről származó statisztikai adatok;

56. kéri a tagállamokat, hogy támogassák a helyi és regionális önkormányzatok magasabb részvételét a magas képzettséget igénylő állások betöltésére befogadandó harmadik országbeli állampolgárok számának meghatározásában, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ez nem szerepel kifejezetten az irányelvjavaslatban;

57. aggódik, hogy vajon a magasan képzett munkavállalók munkaerő-piaci mobilitását nem befolyásolhatja-e az a követelmény, hogy az érintett személynek legalább két éven keresztül az első tagállamban kell laknia, és sürgeti az Európai Bizottságot, hogy keressen alternatív megoldásokat, amelyek biztosítják a munkaerő-piaci mobilitást, és megfelelnek a nemzeti munkaerő-piaci szükségleteknek;

58. kedvezően értékeli a magasan képzett munkavállalók családjára vonatkozó belépési feltételeket. Ez a szempont meghatározó lehet a magasan képzett alkalmazottak toborzásánál, amint azt más országok, pl. Ausztrália, Kanada és az Egyesült Államok példája is bizonyítja;

59. emlékeztet annak fontosságára, hogy meg kell akadályozni az „agyelszívást” a fejlődő országokban, és aggodalommal jegyzi meg, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet szerint a szakképzett munkaerő befogadását célzó programok (köztük az Európai Bizottság körkörös migrációval kapcsolatos közelmúltbeli kezdeményezései) „súlyosbíthatják az agyelszívás problémáját”⁽⁶⁾;

60. kéri, hogy megbízhatóan, adatok és statisztikák felhasználásával tanulmányozzák az agyelszívást és a származási országokban kifejtett hatásait, hogy ezen országokkal közös megoldásokat lehessen kialakítani a jelenség kockázatainak és következményeinek lehető legmesszebbmenő elkerülésére;

61. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy hozza meg az összes szükséges intézkedést az agyelszívás alternatívájaként a „tudás körforgása” előmozdításának érdekében, amely szerint a migránsok visszatérnek származási országukba, hogy megosszák a célországban szerzett szakismereteiket⁽⁷⁾, és amely révén

felpezsdíthetők és elmélyíthetők a származási és célközösségek közötti kapcsolatok;

Az egységes tartózkodási és munkavállalási engedélyt illetően

62. elégedetten nyugtázza az egyben tartózkodási és munkavállalási engedély egységes kérvényezésére vonatkozó javaslatot, és sürgeti, hogy javítsák az ilyen kérelmek feldolgozását elősegítő adminisztratív eljárásokat;

63. üdvözlő mindenféle javaslatot, amely egyszerűsítene a munkavállalás céljából az Unióba történő belépés mechanizmusait, és a rendszer hatékony működésének biztosítása érdekében kéri az engedélyek kérelmezési és jóváhagyási eljárásainak felgyorsítását;

64. üdvözlő az egységes engedélyt mint az Európai Unió országaiban jelentős méreteket öltő problémát jelentő és az Európai Unió Alapjogi Chartájában lefektetett, megfelelő ügyintézéshez való jogot sértő szabálytalanságok elleni küzdelem helyes eszközét;

65. megelégedését fejezi ki az egységes engedély birtokosainak jogait tartalmazó közös csomag elismerését illetően, és emlékeztet arra, hogy ezeket a jogokat úgy kell elismerni, mint a munkavállalók védelmének az ILO által garantált nemzetközi keretébe tartozó jogokat;

66. emlékeztet arra, hogy a CdR 233/2006 jelű véleményben⁽⁸⁾ foglaltaknak megfelelően fontos a bevándorlók szakképesítései és általában véve szaktudásuk elismerését és egységesítését elősegítő mechanizmusok javítása, ami elősegítené a képességeiknek megfelelőbb foglalkoztatási integrációjukat;

67. kedvezően fogadja a kombinált engedély egységes kérelmezési eljárásába beépített garanciákat, különösen azt, hogy meg kell indokolni a kérelem elutasítását, és hogy elutasítás esetén fellebbezni lehet;

68. felszólítja a tagállamokat, hogy a szubszidiaritás elvét tiszteletben tartva vonják be a helyi és regionális önkormányzatokat a bevándorlási politikák kidolgozásába, különösen az integrációval és a munkaerőpiaccal kapcsolatos kérdéseket illetően, hogy azok részt vehessenek a területükre befogadott külföldiek számának, valamint szakmai profiljuknak a meghatározásában.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 18-án.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

⁽⁶⁾ A munkaerő-mobilitás előnyeinek maximalizálása és a kockázatok csökkentése. Tematikus dokumentum a harmadik ülésre: Gazdasági migráció országon belül és nemzetközi szinten. ILO-fórum, 2007.

⁽⁷⁾ Közös parlamenti közgyűlés. Jelentés a képzett munkaerő elvándorlásáról és ennek a nemzeti fejlődésre gyakorolt hatásáról. ACP-UE/100.012/B/2007.

⁽⁸⁾ A Régiók Bizottsága véleménye: Politikai terv a legális migrációról, Az illegális bevándorlás elleni küzdelem, Az európai migrációs hálózat jövője CdR 233/2006, 2007. február 13.

A Régiók Bizottsága véleménye – Európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért (EIDHR) – Stratégiai dokumentum a 2007 és 2010 közötti időszakra

(2008/C 257/05)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- meg van győződve arról, hogy a Lisszaboni Szerződéshez csatolt Alapjogi Chartában elismert értékek, vagyis a demokrácia és az emberi jogok az európai integrációs folyamat sarokkövét alkotják, és az EU területén az emberi jogok védelmének javítása az uniós külkapcsolatok terén is növelni fogja a demokrácia és az emberi jogok előmozdításának hitelességét.
- kiemeli, hogy a demokrácia és az emberi jogok mindenekfelett globális ügyek és a köz javát szolgálják, és számos társadalomban a helyi önkormányzatok azok az egyénhez legközelebbi felelős szervek, amelyeknek feladata ezeknek a jogoknak a gyakorlatba való átültetése. Mivel a kezdeményezés elsősorban a közintézmények kapacitásépítésére összpontosít, nagyobb hangsúlyt fektethetne a helyi és regionális intézményekre.
- emellett felhívja a figyelmet arra, hogy a Régiók Bizottságának a választások megfigyelésére vonatkozó stratégiáját be lehetne építeni az 5. célkitűzésbe annak érdekében, hogy elősegítse a polgárközeli demokrácia kiépítését és a demokratikus folyamat iránti felelősségérzet megalapozását a lakosság körében.
- úgy gondolja, hogy a választások megfigyelésének támogatása fontos része a demokrácia fejlődésének, és úgy érzi, hogy a harmadik országok helyi és regionális választásainak megfigyelésére is különös hangsúlyt kell fektetni az EU jövőbeli választásmegfigyelési stratégiáiban.
- úgy véli, hogy a nemzeti választások EU általi megfigyelésekor nagyobb figyelmet kell fordítani a demokrácia helyi és regionális szintű előmozdításának hatásvizsgálatára.

Előadó: Heini UTUNEN ZIV (FI/ALDE), Jyväskylä város önkormányzatának tagja

Referenciaszöveg

Az Európai Bizottságnak az Európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért (EIDHR) révén finanszírozott programokról szóló, a 2007 és 2010 közötti időszakra vonatkozó stratégiai dokumentuma és annak mellékletei (EIDHR pénzügyi előirányzatok 2007–2010)

C(2007)3765

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A) Általános ajánlások

1. meg van győződve arról, hogy a Lisszaboni Szerződéshez csatolt Alapjogi Chartában (az Európai Unió Alapjogi Chartája) elismert értékek, vagyis a demokrácia és az emberi jogok az európai integrációs folyamat sarokkövét alkotják, és az EU területén az emberi jogok védelmének javítása az uniós külkapcsolatok terén is növelni fogja a demokrácia és az emberi jogok előmozdításának hitelességét;

2. létfontosságúnak tartja, hogy az Európai Unió higgyen abban, hogy a demokrácia és az emberi jogok olyan egyetemes értékek, amelyeket határozottan támogatni kell a világban, és támogassa az azok elérésére való törekvéseket az Unión kívüli országokban;

3. emlékeztet arra, hogy a Régiók Bizottságának következetesen az az álláspontja, hogy nem létezhet valódi demokratikus kormányzás a jog- és hatásköröknek a helyi és regionális szintekre való jelentős áthelyezése nélkül, a mindennapi problémákra kidolgozott kézzelfogható megoldások érdekében való összefogás révén ugyanis a helyi és regionális önkormányzatok bizalmat építhetnek ki az emberek között, hitet a helyi demokráciában és a kultúrák közötti párbeszédben, továbbá segíthetnek elérni, hogy a helyi szint jobban magáénak érezze a demokrácia és az emberi jogok népszerűsítésének ügyét, és hogy az ennek érdekében folytatott kapacitásépítés is fenntarthatóbb legyen;

4. kiemeli, hogy a demokrácia és az emberi jogok mindenekfelett globális ügyek és a köz javát szolgálják, és számos társadalomban a helyi önkormányzatok azok az egyénhez legközelebbi felelős szervek, amelyeknek feladata ezeknek a jogoknak a gyakorlatba való átültetése. Mivel a kezdeményezés elsősorban a közintézmények kapacitásépítésére összpontosít, nagyobb hangsúlyt fektethetne a helyi és regionális intézményekre;

5. elismeri, hogy az EIDHR egyedülálló szerepet játszik a demokráciának és a jogállamiságnak a harmadik országokban történő fejlesztéséhez és megszilárdításához való hozzájárulásában világszerte, és fontos szerepe van az ezen a sajátos területen történő uniós fellépésre irányuló következetes és koherens megközelítési mód kidolgozásában is;

6. az EIDHR-t olyan hasznos és átlátható eszköznek tekinti Európa számára, amely jól kiemeli Európa szerepét a demokráci-

ának és az emberi jogoknak a harmadik országokban való népszerűsítése terén. Az RB hangsúlyozza, hogy az EU-nak a demokrácia népszerűsítésére irányuló szándéka nem jelenti azt, hogy exportálnia kellene egyfajta modellt, illetve azt harmadik országokra kellene erőltetnie, és ezt nem is szabad megtennie. Az EIDHR az egyéni szabadság közös elveinek hatékonyabb terjesztésére nyújt lehetőséget; utal arra, hogy az Európa Tanács által elfogadott Helyi Önkormányzatok Európai Chartája számos új európai demokráciának szolgált ötletadóként és útmutatóként a jól működő helyi önkormányzatok kiépítéséhez. Az Európa Tanács Helyi és Regionális Hatóságok Kongresszusának (CLRAE) a regionális demokráciáról szóló európai chartára vonatkozó új tervezete is minden bizonnyal ezt a célt szolgálja majd;

7. hangsúlyozza, hogy figyelembe véve a stratégiának azt a célkitűzését, amely a harmadik országok kormányainak jóváhagyására való tekintet nélküli támogatásra irányul, úgy véli, hogy az érintett országokban a demokratikusan megválasztott helyi és regionális önkormányzatokat az EIDHR céljainak elérésében partnerként kell meghatározni, és őket is fel kell sorolni a szereplők között, mégpedig a civil szervezetekkel egy szinten;

8. felidézi, hogy az RB kidolgozott már néhány eszközt politikájának azokban az országokban történő megvalósítására, amelyekkel kapcsolatokat alakított ki. Különösen a Nyugat-Balkánnal, a Törökországgal és a Horvátországgal foglalkozó munkacsoport létrehozása, valamint az európai szomszédságpolitika tárgyában szervezett konferenciasorozat biztosított teret a rendszeres politikai párbeszédre, illetve a bevált gyakorlatok megosztására a harmadik országokbeli helyi és regionális önkormányzatokkal;

9. az eszközt és annak célkitűzéseit tekintve hosszabb távú stratégiai megközelítést tart kívánatosnak. A kiemelt jelentőségű területek minden egyes tervezési időszakban változnak, ezért a program és az abban foglalt kezdeményezések hosszú távú fejlesztése és kiértékelése nehéz. A végleges programok részletes kiértékelése és a róluk készített pontos jelentések elősegítik a jövőbeli programok továbbfejlesztését;

10. felhívja a figyelmet arra, hogy egyszerűsíteni szükséges az EIDHR-en keresztül megvalósuló finanszírozás kérelmezési eljárásait, és sürgeti a program konkrét működtetésének egyszerűsítését, hogy a kevésbé szervezett struktúrák is élhessenek az eszköz teljes mértékű, rugalmas kihasználásának lehetőségével. Mivel az EIDHR továbbra is viszonylag szerény méretű eszköz marad, sikeréhez elengedhetetlen a szelektív, stratégiai módon történő kihasználása;

11. azt ajánlja, hogy a stratégia ki- és újraértékelését a harmadik országokban működő helyi és regionális önkormányzatok, illetve az ott érvényesülő szubszidiaritás szemszögéből végezzék. Az EIDHR vezetőségének nem lenne szabad növelnie a bürokráciát annyira, hogy az – különösen a helyi szereplőkre jellemző projektek előtt – már akadályt képezzen. A nehézkes struktúrák által okozott megkülönböztetés elkerülése érdekében a lehető nagyobb rugalmasságot kell biztosítani.

B) Tematikus ajánlások

12. A Régiók Bizottságának a demokrácia, a jó kormányzás, az európai értékek és az emberi jogok iránti elkötelezettsége indokolja bevonását a teljes stratégiába. A 2010–2013-as időszak többéves tervezésén belül azonban a javasolt öt célkitűzés közül külön hangsúlyt lehetne fektetni a helyi és regionális önkormányzatoknak a 2. célkitűzésbe történő bevonására. Az RB emellett felhívja a figyelmet arra, hogy a Régiók Bizottságának a választások megfigyelésére vonatkozó stratégiáját be lehetne építeni az 5. célkitűzésbe annak érdekében, hogy elősegítse a polgárok közeli demokrácia kiépítését és a demokratikus folyamat iránti felelősségérzet megalapozását a lakosság körében.

1. célkitűzés

Az emberi jogok tiszteletben tartásának erősítése azokban az országokban és régiókban, ahol a leginkább veszélyeztetettek vannak

13. kiemeli, hogy bár a célkitűzés keretében nyújtott támogatás főleg a civil szervezetekre irányul, fel kell ismerni, hogy egyes országokban és régiókban az emberi jogok védelmezői, sőt, a városi hivatalok tisztviselői is helyzetüknél és mindennapi munkájuknál fogva kockázatnak vannak kitéve. Törekedni kell arra, hogy ők is részesüljenek támogatásban;

2. célkitűzés

A civil társadalom szerepének növelése az emberi jogok és a demokratikus reform előmozdításában, az érdekcsoportok közötti békés egyeztetés támogatásában, valamint a politikai részvétel és képviselet megerősítésében

14. meg van győződve róla, hogy a helyi és regionális szintű részvételi és integratív demokrácia a legjobb módja hosszú távon a polgárok igényeire összpontosító és jól működő, felelősségteljes kormányzáson alapuló, a polgárok bizalmát és támogatását élvező demokrácia kiépítésének;

15. úgy véli, hogy példát kell mutatni az integratív demokráciára, például mind a férfiak, mind pedig a nők, valamint az esetleges őshonos lakosság és a helyi kisebbségek politikai képviseletének biztosítása révén. Ezenkívül a helyi kisebbségek, a fogyatékkal élők, valamint a gyermekek és a fiatalok bevonásának vonatkozásában elengedhetetlennek tűnik a követendő gyakorlatok megosztása és a helyi önkormányzatok támogatása a polgárok bevonásának megerősítésében;

16. megjegyzi, hogy a széles körű politikai képviseletre és részvételre alapozott felelősségteljes kormányzás kulcseleme annak a felismerése, hogy a legjobb döntések a polgárokhoz legközelebb eső szinten születnek;

17. hangsúlyozza, hogy az elszámoltathatóság demokratikus folyamatai – a helyi és regionális szintről kiindulva – létfontosságúak a kormányzás átláthatóságának biztosításához, továbbá kulcsszerepet játszanak a korrupció leküzdésében és a szegénység enyhítésében;

18. úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok – azáltal, hogy az emberek között kevésbé formális kapcsolatokat építenek ki és elsőbbséget biztosítanak a polgárok mindennapi gondjait orvosoló, gyakorlati alapú megoldások kidolgozásának – jelentős szerepet játszanak az ellentétes érdekű csoportok közötti helyi együttműködés megerősítésében;

19. úgy véli, hogy a civil társadalom, a helyi nem kormányzati szervezetek, az alapvető szabadság- és emberi jogokért küzdő helyi közösségi (civil) szervezetek, valamint az emberi jogok helyi védelmezői a politikai, gazdasági és szociális jogoknak a helyi gyakorlatba való átültetések akkor érhetik el a legjobb eredményt, ha munkájuk elismerésre talál, és fenyegetésektől, zaklatástól és bizonytalanságoktól mentes. Úgy véli továbbá, hogy a helyi szint különösen nagy jelentőséggel bír a demokratikus értékek népszerűsítésében és a polgárok politikai tudatosságának növelésében, amennyiben azok képesek együttműködni az illetékes helyi és regionális önkormányzatokkal;

20. kiemeli, hogy a határokon átnyúló együttműködésben a helyi szintű megközelítés több területen – így például a konfliktuskezelésben – jelentős hozzáadott értéket képvisel. Külön ki kell emelni, hogy az olyan helyi kezdeményezések, mint a kultúrák közötti párbeszéd előmozdítása és a bizalom kialakítását szolgáló, helyi szintű intézkedések révén megvalósuló „városok közötti diplomácia”, a konfliktusokkal összefüggésben pozitív szerepet töltenek be. Ennélfogva még nagyobb szükség van a demokráciáért és az emberi jogokért folytatott globális kampányok támogatására, például olyan, nemzeteket átfogó megközelítésmód révén, amely világosan megfogalmazott helyi és regionális szempontokat is tartalmaz;

3. célkitűzés

Az EU-iránymutatások által érintett területeken az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos fellépések támogatása, ideértve az emberi jogokról folytatott párbeszédet, az emberi jogok védelmezőit, a halálbüntetést, a kínzást, valamint a gyermekek szerepét a fegyveres konfliktusokban

21. emlékeztet rá, hogy bár az emberi jogokról folytatott párbeszéd általában az állami hatóságokkal folyik, világos, hogy a demokráciával kapcsolatos kérdésekbe a helyi és regionális szintű szereplőket is be kell vonni. Nem lehet működőképes demokratikus rendszert kialakítani és fenntartani a helyi és regionális szint bevonása és elköteleződése nélkül – mindkét szint minden szempontból hozzájárul e rendszer továbbfejlesztéséhez;

22. megjegyzi, hogy abból, hogy az ENSZ az emberi jogok védelmezőit a következőképpen határozza meg: „olyan személyek vagy szervezetek, amelyek az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok előmozdításáért és megvédéséért tevékenykednek”, világosan látszik a helyi szintű döntéshozók és aktivisták szerepe;

23. nyomatékosan felhívja a figyelmet, hogy jelentős számú kínzási eset történik helyi börtönökben és rendőrsőkön. Ezért nagy erőfeszítésre van szükség ahhoz, hogy a nemzeti törvényeket és a nemzetközi kötelezettségvállalásokat helyi szinten is végrehajtsák. Emiatt a hatóságok munkáját ellenőrző helyi civil szervezeteket és a hatóságok képzését is támogatni kell;

24. támogatja a gyermekek jogairól szóló iránymutatást, és úgy látja, hogy a helyhatóságok fontos szerepet játszanak az oktatás területein, valamint a megfelelő oktatáshoz és egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésben, ideértve (különösen lányok esetében) a reprodukív egészséghez való joggal kapcsolatos munkát is;

25. támogatja az Európai Bizottság *A gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben* című közleményét (COM (2008) 55), amely kiemeli a gyermekek különleges helyzetét az Európai Unió külső fellépéseiben, és emlékeztet arra, hogy elő kell mozdítani a gyermekek érdekeinek, illetve jogainak az összes közösségi külkapcsolati tevékenységben való általános érvényesülését;

4. célkitűzés

A nemzetközi és regionális keret támogatása és megerősítése az emberi jogok, az igazságszolgáltatás, a jogállamiság védelme és a demokrácia előmozdítása érdekében

26. örömmel fogadja az Európa Tanáccsal, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezettel, a Nemzetközi Büntetőtörvényszékkel és hasonló szereplőkkel már megkötött együttműködési megállapodásokat, és igen nagyra értékelné, ha a helyi demokrácia elősegítésére, valamint a polgári, politikai, gazdasági és szociális jogok gyakorlati átültetése terén a helyi és regionális önkormányzatok kapacitásának növelésére is nagy súlyt fektetnének;

27. hangsúlyozza a gyermek ahhoz való jogát, hogy (az ENSZ gyermekjogi egyezménye 12. cikkének megfelelően) korának és érettségi fokának megfelelően bevonják, véleményét figyelembe vegyék és meghallgassák a döntéshozatal során, különösen akkor, ha helyi ügyekről van szó;

5. célkitűzés

A demokratikus választási eljárásokba vetett bizalom kiépítése, különösképpen a választások megfigyelésén keresztül

28. mivel gyakorlati tapasztalattal rendelkezik a helyi és regionális demokráciát, a decentralizációt és az európai önkormányzatiság előmozdítását illetően, és azokat aktívan támogatja, meg van győződve arról, hogy a kialakított helyi és regionális hatáskörök nemzeti és európai hatóságok általi tiszteletben tartásának biztosítása kulcsfontosságú a valódi demokrácia és az emberi jogok világméretű előmozdításához;

29. hangsúlyozza, hogy a választások megfigyelése az elmúlt két évben az RB egyik hatásos külpolitikai eszközévé vált. Ebben az összefüggésben az RB méltatja az Európa Tanács Helyi és Regionális Hatóságok Kongresszusának (CLRAE) tapasztalatát és évek óta tanúsított elkötelezettségét ezen a téren. Az RB üdvözli, hogy lehetősége nyílt részt venni a CLRAE-nek a helyi és regionális demokrácia elősegítését és továbbfejlesztését célzó munkájában;

30. úgy gondolja, hogy a választások megfigyelésének támogatása fontos része a demokrácia fejlődésének, és úgy érzi, hogy a harmadik országok helyi és regionális választásainak megfigyelésére is különös hangsúlyt kell fektetni az EU jövőbeli választás-megfigyelési stratégiáiban;

31. úgy véli, hogy a nemzeti választások EU általi megfigyelésekor nagyobb figyelmet kell fordítani a demokrácia helyi és regionális szintű előmozdításának hatásvizsgálatára;

32. hangsúlyozza, hogy a 2010–2013-as időszakra vonatkozó jövőbeli stratégiában figyelembe kell venni, hogy a helyi és regionális önkormányzatok milyen szerepet játszhatnak a kezdeményezésben, különösen a helyi választási folyamatok, illetve az azok harmadik országokban történő megfigyelése terén gyűjtött európai tapasztalatok szempontjából.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 18-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

A Régiók Bizottsága véleménye – Többnyelvűség

(2008/C 257/06)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- kiemeli, hogy az egész Európai Unióban a helyi és regionális szint a felelős a nyelvi sokféleség védelméért és előmozdításáért. A régiók és a helyi önkormányzatok kiemelt helyzetben vannak a nyelvi képzéssel foglalkozó intézményekkel kialakítandó konstruktív együttműködés létrehozása szempontjából, hiszen az oktatási és szakmai képzési kurzusok meghirdetésekor figyelembe tudják venni a sajátos helyi igényeket és elvárásokat,
- úgy véli, hogy az Európai Unió nyelvi sokféleségére való tekintettel a többnyelvű társadalom felépítésének célja a sokféleség pozitív hatásainak maximális kiaknázása és negatív hatásainak minimalizálása kell, hogy legyen,
- úgy véli, hogy minden uniós polgárnak – amellet, hogy saját anyanyelve(i) marad(nak) saját kultúrájának meghatározó eleme(i) – élete során aktív és passzív szinten el kellene sajátítania egy, az anyanyelvén kívüli közös második nyelvet, valamint kulturális hagyományainak, illetve az ország vagy régió társadalmi és gazdasági mobilitásra vonatkozó igényeinek függvényében egy harmadik nyelvet,
- a területi szintnek kell azonban a főszerepet játszania a tantervek végrehajtásában az 1+2 nyelv célkitűzésének elérése érdekében is;
- ezért azt javasolja, hogy ösztönözzék az összes régiót saját többnyelvűségi fórum létrehozására, amely kutatásokat végezne a helyi társadalmi, gazdasági és oktatási tendenciákról, valamint olyan kezdeményezéseket javasolna, amelyekkel fel lehet hívni a népesség figyelmét, illetve motiválni lehet az 1+2 nyelv egész életen át tartó tanulására.

Előadó: Roberto PELLA (IT/EPP), Biella önkormányzatának tagja, Valdengo alpolgármestere

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. üdvözlö, hogy az Európai Bizottság a 2007. január 1-jén létrehozott valódi, külön ennek a témának szentelt tárcával – melyet Leonard Orban kapott meg – erős ösztönzést adott a többnyelvűség kérdésének. Tekintettel jelentőségére és az általa támasztott kihívásra, a tárcát meg kellene erősíteni annak érdekében, hogy fejlődhessen, és eredményesen megvalósíthassa az elé kitűzött célokat;

2. emlékeztet a többnyelvűség kiemelt helyére az európai politikai napirendben, ami egyben az európai társadalmi, gazdasági és kulturális élet összes érintett szektorának transzverzális bevonását jelenti;

3. egyetért az Orban biztos által meghatározott tevékenységi iránnyal, amely szerint a többnyelvűség jelensége a magasabb fokú európai integráció és a kultúrák közötti magasabb szintű párbeszéd eszköze lehet;

4. az Európai Unió nyelvi sokféleségére való tekintettel a többnyelvű társadalom felépítésének célja a sokféleség pozitív hatásainak maximális kiaknázása és negatív hatásainak minimalizálása kell, hogy legyen, érvényre juttatva ily módon, hogy a sokszínűség nem csak eszköz a cél elérésére;

5. emlékeztet a többnyelvűséggel foglalkozó, 2005-ben felállított magas szintű csoport tanulmányára, és egyetért az alábbi módon összegezhető központi tevékenységi területekkel:

- fokozni kell a figyelemfelkeltő tevékenységet, mely elsősorban a szülőknél, a fiataloknak, valamint az oktatás és a kultúra területén tevékenykedő szervezeteknek szóló tájékoztatói kampányokban ölt formát,

- az új nyelvek tanulására irányuló motivációt növelő tevékenységekre van szükség, főként tanterven kívüli, játékos és informális módokon,

- több figyelmet kell fordítani a bevándorlók által kínált nyelvi és kulturális lehetőségekre, annak a célkitűzésnek a részeként, mely a befogadó társadalomba történő integrálásukra és többnyelvűségük révén a bennük rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázásának lehetővé tételére irányul,

- a többnyelvűség terén hozott európai intézkedéseket az európai versenyképesség optimalizálása érdekében ki kell terjeszteni a harmadik országokra is;

6. emlékeztet a 2007 szeptemberétől zajló online konzultáció eredményére, amely a többnyelvűség terén a cselekvés következő kulcsfontosságú pontjait fogalmazza meg:

- a nyelvtanulás alapvető elem az egyéni munkalehetőségek fenntartása és javítása szempontjából,

- a többféle nyelv tanulására irányuló motiválás legjobb módja a korai oktatási folyamat, illetve az időszakos külföldön történő tanulás és munkavállalás ösztönzése,

- a tanítási módszerek hatékonyságának optimalizálásához hangsúlyozni kell a nyelvi kompetencia átadásának olyan nem szokványos módjait, amelyek figyelembe tudják venni az egyéni igényeket,

- a nyelvi sokféleség helyi, nemzeti és európai szintű figyelembevételének legjobb módja a tanulandó nyelv kultúrájának – amellyel a nyelvtanuló mindenképpen találkozni fog – nagyobb mértékű ismerete,

- a nyelv jelentős hatással van a gazdaság történéseire, hiszen könnyebben jön létre az üzlet egy külföldi vállalattal, ha ismerjük annak az országnak a nyelvét, ahol a vállalat található,

- a munkahelyi nyelvismeret javításának megfelelő módja a vállalati nyelvtanfolyamok támogatása és a vállalat pontos nyelvi stratégiájának meghatározása, feltéve, hogy az adott munkahelyen ez kivitelezhető,

- az Európai Unió tevékenységének során több hivatalos nyelv használatára, és az adminisztratív költségek ebből következő növekedésére van szükség az intézmények többnyelvűségre való fogékonyságának javítása érdekében;

7. felhívja a figyelmet az Európai Bizottság kezdeményezésére létrejött értelmiségi csoport (elnök: Amin Maalouf) interkulturális párbeszéddel kapcsolatban megfogalmazott javaslataira, amelyekkel egyet is ért, és különösen a következő megállapításokat emeli ki:

- az Európai Unió népei közötti kétoldalú kapcsolatokban előnyben kell részesíteni az adott két nép nyelvét,

- fontos, hogy az Európai Unió elősegítse a személyes nyelv-választás lehetőségét;

8. hangsúlyozza, hogy a kulturális és nyelvi sokféleség elősegítése és megőrzése központi prioritás. Az Európai Unión belül nyelvi sokféleségen az alábbi nyelvek ismerete és használata értendő:

- az EU hivatalos nyelvei,

- az EU-tagállamok hivatalos nyelvei,

- az EU-tagállamokban beszélt, de hivatalos státusszal nem rendelkező kisebbségi nyelvek.

Az Uniónak és tagállamainak saját illetékességi körükön belül elő kellene mozdítaniuk a nyelvi sokféleséget;

9. az egész Európai Unióban a helyi és regionális szint a felelős a nyelvi sokféleség védelméért és előmozdításáért. Az oktatásért, a szakmai képzésért és a felnőttképzésért felelős regionális és helyi szint a társadalmi partnerség egyik eleme, amely összehangolja a regionális és helyi növekedést és fejlődést;

10. egy, az egész életen át tartó tanulás módszerein alapuló szakmai képzésben a „tudás” és a „tanulás” fogalma jelentős konnotációkkal gyarapszik, azért is, mert a munka világa sokrétű lehetőségeivel már nagyobb nyelvi kompetenciákat igényel;

11. a régiók és a helyi önkormányzatok kiemelt helyzetben vannak a nyelvi képzéssel foglalkozó intézményekkel kialakítandó konstruktív együttműködés létrehozása szempontjából, hiszen az oktatási és szakmai képzési kurzusok meghirdetésekor figyelembe tudják venni a sajátos helyi igényeket és elvárásokat;

12. ezért úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok képesek a leginkább kielégíteni a nyelvtanulással kapcsolatos helyi igényeket, ami nem jelenti azt, hogy ne részesülhetnének ezért központi/állami támogatásban;

Általános megjegyzések

13. úgy gondolja, hogy Európának meg kell alapoznia saját társadalmi és gazdasági kohézióját oly módon, hogy javítja a mobilitáshoz, a globalizációhoz, az európai kultúrához és az európai polgársághoz kapcsolódó lehetőségeket;

14. ez a folyamat leginkább akkor valósulhat meg, ha megszűnnek az országok és az egyes polgárok előtt álló akadályok:

a) az idegen nyelvek ismerete nagyban elősegíti a szakmai, képzési, kulturális és személyes mobilitást. Az Európai Unió mindaddig nem lehet valódi unió, amíg polgárainak belső mobilitása nem nő;

b) a nyelvek ismerete egyértelműen javítja a versenyképességet, hiszen lehetővé teszi az új partnerek közötti kapcsolatfelvételt, a gyakorlatok cseréjét, a termékek értékesítését és a szolgáltatások nyújtását. A globalizáció lehetőséget nyújt a kereskedelmi és munkaerőpiacok nyitására. Az idegen nyelvek ismerete az egyik feltétele annak, hogy szorosabb partnerségi kapcsolatokat lehessen kialakítani és kiépíteni más tagállamokkal és vállalatokkal a globalizáció adta esélyek kihasználása érdekében;

c) a nyelv a kultúra legközvetlenebb kifejeződési formája, és hozzájárul az európai polgárok közötti kommunikáció javításához. Az *európai kultúra* nem alapulhat a tagállamok kultúráinak passzív elfogadásán és kirakójátékszerű összerakásán (multikulturális társadalom), ellenkezőleg: a polgárok közötti átfogó kulturális konfrontálódásokkal, valamint a sokféleség és a kulturális identitás értékének hangsúlyozásával (interkulturális társadalom) szilárdul meg;

d) elő kell mozdítani az *aktív polgári szerepvállalást*, a területi intézmények bevonását, a polgárok közötti konzultációt és kontaktusokat, valamint a társadalmi részvételt az európai jogalkotás hatékonyságának javítása érdekében, hiszen utóbbinak a települések, a régiók és az egyes polgárok egyre nagyobb mértékű támogatásán és egyetértésén kell alapulnia. Az európai közösségnek tehát intézkedései és belső és külső intézményi kapcsolatai során beszélnie kell saját polgárainak nyelvét, hogy azok értő fülekre találjanak, hogy a területi intézmények (helyi és regionális önkormányzatok) is fellép-hessenek, hogy a polgárok is megérthessék az üzenetet és részt vehessenek az európai életben, és végső soron az elért stratégiai célok multiplikátoráivá váljanak;

15. úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak – a nyílt koordinációs módszer többnyelvűség terén történő alkalmazását illetően – nem csupán a tagállami közigazgatási szintre kell figyelmet fordítania, hanem a helyi és regionális szintre is, mivel gyakran ez utóbbiak felelősek elsősorban a különböző intézkedések helyi szintű végrehajtásáért;

16. ezzel összefüggésben úgy gondolja, hogy figyelmet kell fordítani az olyan kisebbségi csoportok által beszélt nem hivatalos nyelvek tiszteletben tartására és méltóságára, amelyek a hivatalos nyelv mellett egy adott kultúra sokszínűségének fontos elemeit képviselik, és helyet kell kapniuk az európai beilleszkedési programokban;

Kulcsfontosságú üzenetek és intézkedések

17. fontosnak tartja, hogy az *1+2 nyelv célkitűzésén* belül rögzítsék az európai többnyelvűségi politika főbb irányvonalait;

18. minden uniós polgárnak – amellet, hogy saját anyanyelve(i) marad(nak) saját kultúrájának meghatározó eleme(i) – élete során aktív és passzív szinten el kellene sajátítania egy, az anyanyelvén kívüli közös második nyelvet, valamint kulturális hagyományainak, illetve az ország vagy régió társadalmi és gazdasági mobilitásra vonatkozó igényeinek függvényében egy harmadik nyelvet;

19. úgy gondolja, hogy ez a választott nyelv nemcsak az EU hivatalos nyelveinek sorából kerülhet ki, hanem az európai kisebbségi nyelvek közül is, vagy akár az olyan nem európai nyelvek közül, amelyek Európa versenyképességének növelése szempontjából kulturális, gazdasági vagy társadalmi előnyt biztosítanak;

20. javasolja, hogy az alábbi kulcsfontosságú üzeneteket fogadja el az európai többnyelvűségi politika, és alakítsa át őket olyan operatív intézkedésekké, amelyekkel ösztönözni lehet a polgárokat, meg lehet őrizni a sokféleséget, és a helyi és regionális szervek a képzésekkel kapcsolatos döntések során közép-pontba állíthatók;

Területi partnerség

21. a területi önkormányzatok szerepe alapvető fontosságú, nem csupán azért, mert közülük több politikai és közigazgatási hatáskörökkel rendelkezik az oktatásügy terén, hanem azért is, mert a közösségi iránylevek és programok alkalmazásának keretében ők tudják a leginkább figyelemmel kísérni a polgárok többnyelvűségének helyzetét és fejlődését. Helyi és regionális szinten mérhetők a megszerzett ismeretek és az alkalmazott gyakorlatok, valamint – ezek vizsgálata alapján – erőteljesen ösztönözhető az európai politikai intézkedések;

22. a területi szintnek kell azonban a főszerepet játszania a tantervek végrehajtásában az 1+2 nyelv célkitűzésének elérése érdekében is;

23. egy tagállamon belül az egyes régióknak egymástól eltérő történelmi, kulturális, társadalmi, szociális és gazdasági jellemzői lehetnek;

24. a területi sokféleséget elő kellene segíteni azáltal, hogy a régiókat felkérjük, hogy kínáljanak nyelvi képzéseket vizsgálatok, kutatások, a települések és régiók körében a hagyományokról végzett felmérések, a polgárok elvárásai, valamint az adott terület társadalmi-gazdasági igényei és kilátásai alapján;

25. ezzel nyomon lehetne követni, mennyire felelnek meg egymásnak a területi igények és a bevezetett oktatási programok, és – felhasználva a helyi és regionális autonómia rugalmasságát – módosítani lehetne a nem a remélt eredményeket hozó képzési kezdeményezéseket;

26. a tanult idegen nyelv szabadon választható kell, hogy legyen. Abban az esetben, ha egy tagállamban több hivatalos uniós nyelvet is beszélnek, a másik nyelv(ek) tanulását is ösztönözni kell;

27. úgy véli, hogy a többnyelvűségi politikának jelentős külső elemmel is rendelkeznie kell. Az európai nyelvek előmozdítása az Európai Uniót kívül mind kulturális, mind gazdasági szempontból érdekünk. Hasonlóképpen: az EU-nak nyitottnak kell lennie az Uniót kívüli országok nyelveire is, például a kínaira, az arabra, az Indiában beszélt nyelvekre, az oroszra stb.;

28. ezért javasoljuk, hogy ösztönözzék az összes régiót saját *többnyelvűségi* fórum létrehozására, amely nyomon követhetné a helyi társadalmi, gazdasági és oktatási tendenciákat, valamint olyan szükséges kezdeményezéseket javasolna, amelyekkel fel lehet hívni a népesség figyelmét, illetve motiválni lehet az 1+2 nyelv egész életen át tartó tanulására;

29. erőteljesen támogatni kell továbbá a bevándorlók beilleszkedését célzó programokat. Ösztönözni kell és elő kell segíteni azoknak a nyelveknek az elsajátítását, amelyekre nekik és gyermekeiknek szükségük van ahhoz, hogy az európai társadalomban teljes mértékben ki tudják használni a bennük rejlő lehetőségeket, és egyúttal gondoskodni kell arról, hogy a saját

nyelvük megőrzéséhez való joguk ne sérüljön. A tanulandó és elsajátítandó nyelvek között kell, hogy legyen az a hivatalos uniós nyelv is, amelyet a lakóhelyül szolgáló területen beszélnek, illetve azok is, amelyek az adott alkotmányjogi szabályozásoknak megfelelően szintén hivatalos nyelveknek számítanak az adott régióban és területen;

30. összegezve: a helyi, regionális és tagállami intézményeknek arra kell buzdítaniuk az iskolákat, hogy a tanterven belül széles nyelvi választékot kínáljanak. Az oktatási rendszereknek nyelvek széles választékát kellene kínálniuk, melyeket a társadalmi, gazdasági és kulturális igények függvényében határoznak meg;

31. úgy véli, hogy a nyelvi készségek a versenyképesség alapvető tényezői. Tanulmányok bizonyították, hogy az európai vállalkozások a megfelelő nyelvi készségek hiánya miatt piacokat veszítenek;

32. ezért kéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen nagyobb erőfeszítéseket ezen a területen;

Jobb nyelvi beilleszkedés

33. a kis nyelvek és kisebbségi csoportok által beszélt nyelvek esetében figyelembe kell venni, hogy hozzájárulnak az európai kultúra alapértékének, vagyis a sokféleségnek az erősítéséhez, ezért nemcsak hogy nem szabad őket hátrányos helyzetbe hozni ebben a folyamatban, de kiemelt védelemben is részesülniük kell;

34. a „kisebbségi nyelv” vagy a „kis nyelv” megnevezés a nyelv értékét illetően nem adhat okot hátrányos megkülönböztetésre;

35. olyan viták kezdeményezését javasolja, melyek célja, hogy megfelelőbb, a valósághoz jobban igazodó szakkifejezéseket találjanak ki;

36. fontos tehát, hogy további lépések történjenek ezeknek a kisebbségi nyelveknek a hivatalossá tétele érdekében, hiszen mély európai gyökerekkel bíró hagyományok és kultúra fémjelzi őket;

37. mindez lehetővé tenné az európai intézményi elismerést, és ebből következően az EU-nak a mai 23-nál több nyelvre kellene fordítani szövegeit, hogy elősegítse az európai intézmények és a polgárok közvetlen kapcsolatát;

38. a kisebbségi nyelvek európai hivatalos nyelvvé válásának és a területi diverzifikálódásnak a folyamata nagyobb mértékű társadalmi befogadást tesz lehetővé;

39. üdvözli a 2005. június 13-i Európai Tanács következtetéseit, melyek értelmében az uniós szerveknél és intézményekben használni lehet az 1958. évi 1. rendelet által hivatalosnak elismert nyelvektől eltérő nyelveket is;

40. ugyanakkor a sem európai, sem helyi vagy regionális szinten nem hivatalos nyelveket továbbra is támogatási programokkal kell segíteni identitásuk megőrzése érdekében;

A generációk közötti szolidaritás

41. felmerül továbbá a kérdés, hogyan lehet támogatni a polgárokat az egész életen át tartó tanulás folyamatában;

42. az iskolai szakaszban könnyebb a nyelvi képzés irányítása, illetve a ma fiataljainak támogatása abban, hogy holnap se veszítsék majd el az iskolapadban megszerzett interkulturális, nyelvi érdeklődésüket. A probléma azoknak a nemzedékeknek a környezetében válik összetettebbé, amelyek hosszú ideje nem részesei semmilyen oktatási rendszernek, és soha nem vettek részt többnyelvű képzésben. Fontos továbbá biztosítani a nyelvoktatást az idősebb generáció számára, amelynek számos tagja sem a magánéletében, sem szakmai életútja során soha nem került kapcsolatba idegen nyelvekkel. Ez javítaná kommunikációs képességeiket idősebb korukban, és ezáltal európai polgári szerepvállalásuk jobban kiteljesedne;

43. ezért nem csupán a gazdaságilag elérhető (a nyelvtanfolyamok költségei gyakran olyan magasak, hogy nem férnek bele az idősktatás kereteibe) tanulási mechanizmusokat kell ösztönözni, hanem a nyelvtanulás passzív módjait is, melyekhez a mobilitási problémákkal küzdő személyek is hozzáférhetnek, és amelyek – a nyelvtanfolyamokkal ellentétben – nem igényelnek folyamatos aktív részvételt;

44. megjegyzi, hogy erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy az idegen nyelvet minél pontosabban elsajátítsuk, különös tekintettel az egyre növekvő bevándorlói közösségekre;

45. úgy véli tehát, hogy emlékeztetni kell arra, hogy létezik a tanulásnak egy olyan könnyebb formája is, amelynek keretében az egyén csupán olyan egyszerű nyelvi ismeretekre tesz szert, amelyekkel kifejezheti és megértetheti magát. Az állami, regionális és helyi oktatási intézményeknek ösztönözniük, az EU-nak pedig finanszíroznia kellene a tanulásnak ezeket a formáit a tanulási lehetőségek szélesítése, valamint a generációk között a nyelvi képzés terén meglévő szakadék áthidalása érdekében;

46. ösztönözni kellene továbbá a multimédiás rendszerek nagyfokú használatán keresztüli alternatív nyelvtanulási módszereket például eredeti nyelven sugárzott, feliratozott tévéműsorok (mozifilmek, filmek, híradók) támogatásával, valamint a számítógépes nyelvtanulás és az online fordítás szélesebb körű használatával. Ez is az „egész életen át tartó önképzés” egyik módja;

47. a fiatalok és a legfiatalabbak körében azonban a kezdetektől fogva motiválni kell a nyelvtanulást. Minél korábban kell elkezdeni a második nyelv tanulását azért, hogy a gyermekek megismerkedjenek az idegen nyelv hangjaival, mert így jobb feltetelek teremthetők a gyorsabb és sokoldalúbb nyelvtanulásra;

48. meg kell teremteni a fokozatos haladást az általános iskolai és a középiskolai nyelvtanulásban. Az általános iskolában a tanítási folyamatnak több lehetőséget kell adnia az idegen nyelven történő beszélgetésre, míg a középiskolában meg kell ismerkedni a harmadik nyelvel;

49. az egyetemi tanulmányok során meg kell adni a lehetőséget a nyelvtudás tökéletesítésére vagy szélesítésére, az Erasmus és a Socrates programon keresztül is;

50. az egyetemeknek azonban nem csupán a nyelvi hiányosságaik pótlására törekvő idősebbek előtt kell megnyitniuk kapukat, hanem a vállalatok előtt is, amelyeket támogatni és biztatni kell arra, hogy munkavállalóik és vezetőik új, „kereskedelmi” nyelveket tanulhassanak. Ennek során ösztönözni kell a vállalatok és egyetemek közötti partnerségeket;

51. ezenkívül fejleszteni kell a tolmács- és fordítóképzést, hogy ne csak az intézményeket lehessen ebbe bevonni (a településektől kezdve a régiókon át az Európai Parlamentig – támogatni és jutalmazni kell azokat a városokat, amelyek honlapja és kiadványai több nyelven is hozzáférhetőek, hiszen ez jó ösztönzése a helyi, intézményi többnyelvűségnek), hanem a nyilvánossággal kapcsolatot tartó helyszíneket is;

Interdiszciplinaritás

52. a többnyelvűség nem csupán az oktatás és a képzés támogatásával mozgatható elő, hanem a játékos-szabadidős tevékenységekkel is;

53. például több nyelvnek a kultúra vagy a sport révén történő elsajátításával a gyerekektől a felnőttekig terjedő változatos közönség figyelmét kelthetjük fel;

54. másik példa a dal, amely önmagában és globálisan többnyelvű jelenség: pozitív hatást válthatna ki például olyan rendezvények, mint egy – a dalszövegekre összpontosító – EuroMusic Open Day megszervezése;

55. elő kellene segíteni az irodalmi művek terjesztését egy műfordítási program segítségével (kétnyelvű kiadások – eredeti és fordítás), és nem csupán az egyes kiadók kezdeményezéseire kellene ezeket kapcsolni, hanem valamiféle állami partnerség megvalósításához, arra ösztönözve a helyi és regionális közigazgatást, hogy támogassa a többnyelvűsége irányuló magánkezdeményezéseket;

Az EU-intézmények

56. nem vonja kétségbe az EU-n belüli „intézményi” többnyelvűség szükségességét, ezért az EU intézményeiben sürgősen biztosítani kell legalább az Európai Unió hivatalos nyelveiből történő passzív tolmácsolást, annak érdekében, hogy a viták résztvevői anyanyelvükön ismertethessék gondolataikat;

57. meg van arról győződve, hogy a kulturális sokszínűség megőrzése a hivatalos vagy nem hivatalos dokumentumok összes európai hivatalos s nyelvre történő lefordításának biztosítását jelenti. Kétségtelen, hogy a többnyelvűség ösztönzéséhez abszolút szükséges, hogy minden informális találkozás alkalmával a kétoldalú kommunikáció a felek nyelvén folyjon;

58. a formális kapcsolatokban, valamint a munkadokumentumok és a hivatalos dokumentumok esetében szükség van a tagállamok összes hivatalos nyelvére történő fordításra. Minden egyes tagállamot az EU sarokkövéként tiszteletben tartva az EU-nak szolgáltatásokat kell nyújtania, és minden országnak – alkotmányjogi szabályozásaival összhangban – meg kell kapnia a szükséges dokumentumokat, hogy polgárai elősegíthessék az aktív európai polgári szerepvállalást;

Az EU külső határai

59. a többnyelvűség nem korlátozódhat arra, hogy az EU-n belül elősegíti a társadalmi és gazdasági mobilitást, hanem lehe-

tővé kell tennie az európai polgárok számára az EU-n kívüli országok piacai és kulturái felé történő nyitást;

60. ez a nyitás a jelenlegi tendenciák fényében is nagyon fontos, melyek azt mutatják, hogy az EU-nak egyre szorosabb gazdasági és kulturális kapcsolata lesz például a kínai, orosz és japán piaccal;

61. az EU külső versenyképességének növeléséhez tehát hozzájárul a nem uniós nyelvek tanításával foglalkozó tanfolyamok színvonalának növelése is;

62. a tanult idegen nyelvet az európai országok kapcsolat-tartó nyelvei közül kell kiválasztani, különös tekintettel az EU-n kívüli, feltörekvő országokban beszélt nyelvekre, valamint azoknak az országoknak a kulturális hagyományaira, amelyekkel erősödnek a kereskedelmi kapcsolatok.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 19-én.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

A Régiók Bizottsága véleménye – „Az Európai Unió hegyvidéki politikája felé: Európai elképzelések a hegyvidékek jövőjéről” című Zöld könyv kidolgozásának indítványozása

(2008/C 257/07)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- emlékeztet José Manuel Barroso elnök kezdetektől fogva pozitív válaszára, amelyet a Hegyvidéki Területek Képviselőinek Európai Szövetsége által – a hegyvidéki területeket célzó európai politikákról szóló zöld könyv kidolgozásának tárgyában – feltett kérdésre, a Régiók Bizottsága 2006. december 7-i plenáris ülésén folytatott strukturált párbeszéd keretében adott,
- megjegyzi, hogy a hegyvidékek egyrészt állandó természeti és földrajzi hátrányokkal küzdő területek, másrészt pedig természeti és humán tőkével rendelkező, a növekedést és a munkahelyteremtést ösztönző régiók,
- kéri, hogy az Európai Unió egy valódi, a hegyvidéki területek egészét célzó, sokszínűségüket tiszteletben tartó, európai, integrált politikát valósítson meg,
- támogatná, ha az Európai Bizottság és a EU-tagállamok a megújított lisszaboni és göteborgi stratégiák általános célkitűzéseit aktívan, a hegyvidékek versenyképességét és fenntartható fejlődését célzó európai cselekvési terven keresztül alakítanák ki,
- az Európai Bizottságnak e három fő téma figyelembevételét ajánlja:
  - a) a hegyvidéki területek vonzóságának és megközelíthetőségének javítása vállalkozások és új lakosok fogadása érdekében, különösen a szárazföldi és digitális kommunikációs csatornák javítása, a transz-európai hálózatokhoz való kapcsolódás terjesztése által, valamint azzal, hogy ösztönzik az újítást és az alkotást a szakismeretek, a humán erőforrások, valamint a vállalkozói szellem érvényre juttatásában;
  - b) a hegyvidéki területeknek a saját forrásaik oldaláról való szemlélete és sajátosságaik figyelembevétele annak érdekében, hogy meghaladhassák az állandó természeti hátrányukból adódó többletköltséget, és hogy fenn tudják tartani az általános érdekű szolgáltatásokat;
  - c) klaszterek és versenyképességi pólusok kifejlesztése a különböző tevékenységi ágazatok egyesítése és egységesítése érdekében, a fenntartható fejlődés céljából;

Előadó: Luis DURNWALDER (IT/EPP), Bolzano autonóm tartomány elnöke, regionális önkormányzatának képviselője

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. emlékeztet José Manuel Barroso elnök kezdetektől fogva pozitív válaszára, amelyet a Hegyvidéki Területek Képviselőinek Európai Szövetsége által – a hegyvidéki területeket célzó európai politikákról szóló zöld könyv kidolgozásának tárgyában – feltett kérdésre, a Régiók Bizottsága 2006. december 7-i plenáris ülésén folytatott strukturált párbeszéd keretében adott;

2. kiemeli, hogy a Lisszaboni Szerződés (158. cikke) a területi kohézió célkitűzéseinek meghatározásában elismeri, és kiemelt figyelemmel kezeli – más, állandó természeti vagy földrajzi hátrányban lévő régiók között – a hegyvidéki régiók igényeit;

3. emlékeztet arra, hogy a hegyvidékek nélkülözhetetlenek az Európai Unió lakossága egészségének életéhez és tevékenységéhez természeti erőforrásaik, kulturális erőforrásaik – például a nyelvi sokféleség és a szaktudás –, valamint gazdasági erőforrásaik – többek között a mezőgazdaság, az ipar és a turizmus – révén;

4. megjegyzi, hogy a hegycsoportok az Európai Unió 21 tagállamát, Európa területének 35,69 %-át és az európai lakosság 17,73 %-át érintik ⁽¹⁾;

5. megjegyzi, hogy a hegyvidéki területek a világ földfelszíni kiemelkedéseinek 26 %-át teszik ki – és a világ lakosságának 10 %-a él ezeken a területeken – valamint a föld fenntartható fejlődésének lényeges elemét képezik, amint azt a riói Agenda 21 program 13. fejezete elismerte;

6. megállapítja, hogy a hegycsoportok megközelíthetősége sarkalatos pontja a valódi egységes piac elérésének, valamint a személyek, áruk és szolgáltatások szabad áramlása megvalósításának;

7. kiemeli, hogy a hegyvidéki területek közötti különbségek mellett a hegycsoportok – olyan régiókon és határokon átnyúló, nemzetek közötti térségek, amelyek egyesítik a hegyes vidékeket, a völgyeket és fennsíkokat, valamint a városi és vidéki területeket – koherenciáját is figyelembe kell venni;

8. megerősíti, hogy a hegyvidéki tájat hihetetlenül gazdag biodiverzitás jellemzi, ezért törekeny, és különösen érzékeny az éghajlati változásokra, így ez utóbbinak valódi korai figyelmeztetőrendszere;

9. megerősíti, hogy a hegyvidéki területek hagyományosan irányadóak a fenntartható fejlődés vonatkozásában, az állandó természeti hátránnyal szemben potenciálisan innovatívak;

⁽¹⁾ „Hegyvidéki területek Európában: Elemzés az EU jelenlegi és jövőbeli tagállamai, valamint más európai országok hegyvidéki területeiről” – a Nordregio tanulmánya a Regionális Főigazgatóság részére, 2004. január
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/montagne/mount1_fr.pdf

10. emlékeztet arra, hogy a területi önkormányzatok jelentős tapasztalattal rendelkeznek a hegyvidékek fenntartható fejlődése területén;

11. emlékeztet az Európai Parlament, a Régiók Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság azon erőfeszítéseire, amelyeket – vélemények és tanulmányok kidolgozása révén – annak érdekében tettek, hogy a hegyvidéki régiókat megfelelőképpen figyelembe vegyék az európai politikákban;

12. megállapítja, hogy mind a mai napig nem létezik hegyvidéki területeket célzó – a tengerparti régiókat, vagy a városi területeket célzó, megvalósított modell mintájára – európai politika, sem integrált közösségi stratégia;

Az Európai Unió jobb kormányzásáért

13. megjegyzi, hogy a hegyvidéki területi önkormányzatok kötődnek autonómiájukhoz, és a szubszidiaritás elvének tiszteletéhez, az alulról felfelé irányuló európai kormányzást tükröző megközelítés mellett;

14. megjegyzi, hogy a hegyvidékek egyrészt állandó természeti és földrajzi hátrányokkal küzdő területek, másrészt pedig természeti és humán tőkével rendelkező, a növekedést és a munkahelyteremtést ösztönző régiók;

15. megjegyzi, hogy az európai politikákat a fenntartható fejlődés olyan integrált stratégiájában kell egyesíteni, amely képes a hegyvidékek különböző realitásához alkalmazkodni;

16. megállapítja, hogy az EU-nak sürgősen kiegyensúlyozott és méltányos munkába kellene kezdenie az európai városi, tengerparti, gyéren lakott és hegyvidéki területek sokszínűségének fenntartható érvényesítése érdekében;

17. emlékeztet a hegyvidékek lakossága tájrendezésben és a hegyvidéki környezet egyensúlyának kialakításában nyújtott szerepének és munkájának fontosságára;

18. támogatja a régiók és a helyi önkormányzatok intézkedéseit és az őket tömörítő hálózatokat, amelyek a megújított lisszaboni és götebörgi célkitűzések értelmében a bevált gyakorlatok cseréjén munkálkodnak;

19. emlékeztet a lisszaboni stratégia és a 2007–2013 közötti kohéziós politika hegyvidéki és más területekre – mint az európai globális versenyképesség motorjaira – vonatkozó iránymutatásainak helytállóságára;

20. emlékeztet az európai politikák határokon átnyúló és nemzetek közötti dimenziójának az európai térség integrációjában betöltött központi szerepére;

21. hangsúlyozza, hogy közelíteni kell Európa politikáját és közigazgatását a polgárok mindennapi életéhez;

Integrált megközelítés a hegyvidékek számára, mint általános irányadó elv

22. a hegyvidékek (Alpok, Pireneusok, Kárpátok, az Ibériai-hegység, a Balkán-hegység, a mediterrán hegységek – köztük a szigeteken található hegységek –, az Észak-, és Közép-Európában található hegységek stb.) szintjén és azok országhatárokon átnyúló és nemzetek közötti dimenziójában végzett munka európai szintű többletértékére fekteti a hangsúlyt;

23. kiemeli a hegyvidéki területek jelentőségét a természeti és kulturális erőforrások terén;

24. emlékeztet a hegyvidéket célzó, nemzeti és regionális integrált politikák jelentős számára;

25. figyelembe veszi azt a munkát, amit az Alpok-egyezmény, és a Kárpátok Egyezmény elindítása jelentett;

26. értékeli az eurorégiók, valamint a munkaközösségek közvetítő és szervező munkáját a határ menti régiókban;

27. a hegyvidékeket célzó, valódi európai integrált stratégia kialakítását szeretné, hogy a jelenleg kidolgozás alatt álló területi kohézióról szóló fehér könyvben várható előrelépéseket ágazat-közi módon kiegészítsék;

A különböző politikák mint az integrált hegyvidéki politika eszközei

28. kiemeli, hogy egy európai hegyvidéki politika érintené az – európai szinten részben már szabályozott, ám integrált megközelítésben még nem összehangolt – ágazati politikák nagy részét;

29. az alábbiakban felsorolja azokat a fontos politikai területeket, amelyeket az aktív hegyvidéki politikának figyelembe kell vennie:

- gazdasági, társadalmi és területi kohézió, ezen belül a régiókon és határokon átnyúló, valamint nemzetek közötti együttműködés,
- mezőgazdaság és vidékfejlesztés,
- idegenforgalom,
- ipar és kkv-k,
- éghajlatváltozás, megújuló és természeti erőforrások (víz, levegő, magashegyi nap, fa, biomassza),
- környezetvédelem, biológiai sokféleség, természeti- és kultúr-tájak,
- közlekedés és IKT, helyi hozzáférés és transzeurópai hálózatok,

- verseny, egységes piac, általános érdekű szolgáltatások és PPP,
- kutatás és innováció,
- kulturális és nyelvi sokféleség, oktatás és képzés;

Az Európai Unió hegyvidéki területeket célzó cselekvési terve felé

30. kéri, hogy az Európai Unió egy valódi, a hegyvidéki területek egészét célzó, sokszínűségüket tiszteletben tartó, európai, integrált politikát valósítson meg;

31. támogatná, ha az Európai Bizottság és a EU-tagállamok a megújított lisszaboni és göteborgi stratégiák általános célkitűzéseit aktívan, a hegyvidékek versenyképességét és fenntartható fejlődését célzó európai cselekvési terven keresztül alakítanák ki;

32. javasolja az európai intézményeknek, hogy vegyék figyelembe a területek sajátosságait a „jobb szabályozás” érdekében tett lépéseik során;

33. kéri az Európai Bizottságot, hogy ismerje el azt a pozitív és sokszínű hozzájárulást, amelyet a helyi és regionális önkormányzatok a hegyvidéki területek fenntartható fejlődésében nyújtanak, és hogy integrálja ezt az új európai hegyvidéki politikába;

34. az Európai Bizottságnak e három fő téma figyelembevételét ajánlja:

- a. a hegyvidéki területek vonzóságának és megközelíthetőségének javítása vállalkozások és új lakosok fogadása érdekében ott, ahol ez környezeti károk okozása nélkül kivitelezhető, különösen a szárazföldi és digitális kommunikációs csatornák javítása, a transzeurópai hálózatokhoz való kapcsolódás terjesztése által, valamint azzal, hogy ösztönzik az újítást és az alkotást a szakismeretek, a humán erőforrások, valamint a vállalkozói szellem érvényre juttatásában;
- b. a hegyvidéki területeknek a saját forrásaik oldaláról való szemlélete és sajátosságaik figyelembevétele annak érdekében, hogy meghaladassák az állandó természeti hátrányukból adódó többletköltséget, és hogy fenn tudják tartani az általános érdekű szolgáltatásokat;
- c. klaszterek és versenyképességi pólusok kifejlesztése a különböző tevékenységi ágazatok egyesítése és egységesítése érdekében, a fenntartható fejlődés céljából;

35. javasolja az Európai Bizottságnak, hogy a hegyvidéki területeket tegye az újítás, a tudásalapú társadalom és a fenntartható fejlődés modelljeivé;

36. szeretné, ha a hegyvidéki régiók folytatnák a – hagyományuk ihlette – innovációs lépések fejlesztését, és javítanák a területükön működő kkv-k versenyképességét;

37. azt javasolja az Európai Bizottságnak és az EU tagállamainak, hogy vegyék figyelembe a területek egymástól különböző foglalkoztatási és képzési igényeit;

38. azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy – a természetvédelmi parkok tapasztalatára építve – fejlesszék ki az elszigetelt magas, valamint közepes hegyi régiók integrált igazgatási módszerét, melynek segítségével kombinálni lehetne a természeti erőforrások védelmére irányuló politikákat – elsősorban a Natura 2000 eszközeinek segítségével – a hegyvidéki területek kiegyensúlyozott fejlődésére irányuló politikákkal;

39. javasolja az Európai Uniónak, hogy integrálja a területi sajátosságokat polgári védelmének európai rendszerébe, amely előtt ismertek a természeti kockázatok és kényszerek, és így a polgári védelem, illetve a hegyvidéki területen történő segítségnyújtás nagyon eltérő technikái;

40. arra szólít fel, hogy a KAP reform keretében vegyék figyelembe a hegyvidéki mezőgazdaság, állattenyésztés és szőlészet-borászat által a tájak megőrzésében, a víz minőségében, valamint a jó minőségű és területi sajátosságokat hordozó termékek termelésében játszott stratégiai szerepet. Ez az új, a területi jellegre több hangsúlyt fektető közös agrárpolitika a minőségi, alacsony hozamú termelést segítené elő, amely az európai mezőgazdaság lényegi, környezeti szempontból pedig elsődleges összetevője;

41. felkéri az Európai Bizottságot, az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát, hogy terjesszenek elő olyan intézkedésekből álló kiegyensúlyozott csomagot, amelyek alkalmasak a tejkvótarendszer megszüntetésének ellensúlyozására elsősorban a hegyvidéki és a középhegységekben található régiókban. Ezeket az intézkedéseket a piaci rendtartás már nem alkalmazott eszközeire fenntartott forrásokból kell finanszírozni, de nem a közvetlen kifizetések terhére. A hegyvidéki és a középhegységek régióiban folytatott mezőgazdaság, a kültéri állattartás és tejtermelés megtartása érdekében pedig gazdaságosabb megközelítésmódot kell kifejleszteni a második pillér számára, többek között kereskedelmi lehetőségek teremtése céljából, és ezáltal támogatni kell a természet és a környezet számára jelentős nyereséget termelő gazdaságokat a természeti és földrajzi hátrányban szenvedő területeken;

42. felkéri az európai intézményeket, hogy saját politikáik területén gondolják át a hegyvidéki erdőségek, valamint a fenntartható erdőgazdálkodás szerepét az érintett erdőségek, és különösen a lakóterületek védelmének biztosítása érdekében, valamint azt, hogy ezáltal miként tudnak hozzájárulni a természeti erőforrások és a biodiverzitás megőrzéséhez az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a levegő és a víz minőségének megőrzése, a táj védelme, valamint a hegyvidéki területek társadalmi-gazdasági fejlődése érdekében;

43. alátámasztja, hogy napjainkban az erdőgazdálkodásnak, mint tevékenységnek, Európában nincs kihasználva az összes lehetősége, mind környezeti szerepét, mind gazdasági termékeit (energia, építészeti, alapanyag) tekintve;

44. felkéri az uniós intézményeket, hogy illesszék be az európai területekről készített elemzésükbe a hegyvidéki régiók energetikai kihívásait és termelői képességeit a megújuló energiaforrások (vízerőművek, nap- és szélerőenergia, biomassza és fa) és a passzív házépítés vonatkozásában;

45. felkéri az uniós intézményeket, a nemzeti és regionális állami bankokat, valamint az európai szénalapot, vagy BlueNext-et, hogy vegyék figyelembe a hegyvidéki környezet (erdők, rétek és magaslati legelők) minőségének a szén-dioxid csökkentéséhez való pozitív hozzájárulását, amelyet anyagilag a szén-dioxidkibocsátási tanúsítványrendszeren, vagy a szén-dioxid-kvótarendszeren keresztül lehetne hasznosítani;

46. emlékeztet arra, hogy a transzeurópai energiahálózatoknak, a közlekedésnek és az IKT-nak integrálniuk kell a valós területi dimenziót, és így figyelembe kell venniük az átszelt régiók földrajzi, környezeti és emberi adottságait, hogy a kommunikáció és a csere valódi európai hálózataivá váljanak a kontinens szintjén, a helyi lakosok által támogatva;

47. javasolja, hogy tanulmányozzák a hegyvidéki városok integrált és fenntartható helyi közlekedésének kísérleteit az európai fenntartható városi közlekedésről való viták során;

48. kitarthat emellett, hogy szükség van a hegyvidéki régiók és a többi régió lakossága közötti állandó összeköttetésre a megújított európai növekedési és foglalkoztatási célkitűzések elérése érdekében;

49. kéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen meg mindent a digitális megosztottság csökkentése érdekében, és tegye elérhetővé minden régió és európai polgár számára a földi vagy műholdas szélessávú, vagy a nagyon gyors adatátviteli lehetőségeket, többek között az i2010 európai integrációs kezdeményezés keretén belül;

50. javasolja, hogy a külpolitikába és a szomszédsági politikába integrálják a hegyvidéki dimenziót, bizonyos számú nemzetközi geopolitikai kérdések formájában, olyan kihívásokon keresztül, mint a víz és a természeti erőforrások, a kulturális sokszínűség tisztelete és az oktatás, a fenntartható gazdasági fejlődés és a migráció;

51. javasolja az Európai Bizottságnak, hogy az európai polgárok mindennapi életéhez való közeledés érdekében bontsa régiókra kommunikációs stratégiáját;

52. javasolja, hogy a területi dimenziót még jobban vegyék figyelembe az európai politikákban, a közösségi döntéshozatali folyamatokban és a bizottsági eljárás során az európai demokrácia javítása érdekében;

53. felkéri az Európai Parlamentet, hogy határozza meg az Európai Unió intézkedéseinek hegycsoportonkénti pénzügyi hatását;

54. javasolja, hogy a kohéziós politikát a hegycsoportok szintjén, partnerségben koordinálják, hogy elkerüljék a szétszóródást, és javítsák a strukturális intézkedések stratégiai dimenzióját;

55. javasolja, hogy a többi, területi hatással rendelkező közösségi politika operatív tervezése szintén a hegycsoportok és megfelelő szintjén összpontosuljon átfogó, integrált és partnerségi stratégiák meghatározására érdekében;

56. támogatja a területfejlesztésért felelős miniszterek tanácsának arra irányuló fellépését, hogy a Területi menetrendről szóló cselekvési terv keretében megvizsgálja az éghajlatváltozás hegyvidéki területekre gyakorolt hatását, és kéri az Európai Bizottságot, hogy építse be ezt a kérdést jogalkotási munkájába és javaslataiba;

57. támogatja a kohéziós politika központi szerepét a hegyvidéki területek európai stratégiájában, csakúgy, mint a területi kohéziós célkitűzés és az Interreg programok kísérleti szerepét;

58. kéri a tagállamokat és azok parlamentjeit, hogy az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló rendelet elfogadási eljárása keretében vegyék tekintetbe egy közös jogi eszköz alapvető fontosságát a hegyvidéki területekre vonatkozó területi együttműködés érdekében;

59. kiemeli annak szükségességét, hogy a belső piaci és versenypolitikák keretében vegyék tekintetbe az általános érdekű szolgáltatások, illetve a köz- és magánszféra partnerségek hegyvidéki gazdaságban betöltött döntő szerepét, valamint az ezeken az állandó természeti hátrányokkal küzdő területeken állandó gazdasági és társadalmi többletköltségek meghaladását az elnéptelenedés elkerülése és a források hatékonyabb kihasználása érdekében;

60. kéri az Európai Bizottságot, hogy konzultáljon az Alpok Egyezmény és a Kárpátok Egyezmény minden érintett szereplő-

jével és megfigyelőjével az egyezmények irányításának tanulmányozása és célkitűzéseinek értékelése, valamint annak érdekében, hogy ezen az alapon döntés szülessen arról, hogy sor kerüljön-e az első jegyzőkönyveinek ratifikálására, illetve a második aláírására és ratifikálására vagy sem, és amennyiben igen, játsszon ösztönző szerepet ezekben a transznacionális egyezményekben;

61. javasolja, hogy szenteljének európai évet a hegyvidék témájának, és az Európai Bizottság a Régiók Bizottságával karöltve évente kétszer rendezzen európai konferenciát a hegyvidékről, a 2002-es konferencia mintájára;

62. kéri az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy a kinevezéseket megelőző meghallgatások során – meghatározott módon – önálló biztosra bízva a hegyvidékkel kapcsolatos hatáskört, aki egyéb feladatai mellett koordinálná az Európai Bizottság ezen transzverzális területi kihívásra vonatkozó fellépéseit;

63. kéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat egy, a hegyvidéki területeket célzó európai politikák jövőjéről szóló zöld könyvben, az Európai Bizottság és a tagállamok, valamint a társadalmi-gazdasági és környezetvédelmi szereplőkkel kiegészült helyi és regionális önkormányzatok irányította integrált és partnerségen alapuló európai hegyvidéki stratégia előzményeként, és a hegyvidéki területi önkormányzatok országos és európai szervezeteinek bevonása révén.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 19-én.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

A Régiók Bizottsága véleménye – Partnerség az Európáról szóló kommunikációért

(2008/C 257/08)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- alapvetően fontosnak tartja, hogy megerősítsük a kommunikációt az európai polgárokkal, folyamatos párbeszédbe vonjuk be őket egy demokratikus, bizakodó hangulatú és szolidáris vita kialakítása érdekében az európai szellem ösztönzését és az aktív európai polgári szerepvállalás adaptálását tartva szem előtt;
- hangsúlyozza, hogy a nemzeti, regionális és helyi választott képviselők közös felelőssége, hogy az európai dimenziót beépítsék intézkedéseikbe; ezért kéri az európai intézmények, a nemzeti kormányok, a nemzeti parlamentek és a helyi önkormányzatok közötti partnerség ösztönzését a kommunikáció tekintetében, hogy ezáltal több ismeretet közvetítsenek Európáról a polgároknak, illetve érthető és objektív üzeneteket juttassanak el nekik az Európai Unió szintjén hozott intézkedésekről;
- üdvözli a D-terv új, „Vitassuk meg Európát” nevű szakaszát, amely fenntartja „a helyi szinten megvalósuló Európa” megközelítését, és további olyan eszközt nyújt, amelynek segítségével az emberek elérhető, kapcsolatba kerülhetnek, és partnerségben tevékenykedhetnek az európai választásokat követően és a lisszaboni szerződés ratifikációjának összefüggésében.
- üdvözli az Európai Bizottság azon határozatát, amely egy sor új, a D-terv keretébe tartozó civil társadalmi projekt társfinanszírozására irányul, és egyetért azzal, hogy a súlyt decentralizált felhívásokra és helyi projekteket támogató fellépésekre helyezték; kiemelten üdvözli, hogy e felhívások a legfőbb célkitűzések között szerepeltetik az RB-tagok bevonását és a helyi politikai döntéshozókkal folytatott párbeszéd megkönnyítését; felkéri ugyanakkor az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy maguk a helyi és regionális önkormányzatok is legyenek jogosultak az ilyen ajánlati felhívások keretében;
- azt javasolja, hogy az Európa Házak ne csupán az egyes tagállamok fővárosai számára legyenek fenntartva, hanem betartandó feltételrendszer alapján a területi önkormányzatok és a városok is kezdeményezhessék létrehozásukat; ebben az értelemben üdvözli az Európai Bizottság azon szándékát, hogy még jobban együttműködjék a helyi szinttel azáltal, hogy ösztönzi a vitát az európai fővárosokon túl az EB képviselőivel és a *Europe Direct* központok 2009-re tervezett második generációjával;
- kész tevékenyen hozzájárulni más intézmények által indított kezdeményezésekhez, illetve azokban részt venni, beleértve azokat a találkozót is, amelyeket az EU Tanácsának elnökségei szervezhetnek a polgárok számára;

Előadó: Claude du GRANRUT (FR/EPP), Picardie régió önkormányzati képviselője

Referenciaszövegek

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Partnerség az Európáról szóló kommunikációért

(COM(2007) 568 végleges)

A Bizottság munkadokumentuma: Javaslat intézményközi megállapodásra – Partnerség az Európáról szóló kommunikációért

(COM(2007) 569 végleges)

A Bizottság közleménye: Az internet az Európáról szóló kommunikációért: a polgárok bevonása

(SEC(2007)1742)

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Vitassuk meg Európát! – a D-terv (demokrácia, párbeszéd és vita) tapasztalatainak továbbviteléről

(COM(2008) 158 végleges)

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

I. Az Európáról szóló kommunikáció: közös felelősség

1. támogatja az Európai Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy az Európai Tanács szándékának megfelelően új stratégiát dolgozzon ki az európai polgárokkal folytatott kommunikációt illetően, a közösségi intézmények és a tagállamok szorosabb bevonása, illetve a helyi és regionális szintű cselekvések jelentőségének elismerése mellett;

2. alapvetően fontosnak tartja, hogy megerősítsük a kommunikációt az európai polgárokkal, folyamatos párbeszédbe vonjuk be őket egy demokratikus, bizakodó hangulatú és szolidáris vita kialakítása érdekében az európai szellem ösztönzését és az aktív európai polgári szerepvállalás adaptálását tartva szem előtt;

3. újfent hangoztatja abbéli meggyőződését, hogy decentralizált párbeszéd útján feltétlenül vitát kell ösztönözni a közös értékekről, az európai építkezés eredményeiről és a közösségi politikáknak a polgárok életére gyakorolt hatásáról, valamint az Európai Unió jövőjével kapcsolatos kihívásokról, az uniós polgárok Európával kapcsolatos ismereteinek bővítése érdekében is;

4. hangsúlyozza, hogy a nemzeti, regionális és helyi választott képviselők közös felelőssége, hogy az európai dimenziót beépítsék intézkedéseikbe; ezért kéri a nemzeti kormányok, a nemzeti parlamentek és a területi önkormányzatok közötti partnerség ösztönzését a kommunikáció tekintetében, hogy ezáltal több ismeretet közvetítsenek Európáról a honfitársaiknak, illetve érthető és objektív üzeneteket juttassanak el nekik az Európai Unió szintjén hozott intézkedésekről;

5. ennél fogva kéri az Európai Bizottságot, hogy a részvételhez valódi eszközöket bocsásson a polgárok rendelkezésére; e

tekintetben hangsúlyozza a nagy kommunikációs eszközök, így az internet szerepét mint a polgárközeliség eszköze, illetve alapvető kommunikációs eszköz például a helyi és regionális önkormányzatok számára;

6. örömmel fogadja az Európai Bizottság arra irányuló szándékát, hogy megerősíti a partnerség elvét az Európai Unió intézményei és a tagállamok között; erőteljesen hangsúlyozza annak szükségességét, hogy elismerést nyerjen az általa, illetve a helyi és regionális önkormányzatok által ezzel kapcsolatban játszott alapvető szerep; megállapítja, hogy az Európai Bizottság elfogadja azt a tényt, hogy az Unió nem kielégítő ismerete alapvetően a tagállamok csekély mértékű elkötelezettségéből fakad, ugyanakkor elismerte a decentralizált kommunikáció pozitív hatásait és a helyi és regionális szintű cselekvés szükségességét;

7. üdvözli a D-terv új, „Vitassuk meg Európát” nevű szakaszát, amely fenntartja „a helyi szinten megvalósuló Európa” megközelítését, és további olyan eszközt nyújt, amelynek segítségével az emberek elérhető, kapcsolatba kerülhetnek, és partnerségben tevékenykedhetnek az európai választásokat követően és a lisszaboni szerződés ratifikációjának összefüggésében.

8. kéri az Európai Bizottságot, hogy építse be a kommunikációs követelményt minden egyes európai politika kidolgozásába, elsősorban azon politikák vonatkozásában, amelyeknek közvetlen hatásuk van a területekre, így a strukturális alapok esetében, és úgy véli, hogy az átdolgozott uniós költségvetésnek tartalmaznia kellene egy fejezetet a polgárokkal való kommunikációról;

9. úgy ítéli meg, hogy a lisszaboni szerződés ratifikációs időszaka és az európai választások közelgő esedékessége hasznára válhat az Európáról szóló valódi vita ösztönzésének; e célból felállított egy speciális munkacsoportot, hogy optimalizálja az RB tagjainak európai polgárok felé irányuló, Európáról szóló kommunikációs kapacitását;

II. A partnerségi politika megerősítése a koherens és integrált decentralizált kommunikációért

10. emlékeztet Margot Wallström biztos nyilatkozatainak tartalmára a területi megközelítéssel és a helyi és regionális önkormányzatok azon alapvető szerepével kapcsolatban, amelyet a polgárok elérésében játszanak, illetve abban, hogy elmagyarázzák nekik az Unió politikai cselekvésének értelmét és pozitív hatásait a gazdasági fejlődés, a területi kohézió, a környezetvédelem, a biztonság és a társadalmi haladás tekintetében a D-terv keretében az Unió egész területén megrendezett több száz rendezvény alkalmával;

11. ebben a szellemben újfent hangoztatja abbéli szándékát, hogy az Európai Bizottsággal kötött együttműködési megállapodásban foglaltakra, nevezetesen a kommunikációs politikáról szóló kiegészítésre kíván támaszkodni olyan viták és rendezvények megszervezése érdekében, amelyek témakörei – mint például a foglalkoztatottság, a biztonság, a bevándorlási politika, az alapvető jogok, a környezetvédelem, az energiaellátás – a polgárok mindennapi életéhez kapcsolódnak, bizonyítva ezáltal a közösségi politikának a legközelebbi szinten tevékenykedő helyi választott képviselők illetékességével összekapcsolt hozzáadott értékét;

12. kéri, hogy az Európai Bizottság minden egyes képviselőjénél tevékenykedő, az RB és az Európai Bizottság közötti együttműködési megállapodásnak megfelelően kijelölt kapcsolattartó személyek, akik az Intézményközi Tájékoztatói Csoport által meghatározott kommunikációs fellépések témáinak helyi és regionális szinten történő megvalósításáért felelősek, valóban kezdjék meg az információtovábbítást az Európai Bizottság és az RB tagjai között. E személyeknek elő kellene segíteniük a helyi és regionális önkormányzatok részvételét a decentralizált eseményekben és az európai bizottsági tagoknak a tagállamokban tett hivatalos látogatásaiban;

13. emlékeztet, hogy amennyiben egy új kommunikációs stratégia az Unió intézményei és közösségi szervei nagyobb fokú interaktivitását feltételezi, építkeznie kell azokból a helyszíni reakciókból is, amelyeket kizárólag azok a hatóságok tudnak elemezni és továbbítani, amelyek egyszerre felelősek és közel is vannak polgártársaikhoz, és akik ismerik az Unió döntéshozatali folyamatait; ezzel kapcsolatban kiemeli a lisszaboni szerződésbe foglalt, a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv szövegét, amely előírja az Európai Bizottság számára, hogy jogalkotási és rendeleti javaslataiban vegye tekintetbe a területi önkormányzatokra gyakorolt pénzügyi és igazgatási hatásokat;

14. megállapítja, hogy a helyi és regionális szereplők elkötelezettsége, illetve a helyi és regionális önkormányzatoknak az Európai Bizottság valamennyi jogszabály kidolgozását megelőző formális konzultációiba történő bevonása megerősíti a városok

és a régiók – mint az Európai Unió információhordozói és kommunikációs zászlóvivői – fellépését, és a többszintű kormányzás keretébe illeszkedik, ez a kétirányú tájékoztatói funkció megvalósulhat a regionális irodákkal, a területi önkormányzatokkal Brüsszelben, valamint a helyi és regionális választott képviselők nemzeti és európai szövetségeivel;

III. Az Európáról szóló kommunikáció: helyben cselekedni a polgárok és a helyi és regionális választott képviselők bevonásával

15. felhívja a figyelmet, hogy szükség van arra, hogy az EU-val kapcsolatos információkat a különböző megcélzott népességcsoportokhoz és a területi realitásokhoz igazítsák;

16. kéri, hogy vonják le a tanulságokat a decentralizált kommunikáció Régiók Bizottsága általi megvalósítása terén elért eredményekről szóló két jelentésben ismertetett, a regionális önkormányzatok és a városok által a D-terv keretében szervezett rendezvényekből;

17. üdvözli az Európai Bizottság azon határozatát, amely egy sor új, a D-terv keretébe tartozó civil társadalmi projekt társfinanszírozására irányul, és egyetért azzal, hogy a súlyt decentralizált felhívásokra és helyi projekteket támogató fellépésekre helyezze; kiemelten üdvözli, hogy e felhívások a legfőbb célkitűzések között szerepeltetik az RB-tagok bevonását és a helyi politikai döntéshozókkal folytatott párbeszéd megkönnyítését; felkéri ugyanakkor az Európai Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy maguk a helyi és regionális önkormányzatok is legyenek jogosultak az ilyen ajánlati felhívások keretében;

18. hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy a D-terv „Vitassuk meg Európát” szakasza valamennyi tagállamban hatékonyan valósuljon meg, nagyobb szinergiának kell létrejönnie az európai parlamenti képviselők, a helyi és regionális választott képviselők, a nemzeti kormányok szóvivői, az EP és az Európai Bizottság képviselői irodáinak vezetői, valamint a helyi és regionális önkormányzatok nemzeti szövetségeinek képviselői között;

19. azt javasolja, hogy az Európa Házak, amelyek tevékenységek széles skálájának otthon adó közéleti találkozóhelyekként vonzzák a polgárokat, ne csupán az egyes tagállamok fővárosai számára legyenek fenntartva, hanem betartandó feltételrendszer alapján a területi önkormányzatok és a városok is kezdeményezhessék létrehozásukat; ebben az értelemben üdvözli az Európai Bizottság azon szándékát, hogy még jobban együttműködjön a helyi szinttel azáltal, hogy ösztönzi a vitát az európai fővárosokon túl az EB képviselőivel és a Europe Direct központok 2009-re tervezett második generációjával;

20. hangsúlyozza, hogy a fiatalokkal való kommunikációnak annak közvetítésére kell irányulnia, hogy érdekükben állhat részt venni az Európai Unió építésében;

21. kéri a kormányzati szervek minden szintjét, hogy gondoskodjanak arról, hogy az oktatás keretében a fiataloknak közvetítsenek alapismereteket az Európai Unióról, hogy a fiatalok megértsék, milyen jogkörei vannak, hogyan működik, milyen intézkedéseket hoz, és milyen lehetőségeket kínál személyes és szakmai jövőjükre nézve a 21. század kihívásai mellett;

22. azt ajánlja, hogy a tagállamok kommunikációs fellépéseinek megvalósítása a nemzeti választott képviselőkkel, illetve a helyi és regionális választott képviselőkkel együttműködve történjen, például decentralizált események rendezésével a területeken, és például rendszeresen tanácskozva a helyi és regionális közgyűlésekkel az Európai Unió által folytatott politikákról, amennyiben lehetséges, egy európai parlamenti képviselő és az Európai Bizottság egyik főigazgatóságának képviselője jelenlétében, ahogy ez a nemzeti parlamentekben szokásos;

23. emlékeztet, hogy a területi választott képviselők fontos szerepet játszhatnak egy kétirányú kommunikáció megvalósításában, amely lehetővé teszi a polgárok tájékoztatását az Európai Unió szerepéről és valós helyzetéről, megszólaltatásukat ezekkel az információkkal kapcsolatban, és azt, hogy a képviselők ezáltal „több Európát” vihessenek azokra a területekre, ahol megválasztották őket, emellett közvetíthetik a „helyszíni” reakciókat is, vagyis a helyi és regionális közvéleményt az EU politikai fellépésének előkészítésért és meghatározásáért felelős személyeknek;

24. hangsúlyozza a politikai pártok által a helyi és regionális szintű kommunikáció terén az európai terv előmozdításában játszott szerepet, és ezzel kapcsolatban arra ösztönzi a helyi és regionális választott képviselőket, hogy készítsék fel a fiatal politikusokat az európai ügyekre, annak érdekében, hogy a holnap döntéshozói be is illesszék az európai dimenziót tevékenységükbe;

25. alapvető fontosságúnak tartja, hogy világosan és megbízhatóan ismertessék, melyek a lisszaboni szerződés vívmányai, milyen racionalitásokat tart szem előtt, valamint azt, hogy milyen előrelépéseket tartalmaz az Európai Unió fellépésének átláthatósága, hatékonysága, legitimitása és a polgároknak az uniós politikák kidolgozásába történő bekapcsolódása tekintetében;

26. a regionális és helyi tanácsok keretében külön ülést tartását tervezi – például az Európa Napon (május 9.) – az európai integráció eredményeiről és az Európai Unió intézményi működéséről, amelyen az adott választókörzetből származó RB-tagok és európai parlamenti képviselők is részt vehetnek;

27. bejelenti a Régiók Bizottsága által 2008-ra tervezett kiemelt fontosságú tevékenységeket a kommunikáció területén:

- „A jövő városai” címmel fórum rendezése (2008. április 8–10.)
- az „Éves kommunikációs fórum” 3. alkalommal történő megrendezése (2008. június 17–19.)

– az „OPEN DAYS” 6. alkalommal történő megrendezése (2008. október 6–9.). A régiók és városok hete keretében 5 500 résztvevőt fogadnak Brüsszelben, 220 európai régió és város kapcsolódik be az eseménybe. 2008-ban több mint 150 decentralizált eseménnyel egészül ki ez a kezdeményezés a partnerterületeken

– „Fórum az interkulturális párbeszédéről” (november 25–27.)

– havonta megjelenő elektronikus hírlevél az RB aktuális politikájáról a regionális média és a területi választott képviselők, valamint az egyesületi vezetők számára, és havi megjelenő nyomtatott hírlevél az RB, az európai intézmények és a területek politikai és konzultatív tevékenységéről, 25 000 döntéshozó számára a régiókban és városokban

– 600 regionális és helyi újságíró fogadása évente az RB brüsszeli székhelyén az RB tagjainak politikai tevékenységeivel kapcsolatban, rendezvények alkalmával és a többi európai intézménnyel együttműködésben

28. szorososan együtt kíván működni az Európai Bizottsággal egy munkaterv kidolgozásában az intézményközi együttműködés keretében elfogadott kommunikációs kezdeményezések alapján, megsokszorozva a kétoldalú partnerségeket a tagállamokkal az operatív gazdálkodás terén;

29. kész tevékenyen hozzájárulni más intézmények által indított kezdeményezésekhez, illetve azokban részt venni, beleértve azokat a találkozókat is, amelyeket az EU Tanácsának elnökségei szervezhetnének a polgárok számára;

IV. A Régiók Bizottsága integrálása a jövőbeli kommunikációs intézményközi keretbe

30. meg van győződve arról, hogy egy, a tájékoztatásra és a kommunikációra vonatkozó intézményközi keret megléte megszilárdítaná a partnerség elvét a közösségi intézmények és szervek, a tagállamok és a helyi és regionális önkormányzatok között, és ennek a keretnek megfelelő pénzügyi eszközökkel kell rendelkeznie;

31. hangsúlyozza azt a többletértéket, amelyet részvétele jelent az Intézményközi Tájékoztatási Csoportban, minden évben ismertetni szándékozik a decentralizált kommunikációra vonatkozó éves programját, és ezért kéri, hogy e téren vonják be az éves intézményközi program kidolgozásába;

32. támogatja az Intézményközi Tájékoztatási Csoport tevékenységeinek értékelését annak eldöntése érdekében, hogy lehet-e azon javítani, szükség van-e egy, az Intézményközi Tájékoztatási Csoport által meghatározott irányok konkrét végrehajtási intézkedéseinek összehangolásával megbízott csoport létrehozására; és ezzel kapcsolatban felajánlja közreműködését;

33. örül annak a lehetőségnek, hogy részt vehet a kommunikációról szóló éves intézményközi vitában, következőképpen kéri, hogy hozzájárulását ismerjék el az Európai Bizottság, az Európai Parlament és a Tanács mellett a decentralizált kommunikációs stratégia fontos szereplőjeként;

V. A kommunikáció legfontosabb résztvevőinek megszorzása: a helyi és regionális média, az audiovizuális média és az internet

34. hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy megvalósuljon az uniós polgárok EU-val kapcsolatos ismeretei bővítésének célja, több, hatékonyabb és könnyebben hozzáférhető kommunikációs csatorna létrehozására van szükség. Ki kellene építeni a helyi és regionális önkormányzatok, valamint a médiák közötti együttműködést, illetve új technológiákat kellene alkalmazni;

35. elégedettségének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az Európai Bizottság 2008-ban kísérleti projektet indít be tájékoztató hálózatok létrehozásával, mely a nemzeti parlamentek nagyobb mértékű bevonását célozza az európai vitába, és ezzel összefüggésben kéri, hogy a regionális parlamenti képviselők és a helyi és regionális képviselők mellett bekapcsolódhasson ebbe a kezdeményezésbe;

36. kéri az Európai Bizottságot, hogy a 27 tagállamban működő képviselők honlapjait kapcsolják össze a helyi és regionális hatóságok, városok és régiók nemzeti szövetségeinek honlapjaival, és hogy az eljuttatott információ illeszkedjen a helyi viszonyokhoz, elsősorban az európai politikák megvalósítása tekintetében;

37. azt javasolja, hogy az *Europa* honlap tartalmazzon egy speciális oldalt a helyi és regionális hatóságoknak az európai döntéshozatali folyamatban játszott szerepéről, kiemelve, hogy az európai jogszabályok megközelítőleg 75 %-a helyi és regionális szinten valósul meg, továbbá az oldal linket javasolhatna a Régiók Bizottsága, illetve az érdeklődést mutató helyi és regionális hatóságok európai és nemzeti szövetségei honlapjai eléréséhez;

38. hangsúlyozza az Európai Bizottság „e-participation” kezdeményezésének jelentőségét, mely a polgárok bevonását célozza a politikák kidolgozásába, elsősorban helyi és regionális szinten; és ezzel kapcsolatban kéri a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy oly módon fejlesszék településeik internetes oldalait, hogy a polgárok hangot adhassanak véleményüknek az internetes konzultációk és interakció keretében, például az európai politikákra vonatkozó várakozásaikkal kapcsolatban;

39. kéri az Európai Bizottságot, hogy tegye fel a Régiók Bizottsága által készített videókat az „EU Tube” oldalra;

40. végezetül kéri az Európai Bizottságot, hogy az *Europa* honlapon biztosítson vitaforumot a helyi és regionális választott képviselők számára a nyilvánosság kérdéseinek megválaszolására, például a *Debate Europe* fórum keretében, mivel ez a kezdeményezés növelheti az interakciót tagjai és az adott tagállamokban élő polgárok között;

41. utal az információs és kommunikációs csatornák sokféleségének jelentőségére, valamennyi uniós polgár egyenrangú részvételének és az Európai Unióra vonatkozó ismeretek elsajátításának lehetővé tétele érdekében.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 19-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

A Régiók Bizottsága véleménye – A kreativitás és innováció európai éve (2009)

(2008/C 257/09)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- üdvözlí az Európai Bizottságnak a kreativitás és innováció európai évére (2009) irányuló kezdeményezését. Az Európát a leginnovatívabb tudásalapú társadalommá alakítani szándékozó lisszaboni célok megvalósítása Európa kreatív potenciálján alapul,
- hangsúlyozza, hogy az európai városokban, régiókban és helyi szinten a kultúra, a kreativitás és az innováció a növekedés, a beruházások és az új munkahelyek fontos forrásának számít,
- hangsúlyozza a beiskolázás és az általános iskolai oktatás előtti korai készségfejlesztés különleges szerepét az alapvető kompetenciák fejlesztése szempontjából. Itt arra a tudásra, hozzáállásra és azokra a képességekre gondolunk, amelyek elősegítik, hogy az emberek sikeresen élhessenek és dolgozhassanak a modern európai társadalmakban, valamint további ismeretekre tehessenek szert,
- hangsúlyozza, hogy a kezdeményezés kitűnően csatlakoztatható a kultúrák közötti párbeszéd évéhez. A különböző európai évek témái közötti kapcsolat erősíti azt a célt, hogy a szóban forgó tevékenységekkel közép- és hosszú távú hatást érjünk el,
- tudomásul veszi, hogy az európai év megvalósításához nem áll rendelkezésre elkülönített költségvetési forrás. Ha a kreativitást az európai társadalmi fejlődés forrásaként értelmezzük, nem helyénvaló azt az oktatásra és kultúrára szűkíteni. A szakterületeken átnyúló gondolkodás új, kreatív megoldásokhoz vezet.

Előadó: Gerd HARMS (DE/PES), Brandenburg tartomány teljes jogú meghatalmazottja szövetségi és európai ügyekben, az állami kancellária államtitkára

Referenciaszöveg

Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra a kreativitás és innováció európai évéről (2009)

COM(2008) 159 végleges – 2008/0064 (COD)

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. üdvözlí az Európai Bizottságnak a kreativitás és innováció európai évére (2009) irányuló kezdeményezését. A kreativitás, amelyet az európai bizottsági javaslat – helyesen – igen általánosan új megoldások találására való képességként értelmez az emberi tevékenység legkülönbözőbb területein, a technikai, kulturális és társadalmi innováció nélkülözhetetlen feltétele. Az Európát a leginnovatívabb tudásalapú társadalommá alakítani szándékozó lisszaboni célok megvalósítása Európa kreatív potenciálján alapul;

2. egyetért azzal, ahogyan az Európai Bizottság a kreativitás és innováció fejlesztésének alapfeltételeit elemzi. Hangsúlyozza egyben a beiskolázás és az általános iskolai oktatás előtti korai készségfejlesztés különleges szerepét az alapvető kompetenciák fejlesztése szempontjából. Itt arra a tudásra, hozzáállásra és azokra a képességekre gondolunk, amelyek elősegítik, hogy az emberek sikeresen élhessenek és dolgozhassanak a modern európai társadalmakban, valamint további ismeretekre teheszenek szert;

3. támogatja az Európai Bizottság nézetét, mely szerint az oktatás fontos szerepet játszik a kreativitás ösztönzésében, és úgy véli, hogy a kreativitás fontosságát nem szabad az óvodai készségfejlesztésre, illetve az első iskolaévekben nyújtott képzésre szűkíteni. A művészeti tárgyaknak az iskolai képzés teljes időtartama alatt meg kell őrizniük jelentőségüket. A kreativitást nem szabad az úgynevezett „kreatív tantárgyakra” korlátozni. A kreatív problémamegoldás és az innovatív gondolkodás képessége minden formális képzési folyamatnak részét kell hogy képezze. Az RB ennek vonatkozásában határozottan kiemeli a többnyelvűség jelentőségét;

4. hangsúlyozza, hogy a kiválóság és a csúcsteljesítmények támogatása mellett minden régióban mindenki számára a színvonalas képzést és szakképzést is biztosítani kell, ami az egyéni és társadalmi jólétnek, valamint a régiók innovációs képességének alapja;

5. hangsúlyozza, hogy az európai városokban, régiókban és helyi szinten a kultúra, a kreativitás és az innováció a növekedés, a beruházások és az új munkahelyek fontos forrásának számít. Az adott régió kreatív potenciáljának és innovációs képességének fejlesztése az európai és globális versenyben elért siker előfeltétele. A regionális és helyi önkormányzatok általában

felelősek az egész életen át tartó tanulás megszervezéséért, az aktív munkaerő-piaci politikáért, a regionális innovációs stratégiák kidolgozásáért, valamint az innovatív és kreatív gazdasági ágazatok támogatásáért;

6. ismételten hangsúlyozza a városoknak és régióknak az innovatív környezet kialakításában betöltött kiemelkedő szerepét. Fontosak a helyi innovációs politikák, a technológiai központok, a vállalatindítási támogatások, a tudományos parkok és a kockázati tőke;

7. utal rá, hogy ez nem csupán a kreatív és a tudásalapú modern iparágakra igaz. A modern társadalmak társadalmi, környezeti és gazdasági kihívásaira minden szinten kreatív megoldásokkal kell válaszolni;

8. határozottan üdvözlí, hogy az európai bizottsági jogszabályjavaslat külön méltatja a helyi és regionális önkormányzatok szerepét – kiemelve, hogy

– csak a közösségi, országos, regionális és helyi intézkedések összefogása révén lehet megfelelni a kreativitás és innováció éve feladatainak,

– bevonásuk révén a helyi és regionális önkormányzatoknak lehetőségük nyílik arra, hogy az európai év keretében sikerebben és hatásosabban alakítsák ki tevékenységeiket,

– közreműködésük gazdagítja a tervezett intézkedések európai és országos szintű megvalósítását;

9. szintén így vélekedik, és kiáll a helyi és regionális önkormányzatoknak a kreativitás és innováció európai évében való széles körű részvétele mellett;

A kezdeményezés részletes értékelése

10. támogatja a kreativitás és innováció európai évének céljait (2. cikk). A célok átfogó megközelítése lehetővé teszi, hogy Európa kreatív potenciáljának fejlesztését és hasznosítását átfogóan értelmezzük, és ne szűkítsük kizárólag művészeti és művészi szempontokra. Utal rá, hogy a kreativitás és innováció európai évében mindenképp az egész életen át tartó tanulás intézményei, valamint a kulturális, gazdasági, tudományos és civil intézmények és szereplők közötti átfogó tevékenységeket kell támogatni és kiemelni. Ezen túlmenően, a reprodukción és magoláson alapuló tanulással szemben ösztönözni kell az ismeretek kutatásán és fejlesztésén alapuló kreatív tanulást.

11. hangsúlyozza, hogy a kezdeményezés kitűnően csatlakoztatható a kultúrák közötti párbeszéd évéhez. A különböző európai évek témái közötti kapcsolat erősíti azt a célt, hogy a szóban forgó tevékenységekkel közép- és hosszú távú hatást érjünk el. A kultúrák közötti párbeszéd évével kapcsolatos tevékenységek egy nyitottabb, toleránsabb és rugalmasabb európai társadalom megvalósítására irányulnak, és szoros összefüggésben állnak a kreativitással és innovációval. Az eltérő kulturális kifejezőmódokkal és irányokkal való foglalkozás és találkozás kifejezetten alkalmas arra, hogy ösztönözze a kreativitást, és régi kérdéseket új megvilágításba helyezzen;

12. tudomásul veszi, hogy az Európai Bizottság javaslatában különösen azokra a követelményekre hivatkozik, amelyeket az Európai Parlament és a Tanács fogalmazott meg az egész életen át tartó tanulás kulcskompetenciáival kapcsolatban. Az RB utal a szóban forgó ajánlásról szóló véleményére⁽¹⁾, amelyben a matematikai és természettudományi képességek kiemelt jelentőségét hangsúlyozta. Az RB kiemelte továbbá annak jelentőségét, hogy a nők az egész életen át tartó tanulás eszközei révén támogatást kapjanak ezeken a területeken. Az európai társadalmak a jövőben még nagyobb mértékben rá lesznek utalva arra, hogy a fiatalokat – különösen a fiatal nőket – megnyerjék a tudományos-technikai és mérnöki tanulmányok és szakmák számára;

13. megjegyzi, hogy a „pályafutás – társadalom – magasabb fokú képzettség” hármasa fontos alapját képezi az innovációnak és a növekedésnek, mind helyi, mind pedig regionális szinten. Ezenkívül olyan befogadó infrastruktúrára és megkülönböztetésmentes légkörre van szükség, amely az aktív polgári magatartás, illetve a közös felelősségvállalás ösztönözése révén biztosítja a társadalmi kohéziót és a fenntartható fejlődést;

14. színvonalasabb oktatás és képzés mellett száll síkra annak érdekében, hogy a maximumot lehessen kihozni a legnagyobb európai tőkéből, azaz magukból a fiatalokból. Ehhez kiemelt szerepet kell biztosítani a műszaki tanulmányoknak, hogy ezáltal is ösztönzést kapjon az európai kutatás, fejlesztés és innováció, mindazonáltal ügyelni kell az emberi értékek közvetítésére, illetve egyéb megfelelő értékek elsajátítására is, és különösen fontos, hogy az oktatási rendszerek kellő figyelmet fordítsanak az európai kultúra és történelem tanítására;

15. már több ízben felhívta a figyelmet arra, milyen fontos, hogy ösztönzést kapjon a kutatás, a fiatal tudósok képzése, a tudósok mobilitásának támogatása és az európai szintű tudományos együttműködés pártfogása. A kutatásbarát légkör kialakítása, valamint a szabadalmak ösztönzése és hatékony védelme előmozdítja a társadalomban és gazdaságban végbemenő innovatív folyamatokat;

16. hangsúlyozza a szellemi tulajdon védelmét szolgáló szabványok és oltalmi jogok létrehozásának szükségességét, valamint a szellemi tulajdon kezelését szabályozó európai charta kifejlesztését;

17. ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy a strukturális alapok – különösen az Európai Regionális Fejlesztési Alap – rendkívül fontosak annak támogatása szempontjából, hogy az új tudományos ismereteket innovatív termékekre és eljárásokra váltsák;

18. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kezdeményezést csak most terjesztették elő. A rövid előkészítési idő veszélyezteti az európai év sikerét. Ezért igen fontos, hogy az Európai Bizottság mostantól mindent megtegyen annak érdekében, hogy minél több partner részt vegyen a folyamatban;

19. kiemeli az audiovizuális média különleges szerepét a kreatív környezet kialakításában. A tehetséggondozás, a kiváló képzési intézmények és a médiagazdaság közötti kapcsolatok Európa számos régiójában sikeres gazdasági klaszterek kialakulásához vezetnek. A kreativitás és innováció évének keretében hangsúlyozottan méltatni kellene ezeket a folyamatokat;

20. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az európai bizottsági javaslat nem merít az európai mobilitási programok sokrétű lehetőségeiből. A szakképzési mobilitás, az európai régiók közötti csereprogramok tapasztalata igen nagy mértékben elősegíti a fiatalok innovatív potenciáljának felszabadítását;

21. amiatt is kifejezi sajnálatát, hogy a javaslat nem irányozza elő a kezdeményezés sikerének felülvizsgálatát, és a célok elérésének feltételeit sem fogalmazza meg;

22. úgy véli, hogy a kreativitás és innováció európai éve csak akkor lehet sikeres, ha az Európai Bizottság összességében vállalja ezt a feladatot, és minden főigazgatóság kiaknázza a lehetőségeket. Ezen túlmenően a tagállamok, városok, régiók és helyi önkormányzatok határozott támogatására van szükség. Ezért az RB arra szólít fel, hogy az oktatáspolitiká mellett más szakpolitikák is aktív szerepet kapjanak az európai év kialakításában;

23. felhívja a figyelmet arra, hogy a kreativitás és innováció ösztönzése számos regionális és helyi fejlesztési koncepció részét képezi. El kell kerülni, hogy a kreativitás és innováció európai éve a megvalósítás során azt a benyomást keltse, mintha az imént említett erőforrásokat kizárólag az európai bizottsági kezdeményezések révén kellene feltárni. Az európai év során éppen, hogy ki kellene emelni a sikeres városi, regionális és tagállami kezdeményezéseket, és támogatni kellene a legjobb gyakorlatok példáinak terjesztését. Az európai bizottsági kezdeményezések mindegyikénél tiszteletben kell tartani a szubszidiaritás elvét;

24. utal a helyi és regionális önkormányzatok, valamint a civil szervezetek sokoldalú tapasztalataira, amelyek például a települési és regionális politika és az RB által rendezett „Open

(¹) CdR 31/2006 fin.

Days” keretében zajló tevékenységekben jutnak kifejezésre. Ezek a tapasztalatok a kreativitás és innováció fejlesztésének és támogatásának különböző útjaira hívják fel a figyelmet, melyek európai városainkat és régióinkat jellemzik;

25. tudomásul veszi, hogy az európai év megvalósításához nem áll rendelkezésre elkülönített költségvetési forrás. Az európai bizottsági javaslat a tevékenységek finanszírozásának kérdésével kapcsolatban csak az egész életen át tartó tanulást ösztönző programról (2007–2013), valamint a Kultúra programról (2007–2013) tesz említést. A kreativitás és innováció már említett kérdései azonban messze túllépnek ezeken a programokon. Foglalkozni kellene mindenekelőtt a tudományok területével, a gazdaság és a tudomány együttműködésével, az európai mobilitás területével, a vidéki területek fejlesztésének kérdésével, a szociálpolitikával, de egyéb kérdésekkel is. Ha a kreativitást az európai társadalmi fejlődés forrásaként értelmezzük, nem helyénvaló azt az oktatásra és kultúrára szűkíteni.

A szakterületeken átnyúló gondolkodás új, kreatív megoldásokhoz vezet;

26. a javaslat 4.4. pontjában az Európai Bizottság „az európai év témáiról szóló kommunikációs tevékenységek újraorientálásáról” beszél. Az intézkedések leírásakor erre az újraorientálásra nem tér ki bővebben. Az RB szerint a szóban forgó intézkedéseket össze kell hangolni a közösségi, országos, regionális és helyi szint között;

27. felajánlja az Európai Bizottságnak támogatását és együttműködését a kreativitás és innováció európai évének megvalósításában. A városok, régiók és helyi önkormányzatok e terv természetes partnerei – és ezeken a szinteken születik a kreatív megoldások zöme. Az RB elvárja, hogy az Európai Bizottság teljes mértékben vonja be a tevékenységekbe, valamint idejében és kimerítően tájékoztassa az összes tevékenységről.

II. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

1. módosítás

2. cikk (1) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A kreativitás és innováció európai évének átfogó célja, hogy támogassa a tagállamok abbéli erőfeszítéseit, hogy az egész életen át tartó tanuláson keresztül előmozdítsák a kreativitást, az innováció hajtóerejeként, valamint a személyes, szakmai, vállalkozói és szociális kompetenciák fejlesztésének kulcsfontosságú tényezőjeként.	A kreativitás és innováció európai évének átfogó célja, hogy támogassa a tagállamok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok abbéli erőfeszítéseit, hogy az egész életen át tartó tanuláson keresztül előmozdítsák a kreativitást, az innováció hajtóerejeként, valamint a személyes, szakmai, vállalkozói és szociális kompetenciák fejlesztésének kulcsfontosságú tényezőjeként.

Indokolás

Igaz, hogy a tagállamok az Európai Bizottság kapcsolattartói, a szóban forgó területen azonban olyan lényeges kérdésekről is szó van, amelyek közvetlenül a helyi és regionális önkormányzatok hatáskörébe tartoznak.

2. módosítás

3. cikk (2) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A Bizottság vagy a tagállamok a Közösség által a 6. cikk szerint társfinanszírozott tevékenységek mellett egyéb tevékenységeket is alkalmasnak tekinthetnek az európai év céljaihoz való hozzájáruláshoz, és megengedhetik az európai év nevének használatát e tevékenységek népszerűsítése során, amennyiben azok valóban hozzájárulnak a 2. cikkben kitűzött célok eléréséhez.	A Bizottság, vagy a tagállamok vagy a helyi és regionális önkormányzatok a Közösség által a 6. cikk szerint társfinanszírozott tevékenységek mellett egyéb tevékenységeket is alkalmasnak tekinthetnek az európai év céljaihoz való hozzájáruláshoz, és megengedhetik az európai év nevének használatát e tevékenységek népszerűsítése során, amennyiben azok valóban hozzájárulnak a 2. cikkben kitűzött célok eléréséhez. További nem kormányzati szereplőket is arra kell biztatni, hogy a célkitűzések keretében részt vegyenek az európai év tevékenységeiben.

Indokolás

Az „európai év” név használatát nem szabad a tagállamokra korlátozni. Fontos, hogy az európai évet számos, ebben az összefüggésben elkötelezett szereplő töltsen meg tartalommal.

3. módosítás

5. cikk

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A Bizottság üléseket hív össze a nemzeti koordinátorokkal, hogy a kreativitás és innováció európai évének végrehajtását európai szinten összehangolják, és információt cseréljenek az európai év nemzeti szintű végrehajtásáról.	A Bizottság üléseket hív össze a nemzeti koordinátorokkal, hogy a kreativitás és innováció európai évének végrehajtását európai szinten összehangolják, és információt cseréljenek az európai év nemzeti szintű végrehajtásáról. <u>Ezekre az ülésekre meghívják a Régiók Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság képviselőit.</u>

Indokolás

Csak az RB és az EGSZB részvétele révén biztosítható a helyi és regionális önkormányzatok érdekeinek és hozzájárulásának rendszeres és kompetens figyelembevétele.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 19-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

A Régiók Bizottsága véleménye – Telekommunikációs reformcsomag

(2008/C 257/10)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- biztosítani kívánja, hogy az új szabályozási keret ne sértse a tagállamok kulturális és médiapolitikai célkitűzéseit, és vegye figyelembe a vidéki és gyéren lakott területek, továbbá a legkülső régiók és agglomerációk, valamint a kulturális és etnikai kisebbségek sajátos igényeit,
- ellenzi az Európai Bizottságnak a rádiófrekvencia-gazdálkozás harmonizálására javasolt intézkedéseit. A spektrumgazdálkodásnak tagállami hatáskörben kellene maradnia, biztosítva ugyanakkor a nemzetközi megállapodásoknak való megfelelést; ehhez hozzátartozik az, hogy a műsorszórók elegendően széles frekvenciasávot kapjanak feladatuk tartalmi szempontú teljesítéséhez;
- elutasítja azt az újonnan javasolt megoldást, mely a vállalkozások funkcionális szétválasztására irányul, valamint arra, hogy az Európai Bizottság megvétőzhassa a nemzeti szabályozó hatóságok korrektív intézkedéseit. Arra ösztönzi a nemzeti szabályozó hatóságokat, hogy az érintett piacok elemzésekor és meghatározásakor vegyék figyelembe a helyi vagy regionális kulturális és nyelvi különbségeket;
- értékeli az Európai Bizottságnak a fogyasztók védelmének és a felhasználók jogainak javítására irányuló erőfeszítéseit, melyek többek között a fogyasztóknak a szolgáltatás áráról és feltételeiről való jobb tájékoztatására, az adatvédelem és a biztonság fokozására, valamint a – többek között a segélyhívó szolgáltatásokhoz való – hozzáférés elősegítésére irányulnak; ugyanakkor aggodalmát fejezi ki a javaslatnak a regionális és helyi szolgáltatások működtetőire gyakorolt esetleges pénzügyi és gazdasági hatásai miatt;
- úgy véli, hogy egy európai elektronikus hírközlési piac-felügyeleti hatóság létrehozása azzal járna, hogy az egyes tagállamok piacsabályozási hatásköreik jelentős részét az Európai Bizottságra ruháznák át, ennél fogva a nemzeti és európai szabályozó hatóságok közötti hatáskörmegoszlás egyensúlya felborulna; ezért egy európai telekommunikációs szabályozó testület felállítását támogatja, ami a jelenleg működő Európai Szabályozó Csoportot az uniós jogrendszer alá vonná.

Előadó: Marc SCHAEFER (LU/PES), a viandeni városi tanács tagja

Referenciaszöveg

Közös keretszabályozásról szóló irányelv:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002/21/EK irányelv, az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló 2002/19/EK irányelv és az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló 2002/20/EK irányelv módosításáról

COM(2007) 697 végleges – 2007/0247 (COD)

Irányelv a felhasználók jogairól

Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelv és a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet módosításáról

COM(2007) 698 végleges – 2007/0248 (COD)

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az Európai Elektronikus Hírközlési Piacfelügyeleti Hatóság létrehozásáról

COM(2007) 699 végleges – 2007/0249 (COD)

A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A digitális frekvenciátöbbletből származó előnyök teljes körű kiaknázása Európában: A digitális műsorszórásra való átállással felszabaduló frekvenciaspektrum felhasználásának közös koncepciója

COM(2007) 700 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. üdvözli az Európai Bizottság arra irányuló célkitűzését, hogy fokozza a telekommunikációs piacok versenyre való nyitottságát, és ösztönözze a szélessávú hálózatokba való beruházásokat (mind a vezetékes, mind a mobil, mind pedig a műholdas technológiák esetében), csakúgy mint azt a célt, hogy – az audiovizuális szolgáltatások digitalizálásának kontextusában is – biztosítsa a frekvenciátöbblet optimális kezelését a belső piacon;

2. arra kell törekedni, hogy az új szabályozási keret ne tartalmazzon olyan intézkedéseket, amelyek negatív hatást fejthetnek ki a különböző tagállamok kultur- és médiapolitikájának célkitűzéseire;

3. arra is törekedni kell, hogy az új szabályozási mechanizmus kialakításának során (elsősorban a frekvenciagazdálkodást illetően) vegyék figyelembe a kulturális vagy etnikai kisebbségek érdekeit, valamint a regionális igényeket;

4. a javasolt szabályozási keretben olyan mechanizmusokat tart kívánatosnak, amelyek elősegítik a szélessávú internethez való hozzáférést a gyéren lakott vidéki területeken és a legkülső régiókban; ennek kapcsán nem szabad figyelmen kívül hagyni,

hogy szükség lehet arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok – különösen az agglomerációkban – beruházzanak az IKT és az infrastruktúra kiépítésébe;

5. értékeli az Európai Bizottságnak a fogyasztók védelmének javítására irányuló erőfeszítéseit, elsősorban az adatvédelem, a biztonság és az elektronikus hírközlési, illetve a segélyhívó szolgáltatások terén az összes felhasználói csoport – ideértve a fogyatékkal élőket is – számára biztosítandó méltányos hozzáférést illetően, ugyanakkor aggodalmát fejezi ki a javaslatnak a regionális és helyi szolgáltatások működtetőire gyakorolt esetleges pénzügyi és gazdasági hatásai miatt;

6. értékeli az Európai Bizottságnak a páneurópai szolgáltatások fejlesztése érdekében, azzal a céllal tett erőfeszítéseit, hogy a szolgáltatások fejlesztése a nemzeti és regionális különbségek, valamint a gazdaságilag gyengébb helyzetben lévő szereplők technológiai és gazdasági igényeinek figyelembevételével történjék;

7. felhívja az Európai Bizottság figyelmét a nemzeti, regionális, sőt helyi piacok földrajzi sokszínűségére, ami miatt szükség lehet a szabályozási mechanizmusok és eljárások differenciálására és sokféleségére, például a földrajzi szegmentálásra;

8. szkeptikusnak mutatkozik néhány új tervezett intézkedés hozzáadott értékével kapcsolatban; ezek az intézkedések az összes tagállamra vonatkoznának, függetlenül azok sajátos helyzetétől, valamint a nemzeti vagy regionális szinten elért haladástól. Az RB-n belül tulajdonképpen erős aggodalmakat szül a közösségi szint hatáskörének növekedése a hírközlési piac szabályozása és a frekvenciagazdálkodás terén;

9. úgy véli, hogy az Európai Bizottság javaslatai megnyitják az utat az uniós szabályok koherensebb alkalmazása előtt, és így megteremthető lesz az elektronikus hírközlés egységes piaca;

A közös keretszabályozásról szóló irányelv

10. üdvözli az Európai Bizottság arra vonatkozó ajánlását⁽¹⁾, hogy jelentősen csökkenteni kell az előzetes szabályozás alá vonható piacok számát, és így – amennyiben szükséges – hatékonyabbá és egyszerűbbé kell tenni a szabályozást mind a szolgáltatók, mind a nemzeti szabályozó hatóságok számára;

11. értékeli az Európai Bizottság javaslatait, amelyek a különböző tagállamok szabályozási keretei, illetve a különféle nemzeti szabályozó hatóságok koordinációs, egyeztetési és konzultációs eljárásai számára kívánnak jobb koordinációs és harmonizációs mechanizmusokat biztosítani;

12. egyetért az Európai Bizottsággal azzal kapcsolatban, hogy a hatékony rádiófrekvencia-gazdálkodás fontos a szolgáltatók hozzáféréseinek könnyítése, valamint az innováció és a kulturális sokféleség előmozdítása érdekében;

13. osztja az Európai Bizottság véleményét a tekintetben, hogy biztosítani kell a helymegosztást és a közös eszközhasználatot az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatói számára, egyrészt technikai szempontból, másrészt pedig oly módon, hogy az ilyen jellegű műveleteknek a költségmegosztása méltányos legyen;

14. támogatja az Európai Bizottság álláspontját a számozás Közösségen belüli harmonizációjával kapcsolatban, amennyiben az hozzájárul a belső piac működéséhez és a páneurópai szolgáltatások fejlődéséhez. Az RB ugyanakkor úgy véli, hogy a tagállamok kompetensebbek egy ilyen harmonizációhoz szükséges összes intézkedés meghozatalában, ami végrehajtható az Európai Szabályozók Csoportján belül;

15. úgy ítéli meg, hogy a tagállamoknak továbbra is kizárólagos hatáskörrel kellene rendelkezniük az olyan szolgáltatások számára történő frekvenciakiosztás meghatározásában, amelyekkel biztosítható a nyelvi és kulturális sokféleség és a médiapluralizmus;

16. úgy véli, hogy, kiegészítő intézkedésként, a piacok liberalizációja érdekében nem kell a funkcionális szétválasztást bevezetni, és véleménye szerint az infrastruktúrán alapuló verseny a leghatékonyabb, és a meglévő szabályozási keret már lehetővé tesz szétválasztási intézkedéseket, többek között funkcionális szétválasztással is;

17. úgy véli, hogy a frekvenciagazdálkodást illetően meg kell tartani a nemzetközi megállapodásokban előírt eljárásokra vonatkozó referenciákat, mivel ezek érvényben lévő megállapodások, és az Unióénál szélesebb szabályozási keretet jelentenek;

Irányelv a felhasználók jogairól

18. támogatja az Európai Bizottságnak az elektronikus hírközlési ágazatban a fogyasztók védelme és a felhasználók jogai erősítésére és javítására irányuló erőfeszítéseit, többek között a fogyasztóknak a szolgáltatás áráról és feltételeiről való jobb tájékoztatásával és az elektronikus hírközlés elérhetőségének és használatának elősegítésével, ideértve a fogyatékkal élő felhasználók számára a segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférést;

19. értékeli az elektronikus hírközlési ágazatban a magánélet és a személyes adatok védelmének növelését célzó javaslatokat a biztonsággal kapcsolatos rendelkezések megerősítése és a végrehajtási mechanizmusok javítása révén;

20. felhívja az Európai Bizottság figyelmét a fogyasztók igényeire a gazdaságilag gyengébb, vidéki, földrajzilag nehezebben megközelíthető, legkülső régiókban fekvő vagy gyéren lakott területeken;

21. felhívja az Európai Bizottság figyelmét arra, hogy a hálózatok biztonságára és a fogyasztók védelmére irányuló bizonyos intézkedésekhez nem közösségi, hanem nemzetközi szintű koordinációra és végrehajtásra van szükség;

22. felhívja az Európai Bizottság figyelmét arra, hogy az érintett irányelvben javasolt bizonyos intézkedések jelentős beruházásokat igényelnek a műszaki infrastruktúra terén (például az egységes segélyhívó számokhoz való hozzáférés vagy a hívó helyzetének azonosítása), amelyek nehezen tűnnek biztosíthatónak a kisebb szolgáltatók, például a helyi és regionális szolgáltatók által;

23. értékeli az Európai Bizottságnak a vezetékes és a mobilhálózatok közötti számhordozhatóság megkönnyítése terén tett erőfeszítéseit;

24. fel kívánja hívni az Európai Bizottság figyelmét a vidéki régiók sajátos igényeire: ezekben a régiókban gyakran csak a „történelmi” szolgáltatón alapuló, igen korlátozott infrastruktúra áll rendelkezésre. Ezért ezeknek a régióknak az érdekében szeretne külön intézkedéseket látni, például a strukturális alapokon keresztül. Fel kívánja továbbá hívni a figyelmet azokra a strukturális korlátokra és többletköltségekre, amelyek az elektronikus hírközlés tekintetében folyamatosan terhelik a legkülső régiókat. Ezért egyedi intézkedéseket kellene mérlegelni, amelyek segítségével e területek polgárai számára Európa többi részével azonos esélyeket lehetne teremteni;

25. úgy véli, hogy a műsorszórás szolgáltatások kötelező terjesztésre vonatkozó („must-carry”) szabályait ki kellene terjeszteni az összes további szolgáltatásra is, és rendszeresen felül kellene vizsgálni őket;

⁽¹⁾ Az Európai Bizottság C(2007) 5406. számú ajánlása, HL L 344., 2007.12.28., 65. o.

Az Európai Elektronikus Hírközlési Piacfelügyeleti Hatóság

26. úgy véli, hogy egy európai hírközlési hatóság létrehozása, amely kiegészítené az elektronikus hírközlési piacok szabályozásának meglévő intézményi struktúráját, nem egyeztethető össze a szubszidiaritás és az arányosság elvével, és inkább bonyolultabbá, mint egyszerűbbé teheti a szóban forgó ajánláscsomag tárgyát képező folyamatot;

27. ezért inkább egy európai telekommunikációs szabályozó testület létrehozását támogatja. Egy ilyen testület több, az Európai Elektronikus Hírközlési Piacfelügyeleti Hatóság (a továbbiakban: „a Hatóság”) létrehozására vonatkozó javaslatban körvonalazott feladatot is felvállalhatna, és számos olyan tulajdonsággal is rendelkezhetne, amellyel az Európai Bizottság javaslattervezetében a Hatóságot ruházta fel. Mindezt anélkül tehetné, hogy ügynökségi státuszt venne fel, elkerülve így egyes, a Hatóság esetében potenciálisan felmerülő problémákat.

II. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

1. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 1. cikk: A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása, 2. e) pont, s) ponttal történő kiegészítés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
s) „káros zavarás”: olyan zavarás, amely veszélyezteti valamely rádió navigáció-szolgáltatás vagy más biztonsági szolgáltatások működését, valamint amely egyébként akadályoz vagy többször ismételten megszakít valamely, az alkalmazandó közösségi vagy nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelően működő rádiótávközlési szolgáltatást, illetőleg ilyen szolgáltatásban súlyos minőségromlást okoz.	s) „káros zavarás”: olyan zavarás, amely veszélyezteti valamely rádió navigáció-szolgáltatás vagy más biztonsági szolgáltatások működését, valamint amely egyébként akadályoz vagy többször ismételten megszakít valamely, az alkalmazandó közösségi vagy nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelően és a nemzetközi frekvenciatervekkel összhangban működő rádiótávközlési szolgáltatást, illetőleg ilyen szolgáltatásban súlyos minőségromlást okoz.

Indokolás

A rádiófrekvencia-sávok kezelését nagymértékben korlátozzák a Postai és Távközlési Igazgatások Európai Értekezlete (CEPT), illetve a Nemzetközi Telekommunikációs Szövetség (ITU) szintjén létrehozott nemzetközi frekvenciaegyezmények és -tervek. Ez különösen fontos a rádiós műsorszórási szolgáltatásra nézve (pl.: GE-06). Ezért módosítani kell a „káros zavarás” definícióját.

2. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 1. cikk: A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása, 8. pont, a 8. cikk módosítása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
a) Az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép: „Ha a rádiófrekvenciákról szóló 9. cikk másként nem rendelkezik, a tagállamok a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a technológiasemleges szabályozás kívánalmát, és biztosítják, hogy – az ezen irányelvben és a különös irányelvekben meghatározott és különösen a tényleges verseny biztosítását célzó szabályozói feladatok elvégzése során – a nemzeti szabályozó hatóságok is így járnak el.”	a) Az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép: „Ha a rádiófrekvenciákról szóló 9. cikk másként nem rendelkezik, a tagállamok a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a technológiasemleges szabályozás kívánalmát, és biztosítják, hogy – az ezen irányelvben és a különös irányelvekben meghatározott és különösen a tényleges verseny biztosítását célzó szabályozói feladatok elvégzése során – a nemzeti szabályozó hatóságok is így járnak el, biztosítva ugyanakkor a médiumok és a kultúrák pluralitását.”

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>b) A (2) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:</p> <p>„a) biztosítják, hogy a felhasználók, köztük a fogyatékkal élő, az idős korú és a szociálisan rászoruló felhasználók a választék, az ár és a minőség tekintetében maximális előnyhöz jussanak;</p> <p>b) biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési ágazatban, különösen pedig a tartalomszolgáltatás vonatkozásában ne legyen versenytorzulás vagy versenykorlátozás;”.</p> <p>c) A (3) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:</p> <p>„d) együttműködnek a Bizottsággal és a Hatósággal a következetes szabályozási gyakorlat kialakulása, valamint ezen irányelv és a különös irányelvek következetes alkalmazásának biztosítása érdekében.”</p> <p>d) A (4) bekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:</p> <p>„e) kielégítik meghatározott társadalmi csoportok, különösen a fogyatékkal élő, az idős korú és a szociálisan rászoruló felhasználók igényeit;”.</p> <p>(...)</p>	<p>b) A (2) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:</p> <p>„a) biztosítják, hogy a felhasználók, köztük a fogyatékkal élő, az idős korú és a szociálisan rászoruló felhasználók a választék, az ár és a minőség tekintetében maximális előnyhöz jussanak;</p> <p>b) biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési ágazatban, különösen pedig a tartalomszolgáltatás vonatkozásában ne legyen versenytorzulás vagy versenykorlátozás;”.</p> <p>c) A (3) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:</p> <p>„d) együttműködnek a Bizottsággal ~~és a Hatósággal~~ a következetes szabályozási gyakorlat kialakulása, valamint ezen irányelv és a különös irányelvek következetes alkalmazásának biztosítása érdekében.”</p> <p>d) A (4) bekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:</p> <p>„e) kielégítik meghatározott társadalmi csoportok, különösen a fogyatékkal élő, az idős korú és a szociálisan rászoruló felhasználók igényeit, <u>valamint az etnikai, társadalmi vagy kulturális kisebbségek szükségleteit a vidéki vagy gyéren lakott területeken;</u>”.</p> <p>(...)</p>

Indokolás

Figyelembe kell venni a kultúrák és a médiumok pluralitását, csakúgy mint a nyelvi, etnikai, társadalmi és regionális kisebbségek igényeit is.

Az Európai Bizottság COM(2007) 699 végleges – 2007/0249 (COD) rendeletjavaslatában szereplő, Hatóságra történő utalás törlésére vonatkozóan lásd a lenti 20. módosítást.

3. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 1. cikk: A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása, 9. pont, a 9. cikk új megfogalmazása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p style="text-align: center;">9. cikk</p> <p>Gazdálkodás az elektronikus hírközlési szolgáltatások rádiófrekvenciáival</p> <p>1. A tagállamok a 8. cikkel összhangban biztosítják területükön az elektronikus hírközlési szolgáltatások vonatkozásában a rádiófrekvenciákkal történő hatékony gazdálkodást. Biztosítják, hogy a rádiófrekvenciák kiosztását és kijelölését a nemzeti szabályozó hatóságok tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos kritériumok alapján végezzék.</p>	<p style="text-align: center;">9. cikk</p> <p>Gazdálkodás az elektronikus hírközlési szolgáltatások rádiófrekvenciáival</p> <p>1. A tagállamok a 8. cikkel összhangban biztosítják területükön az elektronikus hírközlési szolgáltatások vonatkozásában a rádiófrekvenciákkal történő hatékony gazdálkodást. Biztosítják, hogy a rádiófrekvenciák kiosztását és kijelölését a nemzeti szabályozó hatóságok tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos kritériumok alapján végezzék.</p>

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>2. A tagállamok – összhangban a rádiófrekvenciák eredményes és hatékony használatának szükségességével, a 676/2002/EK határozatnak (rádióspektrum-határozat) megfelelően – a Közösség egészében előmozdítják a rádiófrekvenciák használatának harmonizációját.</p> <p>3. Ha a második albekezdés vagy a 9c. cikk szerint elfogadott intézkedések másként nem rendelkeznek, a tagállamok biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások céljára nyitva álló rádiófrekvencia-sávokban minden típusú rádiós hálózat vagy vezeték nélküli hozzáférési technológia használható legyen.</p> <p>A tagállamok ugyanakkor jogosultak arányos és megkülönböztetésmentes korlátozásokat előírni a használt rádiós hálózatok vagy vezeték nélküli hozzáférési technológiák típusaira, amennyiben az szükséges:</p> <p>a) a káros zavarás elkerüléséhez;</p> <p>b) a lakosság egészségének az elektromágneses mezőkkel szembeni védelméhez;</p> <p>c) a rádiófrekvenciák közös használatának maximalizálásához, amennyiben a frekvenciák használatára általános felhatalmazás vonatkozik; vagy</p> <p>d) az alábbi (4) bekezdéssel összhangban egy adott korlátozás betartásához.</p> <p>4. Ha a második albekezdés vagy a 9c. cikk szerint elfogadott intézkedések másként nem rendelkeznek, a tagállamok biztosítják, hogy az elektronikus hírközlés céljára nyitva álló rádiófrekvencia-sávokban minden típusú elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtható legyen. A tagállamok ugyanakkor jogosultak arányos és megkülönböztetésmentes korlátozásokat előírni az elektronikus hírközlési szolgáltatások típusára.</p> <p>Az egy bizonyos szolgáltatás egy adott sávban való nyújtására kötelező korlátozást csak a következő megfontolások valamelyike indokolhatja: a) a közösségi jognak megfelelő közérdekű célok, például az életbiztonság, a társadalmi, a regionális vagy a területi kohézió, a rádiófrekvenciák nem kellő kihasználásának elkerülése; b) a közösségi joggal összhangban a nemzeti jogban előírt fogalom meghatározásokhoz igazodva a kulturális és a nyelvi sokszínűség, illetőleg a médiapluralizmus előmozdítása.</p> <p>Olyan korlátozás, amely egy adott sávban más szolgáltatás nyújtását tiltja, kizárólag akkor írható elő, ha azt életbiztonság védelmét szolgáló szolgáltatás iránti igény indokolja.</p>	<p>2. A tagállamok – összhangban a rádiófrekvenciák eredményes és hatékony használatának szükségességével, a 676/2002/EK határozatnak (rádióspektrum-határozat) megfelelően – a Közösség egészében előmozdítják a rádiófrekvenciák használatának harmonizációját, <u>ami hozzájárulhat a méretgazdaságosság megvalósításához, valamint – a fogyasztók előnyére – a szolgáltatások műszaki átjárhatóságának elősegítéséhez.</u></p> <p>3. Ha a második albekezdés vagy a ~~9c. cikk~~ „rádióspektrum-határozat” (676/2002/EU) szerint elfogadott intézkedések másként nem rendelkeznek, a tagállamok, <u>amennyiben lehetséges, biztosítják, hogy – a nemzeti frekvenciakiosztási listákkal és az ITU-szabályozással összhangban – az elektronikus hírközlési szolgáltatások céljára nyitva álló rádiófrekvencia-sávokban minden típusú rádiós hálózat vagy vezeték nélküli hozzáférési technológia használható legyen.</u></p> <p>A tagállamok ugyanakkor jogosultak arányos és megkülönböztetésmentes korlátozásokat előírni a használt rádiós hálózatok vagy vezeték nélküli hozzáférési technológiák típusaira, amennyiben az szükséges:</p> <p>a) a káros zavarás elkerüléséhez;</p> <p>b) a lakosság egészségének az elektromágneses mezőkkel szembeni védelméhez;</p> <p>c) a rádiófrekvenciák közös használatának maximalizálásához, ~~amennyiben a frekvenciák használatára általános felhatalmazás vonatkozik;~~ vagy</p> <p>d) az alábbi (4) bekezdéssel összhangban egy adott korlátozás betartásához.</p> <p>4. Ha a második albekezdés vagy a ~~9c. cikk~~ „rádióspektrum-határozat” (676/2002/EU) szerint elfogadott intézkedések másként nem rendelkeznek, a tagállamok, <u>amennyiben lehetséges, biztosítják, hogy – a nemzeti frekvenciakiosztási listákkal és az ITU-szabályozással összhangban – az elektronikus hírközlési szolgáltatások céljára nyitva álló rádiófrekvencia-sávokban minden típusú elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtható legyen.</u> A tagállamok ugyanakkor jogosultak arányos és megkülönböztetésmentes korlátozásokat előírni az elektronikus hírközlési szolgáltatások típusára.</p> <p>Az egy bizonyos szolgáltatás egy adott sávban való nyújtására kötelező korlátozást csak a következő megfontolások valamelyike indokolhatja: a) a közösségi jognak megfelelő közérdekű célok, például az életbiztonság, a társadalmi, a regionális vagy a területi kohézió, a rádiófrekvenciák nem kellő kihasználásának elkerülése; b) a közösségi joggal összhangban a nemzeti jogban előírt fogalom meghatározásokhoz igazodva a kulturális és a nyelvi sokszínűség, illetőleg a médiapluralizmus előmozdítása.</p> <p>Olyan korlátozás, amely egy adott sávban más szolgáltatás nyújtását tiltja, kizárólag akkor írható elő, ha azt életbiztonság védelmét szolgáló szolgáltatás iránti igény <u>vagy a közösségi szabályozással összhangban álló nemzeti jogszabály által meghatározott általános érdekű szolgáltatás biztosítása – például a nyelvi és kulturális sokféleség vagy a médiapluralizmus előmozdítása – indokolja.</u></p>

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
5. A tagállamok rendszeresen felülvizsgálják a (3) és a (4) bekezdésben előírt korlátozások szükségességét.	5. A tagállamok rendszeresen felülvizsgálják a (3) és a (4) bekezdésben előírt korlátozások szükségességét <u>és saját maguk meghatározhatják az azok alóli kivételeket.</u>
6. A (3) és a (4) bekezdést a rádiófrekvenciák kiosztása és kijelölése tekintetében 2009. december 31-től kell alkalmazni.	6. A (3) és a (4) bekezdést a rádiófrekvenciák kiosztása és kijelölése tekintetében ~~2009. december 31-től~~ <u>ezen irányelv tagállamokban történő hatálybalépésének napjától</u> kell alkalmazni.

Indokolás

A **rádióspektrum-határozatban** (676/2002/EU) meghatározott gazdálkodási eljárások és intézkedések lehetővé teszik a frekvenciagazdálkodás valóságnak megfelelő és méltányos módját, tiszteletben tartva mind a technológiai semlegességet, mind pedig a szolgáltatások semlegességét.

A Postai és Távközlési Igazgatások Európai Értekezlete (CEPT) és a Nemzetközi Telekommunikációs Szövetség (ITU) szintjén megkötött megállapodásokat tiszteletben kell tartani. Ezek a megállapodások jelenleg már lehetővé teszik a frekvenciaspektrum hatékony felhasználását.

Olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek védik és elősegítik azokat a szolgáltatásokat, amelyekkel lehetséges a kulturális és nyelvi sokféleség, valamint a médiapluralizmus fejlesztése. Többek között biztosítani kell a helyi és regionális szintű műsorszórási és elektronikus hírközlési szolgáltatások frekvenciaspektrumhoz való hozzáférését.

A nemzeti szintű frekvenciagazdálkodás a tagállamok hatáskörében kell, hogy maradjon, és többek között megfelelően széles frekvenciaspektrumot kell biztosítani a műsorszórási szolgáltatások számára ahhoz, hogy el tudják látni a tartalommal kapcsolatos feladataikat.

4. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 1. cikk: A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása, 10. pont, egy új, 9a. sz. cikkel való kiegészítés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>9a. cikk</p> <p>A meglévő jogokra vonatkozó korlátozások felülvizsgálata</p> <p>(1) A tagállamok [2010. január 1-től] kezdődően öt éven át biztosítják, hogy az ezen időpont előtt odaítélt rádiófrekvencia-használati jogok jogosultjai kérhessék, hogy a jogaikra vonatkozó korlátozásokat a hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóság a 9. cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban újraértékelje.</p> <p>A hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóság, mielőtt elfogadná határozatát, értesíti a jogosultat a korlátozások újraértékeléséről, ennek keretében megjelöli a jogok terjedelmét az újraértékelést követően, és ésszerű határidőt ír elő a kérelem visszavonására.</p> <p>Ha a jogosult visszavonja kérelmét, a jog a lejártáig, de legkésőbb az ötéves időszak végéig változatlan formában fennmarad.</p>	a 9a. cikk elhagyása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>(2) Ha az (1) bekezdés alkalmazásában a jogosult rádiós vagy televíziós tartalomszolgáltató, és a rádiófrekvenciák használatára vonatkozó jogot egy meghatározott közérdekű célból kapta, újraértékelés csak a rádiófrekvenciáknak a közérdekű cél eléréséhez szükséges része tekintetében kérhető. A rádiófrekvenciák azon részét, amely a közérdekű cél eléréséhez a 9. cikk (3) és (4) bekezdésének alkalmazása eredményeként szükségtelessé válik, az engedélyezési irányelv 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban új kijelölési eljárásnak kell alávetni.</p> <p>(3) Az (1) bekezdésben előírt ötéves időszak után a tagállamok minden megfelelő intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy valamennyi olyan további rádiófrekvencia-kijelölésre és kiosztásra, amely ezen irányelv hatálybalépésekor már hatályban volt, a 9. cikk (3) és (4) bekezdése legyen irányadó</p> <p>(4) E cikk alkalmazásában a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a tisztességes verseny biztosítása érdekében.</p>	

Indokolás

A fenti cikk nem áll összhangban a szubszidiaritás elvével. Az egyetlen tagállam vagy akár annak egy régiója számára kizárólagosan kínált szolgáltatásokhoz kapcsolódó jogok birtokosait nem szabadna, hogy érintsék a közösségi szintű frekvenciagazdálkodási döntések.

5. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 1. cikk: A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása, 10. pont, egy új, 9b. sz. cikkel való kiegészítés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p style="text-align: center;">9b. cikk</p> <p>Egyedi rádiófrekvencia-használati jogok átruházása</p> <p>(1) A tagállamok biztosítják, hogy – azokban a sávokban, amelyekre vonatkozóan erről a 9c. cikk szerint elfogadott végrehajtási intézkedések rendelkeznek – a vállalkozások a nemzeti szabályozó hatóság előzetes hozzájárulása nélkül is átruházhassanak más vállalkozásokra, illetve hasznbérbe adhassak más vállalkozásoknak egyedi rádiófrekvencia-használati jogokat.</p> <p>A tagállamok más sávok tekintetében is rendelkezhetnek úgy, hogy a vállalkozások más vállalkozásokra átruházhatnak, illetve más vállalkozásoknak hasznbérbe adhatnak egyedi rádiófrekvencia-használati jogokat.</p> <p>(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vállalkozások a rádiófrekvencia-használati jog átruházására vonatkozó szándékukat a spektrumkijelölésért felelős nemzeti szabályozó hatóságnak bejelentésük és nyilvánosságra hozzák. Ha a rádiófrekvencia használata a rádióspektrum-határozat vagy más közösségi intézkedés alkalmazása révén harmonizálva van, ennek az átruházásnak meg kell felelnie a harmonizált használatnak.</p>	<p>A 9b. cikk elhagyása</p>

Indokolás

Nem jelent valódi többletértéket a mostani rendszerhez képest, amely önkéntes alapon már lehetővé teszi az egyedi rádiófrekvencia-használati jogok átruházását, illetve haszonbérbe adását.

6. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 1. cikk: A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása, 10. pont, egy új, 9c. sz. cikkel való kiegészítés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p style="text-align: center;">9c. cikk</p> <p style="text-align: center;">Harmonizációs intézkedések a rádiófrekvenciákkal való gazdálkodás körében</p> <p>A belső piac fejlődéséhez való hozzájárulás érdekében, az e cikkben felsorolt elvek megvalósítása tekintetében a Bizottság megfelelő végrehajtási intézkedéseket fogadhat el:</p> <p>a) azon sávok meghatározásának harmonizálására, amelyekben a használati jogokat a vállalkozások egymásra átruházhatják vagy egymásnak haszonbérbe adhatják;</p> <p>b) az e jogokhoz fűződő feltételek, valamint ezen átruházás, illetve haszonbérbe adás feltételeinek, eljárásainak, korlátainak, korlátozásainak, visszavonásának és átmeneti szabályainak összehangolására;</p> <p>c) az egyedi jogok átruházásával összefüggésben a tisztességes verseny biztosítását célzó egyedi intézkedések összehangolására;</p> <p>d) a 9. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően a szolgáltatás- vagy a technológiasemlegesség elve alóli, a kulturális és a nyelvi sokszínűség, valamint a médiapluralizmus biztosítását célzó kivételektől eltérő kivétel meghatározására, valamint e kivétel hatályának és jellegének a felsorolt elvekkel történő összehangolására.</p> <p>Ezek az intézkedések ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, ezért a 22. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell őket elfogadni. Rendkívül sürgős esetekben a Bizottság alkalmazhatja a 22. cikk (4) bekezdésében előírt sürgősségi eljárást. E bekezdés rendelkezéseinek végrehajtásában a Hatóság a(z) [...] / [...] / EK] rendelet 10. cikkével összhangban segítséget nyújthat a Bizottságnak.</p>	<p>A 9c. cikk elhagyása</p>

Indokolás

Az RB úgy látja, hogy döntő fontosságú bevonni a Postai és Távközlési Igazgatások Európai Értekezletét (CEPT), a Nemzetközi Telekommunikációs Szövetséget (ITU) és az ECC-t valamennyi, a rádiófrekvenciákkal való gazdálkodásra vonatkozó harmonizációs intézkedésbe, amint arról ebben az esetben is szó van.

7. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 1. cikk: A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása, 11. b) pont, 10. cikk, a (4) bekezdés módosítása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A tagállamok támogatják a számozás Közösségen belüli harmonizációját, amennyiben ez elősegíti a belső piac működését vagy támogatja páneurópai szolgáltatások kifejlesztését. A Bizottság ez ügyben megfelelő műszaki végrehajtási intézkedéseket hozhat, ennek körében konkrét számokra vagy számtartományokra vonatkozóan díjszabási elveket állapíthat meg. A végrehajtási intézkedésekben, e végrehajtási intézkedések alkalmazásában a Bizottság különös hatáskörökkel ruházhatja fel a Hatóságot.</p> <p>Az ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Rendkívül sürgős esetekben a Bizottság alkalmazhatja a 22. cikk (4) bekezdésében előírt sürgösségi eljárást.</p>	<p>A tagállamok támogatják a számozás Közösségen belüli harmonizációját, amennyiben ez elősegíti a belső piac működését vagy támogatja páneurópai szolgáltatások kifejlesztését. ~~A Bizottság ez ügyben megfelelő műszaki végrehajtási intézkedéseket hozhat, ennek körében konkrét számokra vagy számtartományokra vonatkozóan díjszabási elveket állapíthat meg. A végrehajtási intézkedésekben, e végrehajtási intézkedések alkalmazásában a Bizottság különös hatáskörökkel ruházhatja fel a Hatóságot.~~</p> <p>~~Az ezen irányelv nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Rendkívül sürgős esetekben a Bizottság alkalmazhatja a 22. cikk (4) bekezdésében előírt sürgösségi eljárást.~~</p>

Indokolás

A tagállamok a legilletékesebbek és a legjobban tájékozottak ahhoz, hogy valamennyi szükséges technikai intézkedést meghozzák.

8. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 1. cikk: A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása, 13. pont, a 12. cikk új megfogalmazása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p style="text-align: center;">12. cikk</p> <p>Helymegosztás és közös eszközhasználat az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatói számára</p> <p>(1) Ha egy elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vállalkozás a nemzeti jogszabályok értelmében jogosult köztulajdonban vagy magántulajdonban lévő ingatlanon, ingatlan felett vagy ingatlan alatt eszközöket kiépíteni, vagy az ingatlan kisajátítására vagy használatára vonatkozó eljárásból előnyt szerezhet, a nemzeti szabályozó hatóságok előírhatják az ilyen eszközök, illetve ingatlan, így különösen az épületekbe való becsatlakozások, a tartóoszlopok, az antennatartók, az alépítmények, az ellenőrzőaknáknak és az utcai szekrények közös használatát.</p> <p>(2) A környezet, a közegészség vagy a közbiztonság védelmének szükségessége, illetőleg település- vagy területrendezési célok megvalósítása érdekében a tagállamok kizárólag azt követően kötelezhetik az (1) bekezdésben említett jogok tulajdonosait az eszköz vagy ingatlan megosztására (beleértve a fizikai helymegosztást is), illetve az állami építési munkák összehangolását megkönnyítő intézkedések megtételére, hogy megfelelő időt fordítottak nyilvános konzultációra, amelynek keretében minden érdekeltnek megadták a lehetőséget nézeti kifejtésére. Ez a megosztás vagy összehangolás magában foglalhatja különösen a közös eszköz-, illetve ingatlanhasználattal összefüggésben felmerülő költségek megosztására vonatkozó szabályok megállapítását.</p>	<p style="text-align: center;">12. cikk</p> <p>Helymegosztás és közös eszközhasználat az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatói számára</p> <p>(1) Ha egy elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vállalkozás a nemzeti jogszabályok értelmében jogosult köztulajdonban vagy magántulajdonban lévő ingatlanon, ingatlan felett vagy ingatlan alatt eszközöket kiépíteni, vagy az ingatlan kisajátítására vagy használatára vonatkozó eljárásból előnyt szerezhet, a nemzeti szabályozó hatóságok előírhatják az ilyen eszközök, illetve ingatlan, így különösen az épületekbe való becsatlakozások, a tartóoszlopok, az antennatartók, az alépítmények, az ellenőrzőaknáknak és az utcai szekrények közös használatát, <u>amennyiben ezek az intézkedések technikailag megvalósíthatóak.</u></p> <p>(2) A környezet, a közegészség vagy a közbiztonság védelmének szükségessége, illetőleg település- vagy területrendezési célok megvalósítása érdekében a tagállamok kizárólag azt követően kötelezhetik az (1) bekezdésben említett jogok tulajdonosait az eszköz vagy ingatlan megosztására (beleértve a fizikai helymegosztást is), illetve az állami építési munkák összehangolását megkönnyítő intézkedések megtételére, hogy megfelelő időt fordítottak nyilvános konzultációra, amelynek keretében minden érdekeltnek megadták a lehetőséget nézeti kifejtésére. Ez a megosztás vagy összehangolás magában foglalhatja különösen a közös eszköz-, illetve ingatlanhasználattal összefüggésben felmerülő költségek megosztására vonatkozó szabályok megállapítását.</p>

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(3) A nemzeti szabályozó hatóság által az (1) bekezdésnek megfelelően tett intézkedéseknek objektívnek, átláthatónak és arányosnak kell lenniük.	(3) A nemzeti szabályozó hatóság által az (1) bekezdésnek megfelelően tett intézkedéseknek objektívnek, átláthatónak és arányosnak kell lenniük, <u>és lehetővé kell, hogy tegyék a költségek méltányos alapon történő megosztását.</u>

Indokolás

Biztosítandó, hogy az ilyen intézkedések költségmegosztása méltányos legyen. Azt is garantálni kell, hogy az ilyen intézkedések műszakilag lehetségesek legyenek, és valódi előnyt nyújtsanak a fogyasztóknak. Például, ha több felhasználó között megosztanak egy televíziós hálózati kábelt, az jelentősen csökkenti a felhasználók számára rendelkezésre álló szolgáltatások kínálatát.

9. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 1. cikk: A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása, 16. c) pont, 15. cikk, a (3) bekezdés módosítása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
3. Az ajánlást és az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a nemzeti szabályozó hatóságok a versenyjog elveivel összhangban meghatározzák a nemzeti körülményeknek megfelelő érintett piacokat, különösen a területükön található érintett földrajzi piacokat. A nemzeti szabályozó hatóságok az ajánlásban meghatározottól eltérő piacok meghatározását megelőzően a 6. és a 7. cikkben említett eljárásokat alkalmazzák.	3. Az ajánlást és az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a nemzeti szabályozó hatóságok a versenyjog elveivel összhangban meghatározzák a nemzeti <u> vagy regionális</u> körülményeknek megfelelő érintett piacokat, különösen a területükön található érintett földrajzi piacokat. A nemzeti szabályozó hatóságok az ajánlásban meghatározottól eltérő piacok meghatározását megelőzően a 6. és a 7. cikkben említett eljárásokat alkalmazzák.

Indokolás

A nemzeti sajátosságokon kívül – sőt, azoknál nagyobb mértékben – a regionálisakat is figyelembe kell venni.

10. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 1. cikk: A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása, 17. a) pont, 16. cikk, az (1) bekezdés módosítása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
1. A nemzeti szabályozó hatóságok – az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve – elvégzik az ajánlásban felsorolt érintett piacok elemzését. A tagállamok biztosítják, hogy ennek az elemzésnek az elvégzésére szükség szerint a nemzeti versenyhatóságokkal együttműködésben kerüljön sor.	1. A nemzeti szabályozó hatóságok – az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve – elvégzik az ajánlásban felsorolt érintett piacok elemzését. A tagállamok biztosítják, hogy ennek az elemzésnek az elvégzésére szükség szerint a nemzeti versenyhatóságokkal együttműködésben kerüljön sor. <u>Ezeknek az elemzéseknek figyelembe kell venniük a helyi és regionális szintű, kulturális és nyelvi sajátosságokat.</u>

Indokolás

Helyi és regionális elemzéseket kell lehetővé tenni és tervebe venni.

11. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 1. cikk: A 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) módosítása, 20. pont, a 19. cikk új változata

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p style="text-align: center;">19. cikk</p> <p style="text-align: center;">Harmonizációs eljárások</p> <p>(1) Az ezen irányelv 9. cikkében, valamint a 2002/20/EK irányelv (engedélyezési irányelv) 6. és 8. cikkében foglalt rendelkezések sérelme nélkül, ha a Bizottság megállapítja, hogy az ezen irányelvben és a különös irányelvekben meghatározott szabályozási feladatok nemzeti szabályozó hatóságok általi végrehajtásában meglévő eltérések az egységes piac akadályát képezhetik, akkor a Bizottság a 8. cikkben foglalt célok elérésének előmozdítása érdekében – a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a Hatóság esetleges véleményét – ajánlást adhat ki vagy határozatot fogadhat el ezen irányelv és a különös irányelvek rendelkezéseinek harmonizált alkalmazásáról.</p> <p>(...)</p>	<p>A 19. cikk új változatának elhagyása</p>

Indokolás

Teljesen el kellene hagyni, vagy legalábbis lényegileg felül kellene vizsgálni a cikk fenti, új változatát, mivel az RB úgy látja, hogy a Hatóságnak az idézett bekezdésben való többszöri említése ellentétes a szubszidiaritás és az arányosság elvével.

12. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 2. cikk: A 2002/19/EK irányelv („hozzáférési” irányelv) módosítása, 9. pont, egy új, 13a. sz. cikkel való kiegészítés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p style="text-align: center;">13a. cikk</p> <p style="text-align: center;">Funkcionális szétválasztás</p> <p>(1) A nemzeti szabályozó hatóság a 8. cikkben, különösen a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében foglalt rendelkezésekkel összhangban a vertikálisan integrált vállalkozásokat arra kötelezheti, hogy a hozzáférési termékek nagykereskedelmi szolgáltatásával kapcsolatos tevékenységüket önállóan működő gazdasági egység keretében végezzék. Ez a gazdasági egység valamennyi vállalkozásnak, ideértve az anyavállalat más gazdasági egységeit is, egységes határidővel és szerződési feltételekkel, ideértve az árat és a szolgáltatás színvonalát is, továbbá azonos rendszerek és folyamatok révén köteles nyújtani a hozzáférési termékeket és szolgáltatásokat.</p> <p>(...)</p>	<p>A 13a. cikk elhagyása</p>

Indokolás

Az RB úgy véli, hogy a leghatékonyabb az infrastruktúrán és a piacon alapuló verseny. A funkcionális szétválasztást tehát csupán végső intézkedésként szabadna bevezetni, amennyiben minden más intézkedés vagy kereskedelmi megállapodás eredménytelennek bizonyul. A jelenlegi szabályozási keret már lehetővé teszi a nemzeti szabályozó hatóságok számára egy ilyen végső intézkedés bevezetését.

13. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 3. cikk: A 2002/20/EK irányelv („engedélyezési” irányelv) módosítása, 3. pont, az 5. cikk módosítása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p data-bbox="491 510 544 539" style="text-align: center;">5. cikk</p> <p data-bbox="316 607 719 636" style="text-align: center;">Rádiófrekvencia- és számhasználati jogok</p> <p data-bbox="245 703 794 853">(1) A tagállamok a rádiófrekvenciák használatát nem tehetik egyedi használati jogok megadásától függővé, hanem az ilyen rádiófrekvenciák használati feltételeit az általános felhatalmazásban szabályozzák, kivéve akkor, ha egyedi használati jogok megadása a következők érdekében indokolt:</p> <p data-bbox="288 920 794 972">a) a káros zavarás súlyos kockázatának elkerülése; vagy</p> <p data-bbox="288 1039 564 1068">b) más közérdekű cél elérése.</p> <p data-bbox="245 1135 794 1384">(2) Ha egyedi rádiófrekvencia- és számhasználati jogok megadása szükséges, a tagállamok – kérelemre, figyelemmel az ezen irányelv 6., 6a. és 7. cikkében és 11. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt rendelkezésekre, továbbá a szóban forgó erőforrások hatékony felhasználását a 2002/21/EK irányelvnek (keretirányelv) megfelelően biztosító bármely más szabályra – minden olyan vállalkozásnak megadják ezt a jogot, amely az általános felhatalmazás alapján hálózatokat vagy szolgáltatásokat szolgáltat vagy vesz igénybe.</p> <p data-bbox="288 1451 794 1854">Ezeket a jogokat – a rádiós és a televíziós tartalomszolgáltatók részére közérdekű célból, a közösségi joggal összhangban biztosított rádiófrekvencia-használati jogokkal kapcsolatos, a tagállamok által előre meghatározott különös kritériumok sérelme nélkül – objektív, átlátható, megkülönböztetésmentes és arányos eljárások révén, rádiófrekvenciák esetében a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 9. cikkében foglalt rendelkezésekkel összhangban kell megadni. Nyílt eljárást kell követni, kivéve akkor, ha bizonyítható, hogy a rádiófrekvenciák használatára irányuló egyedi jogok rádiós vagy televíziós tartalomszolgáltatók részére való megadása a közösségi joggal összhangban egy, valamely közérdekű cél eléréséhez szükséges, a tagállam által előre meghatározott kötelezettség teljesítése szempontjából alapvetően fontos.</p> <p data-bbox="288 1921 794 2067">A használati jogok megadása során a tagállamok meghatározzák, hogy a kérdéses jogokat a jogosult átruházhatja-e, továbbá megállapítja az átruházás feltételeit. Rádiófrekvenciák esetében ezeknek a rendelkezéseknek összhangban kell lenniük a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 9b. cikkével.</p>	<p data-bbox="1050 510 1102 539" style="text-align: center;">5. cikk</p> <p data-bbox="874 607 1278 636" style="text-align: center;">Rádiófrekvencia- és számhasználati jogok</p> <p data-bbox="804 703 1345 853">(1) A tagállamok a rádiófrekvenciák használatát nem tehetik egyedi használati jogok megadásától függővé, hanem az ilyen rádiófrekvenciák használati feltételeit az általános felhatalmazásban szabályozzák, kivéve akkor, ha egyedi használati jogok megadása a következők érdekében indokolt:</p> <p data-bbox="847 920 1345 972">a) a káros zavarás súlyos kockázatának elkerülése; vagy</p> <p data-bbox="847 1039 1123 1068">b) más közérdekű cél elérése.</p> <p data-bbox="804 1135 1345 1384">(2) Ha egyedi rádiófrekvencia- és számhasználati jogok megadása szükséges, a tagállamok – kérelemre, figyelemmel az ezen irányelv 6., ~~6a.~~ és 7. cikkében és 11. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt rendelkezésekre, továbbá a szóban forgó erőforrások hatékony felhasználását a 2002/21/EK irányelvnek (keretirányelv) megfelelően biztosító bármely más szabályra – minden olyan vállalkozásnak megadják ezt a jogot, amely az általános felhatalmazás alapján hálózatokat vagy szolgáltatásokat szolgáltat vagy vesz igénybe.</p> <p data-bbox="847 1451 1345 1854">Ezeket a jogokat – a rádiós és a televíziós tartalomszolgáltatók részére közérdekű célból, a közösségi joggal összhangban biztosított rádiófrekvencia-használati jogokkal kapcsolatos, a tagállamok által ~~előre~~ meghatározott különös kritériumok sérelme nélkül – objektív, átlátható, megkülönböztetésmentes és arányos eljárások révén, ~~rádiófrekvenciák esetében a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 9. cikkében foglalt rendelkezésekkel összhangban~~ kell megadni. Nyílt eljárást kell követni, kivéve akkor, ha bizonyítható, hogy a rádiófrekvenciák használatára irányuló egyedi jogok rádiós vagy televíziós tartalomszolgáltatók részére való megadása a közösségi joggal összhangban egy, valamely közérdekű cél eléréséhez szükséges, a tagállam által előre meghatározott kötelezettség teljesítése szempontjából alapvetően fontos.</p> <p data-bbox="847 1921 1345 2067">A használati jogok megadása során a tagállamok meghatározzák, hogy a kérdéses jogokat a ~~jogosult átruházhatja-e~~, továbbá megállapítja az átruházás feltételeit. Rádiófrekvenciák esetében ezeknek a rendelkezéseknek összhangban kell lenniük a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) ~~9b.~~ cikkével.</p>

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Ha a tagállamok határozott időtartamra adnak jogokat, ennek a határozott időtartamnak – figyelemmel az elérni kívánt, előre meghatározott célra – meg kell felelnie a nyújtani kívánt szolgáltatás igényeinek.</p>	<p>Ha a tagállamok határozott időtartamra adnak jogokat, ennek a határozott időtartamnak ~~— figyelemmel az elérni kívánt, előre meghatározott célra —~~ meg kell felelnie a nyújtani kívánt szolgáltatás igényeinek.</p>
<p>A tíz évre vagy tíz évnél hosszabb időtartamra megadott olyan egyedi rádiófrekvencia-használati jogokat, amelyeket a keretirányelv 9b. cikke alapján a vállalkozások egymásra nem ruházhatnak át és egymásnak nem adhatnak haszonbérbe, ötévente, első alkalommal öt évvel a megadást követően, figyelemmel az (1) bekezdésben előírt kritériumokra, felül kell vizsgálni. Ha az egyedi használati jogok odaítélési kritériumai már nem alkalmazandók, az egyedi használati jogot vagy az adott rádiófrekvenciákra vonatkozó általános felhatalmazással kell alakítani, a felülvizsgálat befejezésétől számítva legfeljebb öt éven belül a jogosultat előzetesen értesítve, vagy a vállalkozások között szabadon átruházhatóvá vagy haszonbérbe adhatóvá kell tenni.</p>	<p>~~A tíz évre vagy tíz évnél hosszabb időtartamra megadott olyan egyedi rádiófrekvencia-használati jogokat, amelyeket a keretirányelv 9b. cikke alapján a vállalkozások egymásra nem ruházhatnak át és egymásnak nem adhatnak haszonbérbe, ötévente, első alkalommal öt évvel a megadást követően, figyelemmel az (1) bekezdésben előírt kritériumokra, felül kell vizsgálni. Ha az egyedi használati jogok odaítélési kritériumai már nem alkalmazandók, az egyedi használati jogot vagy az adott rádiófrekvenciákra vonatkozó általános felhatalmazással kell alakítani, a felülvizsgálat befejezésétől számítva legfeljebb öt éven belül a jogosultat előzetesen értesítve, vagy a vállalkozások között szabadon átruházhatóvá vagy haszonbérbe adhatóvá kell tenni.~~</p>
<p>(3) A használati jogra vonatkozó határozatot a teljes kérelemnek a nemzeti szabályozó hatósághoz való beérkezését követően a lehető leghamarabb kell meghozni, kézbesíteni és nyilvánosságra hozni; a határidő három hét olyan számok esetében, amelyeket a nemzeti számozási terv meghatározott célra osztott ki, és hat hét olyan rádiófrekvenciák esetében, amelyeket a nemzeti frekvenciatervezési elektronikus hírközlés céljára osztott ki. Ez utóbbi határidőt a rádiófrekvenciák, illetve a műholdpozíciók használatára irányadó nemzetközi megállapodásokra figyelemmel kell alkalmazni.</p>	<p>(3) A használati jogra vonatkozó határozatot a teljes kérelemnek a nemzeti szabályozó hatósághoz való beérkezését követően a lehető leghamarabb kell meghozni, kézbesíteni és nyilvánosságra hozni; a határidő három hét olyan számok esetében, amelyeket a nemzeti számozási terv meghatározott célra osztott ki, és hat hét olyan rádiófrekvenciák esetében, amelyeket a nemzeti frekvenciatervezési elektronikus hírközlés céljára osztott ki. Ez utóbbi határidőt a rádiófrekvenciák, illetve a műholdpozíciók használatára irányadó nemzetközi megállapodásokra figyelemmel kell alkalmazni.</p>
<p>(4) Ha az érdekeltekkel a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 6. cikkének megfelelően folytatott konzultációt követően arról születik döntés, hogy a kivételes gazdasági értéket képviselő számok használatára vonatkozó jogok megadására versenyztetési vagy összehasonlító kiválasztási eljárás keretében kerüljön sor, a tagállamok a legfeljebb háromhetes határidőt legfeljebb további három héttel meghosszabbíthatják.</p>	<p>(4) Ha az érdekeltekkel a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 6. cikkének megfelelően folytatott konzultációt követően arról születik döntés, hogy a kivételes gazdasági értéket képviselő számok használatára vonatkozó jogok megadására versenyztetési vagy összehasonlító kiválasztási eljárás keretében kerüljön sor, a tagállamok a legfeljebb háromhetes határidőt legfeljebb további három héttel meghosszabbíthatják.</p>
<p>Rádiófrekvenciák esetében a versenyztetési, illetve az összehasonlító kiválasztási eljárásokra a 7. cikk rendelkezései irányadók.</p>	<p>Rádiófrekvenciák esetében a versenyztetési, illetve az összehasonlító kiválasztási eljárásokra a 7. cikk rendelkezései irányadók.</p>
<p>(5) A tagállamok nem korlátozhatják a megadandó használati jogok számát, kivéve akkor, ha ez a 7. cikknek megfelelően a rádiófrekvenciák hatékony kihasználásához szükséges.</p>	<p>(5) A tagállamok nem korlátozhatják a megadandó használati jogok számát, kivéve akkor, ha ez a 7. cikknek megfelelően a rádiófrekvenciák hatékony kihasználásához szükséges.</p>
<p>(6) A nemzeti szabályozó hatóságok a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban biztosítják a rádiófrekvenciák tényleges és hatékony kihasználását. Biztosítják továbbá, hogy a rádiófrekvencia-használati jogok átruházása vagy felhalmozása következtében ne torzuljon a verseny. Ebből a célból a tagállamok megfelelő intézkedéseket tehetnek a rádiófrekvencia-használati jogok korlátozására, visszavonására vagy kényszerértékesítésére.</p>	<p>~~(6) A nemzeti szabályozó hatóságok a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban biztosítják a rádiófrekvenciák tényleges és hatékony kihasználását. Biztosítják továbbá, hogy a rádiófrekvencia-használati jogok átruházása vagy felhalmozása következtében ne torzuljon a verseny. Ebből a célból a tagállamok megfelelő intézkedéseket tehetnek a rádiófrekvencia-használati jogok korlátozására, visszavonására vagy kényszerértékesítésére.~~</p>

Indokolás

A jelenlegi rendszer, amely általános felhatalmazásokkal, valamint egyedi használati jogokhoz kapcsolódó kötelezettségekkel szabályoz, úgy tűnik, hogy jól működik. Az új javaslatok viszonylag bonyolultnak, sőt, zavarosnak tűnnek.

14. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 3. cikk: A 2002/20/EK irányelv („engedélyezési” irányelv) módosítása, 5. pont, egy új, 6b. sz. cikkel való kiegészítés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p style="text-align: center;">6b. cikk</p> <p style="text-align: center;">A jogok megadására vonatkozó közös kiválasztási eljárás</p> <p>(1) A 6a. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerinti műszaki végrehajtási intézkedés előírhatja, hogy a Hatóság a(z) [...] / [...] / EK] rendelet 12. cikkével összhangban javaslatot tegyen azon vállalkozások kiválasztására, amelyek számára egyedi rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogokat kell adni.</p> <p>Ilyen esetekben az intézkedésben – a spektrum, illetve a számozási erőforrások optimális kihasználásának biztosítása érdekében – meg kell határozni azt a határidőt, amelyen belül a Hatóságnak el kell végeznie a kiválasztást, eleget kell tennie a kiválasztásra alkalmazandó eljárásnak, szabályoknak és feltételeknek, továbbá meg kell állapítania a jogosultak által a rádiófrekvencia- és/vagy számhasználatért fizetendő díjakat. A kiválasztási eljárásnak nyíltnak, átláthatónak, megkülönböztetésmentesnek és objektívnak kell lennie.</p> <p>(2) A Bizottság – a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a Hatóság véleményét – intézkedést fogad el azon egy vagy több vállalkozás kiválasztására vonatkozóan, amelynek egyedi rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogok adhatók ki. Az intézkedésben meg kell határozni azt a határidőt, amelyen belül a nemzeti szabályozó hatóságok kötelesek kiadni ezeket a jogokat. Ennek érdekében a Bizottság a 14a. cikk (2) bekezdésében előírt eljárással összhangban jár el.</p>	<p style="text-align: center;">6b. cikk</p> <p style="text-align: center;">A jogok megadására vonatkozó közös kiválasztási eljárás</p> <p>1. A 6a. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerinti műszaki végrehajtási intézkedés – a tagállamok azon hatáskörének sérelme nélkül, amely a kulturális politika és a médiák, továbbá a kulturális és nyelvi sokféleség, valamint a médiapluralizmus támogatására irányul – előírhatja, hogy az európai telekommunikációs szabályozó testület Európai Szabályozók Csoportja Hatóság a(z) [...] / [...] / EK] rendelet 12. cikkével összhangban javaslatot tegyen azon vállalkozások kiválasztására, amelyek olyan páneurópai vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtanak, amelyekhez számára egyedi rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogokat kell adni.</p> <p>Ilyen esetekben az intézkedésben – a spektrum, illetve a számozási erőforrások optimális kihasználásának biztosítása érdekében – meg kell határozni azt a határidőt, amelyen belül az európai telekommunikációs szabályozó testületnek Európai Szabályozók Csoportjának Hatóságnak el kell végeznie a kiválasztást, eleget kell tennie a kiválasztásra alkalmazandó eljárásnak, szabályoknak és feltételeknek, továbbá meg kell állapítania a jogosultak által a rádiófrekvencia- és/vagy számhasználatért fizetendő díjakat. A kiválasztási eljárásnak nyíltnak, átláthatónak, megkülönböztetésmentesnek és objektívnak kell lennie.</p> <p>2. A Bizottság – a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a Hatóság véleményét – figyelembe véve az európai telekommunikációs szabályozó testület véleményét –, intézkedést fogad el azon egy vagy több páneurópai vagy elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozás kiválasztására vonatkozóan, amelynek egyedi rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogok adhatók ki. Az intézkedésben meg kell határozni azt a határidőt, amelyen belül a nemzeti szabályozó hatóságok kötelesek kiadni ezeket a jogokat. Ennek érdekében a Bizottság a 14a. cikk (2) bekezdésében előírt eljárással összhangban jár el.</p>

Indokolás

Igen fontos, hogy a tagállamok kizárólagos hatáskörében maradjon a kulturális és a médiapolitika, és különösen a műsorszórással kapcsolatos frekvenciakiosztás meghatározása, valamint az egyedi jogok megadása az ilyen szolgáltatásokat végzőknek.

Az Európai Bizottság COM(2007) 699 végleges – 2007/0249 (COD) rendeletjavaslatában szereplő, Hatóságra történő utalás törlésére vonatkozóan lásd a lenti 20. módosítást.

15. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, 3. cikk: A 2002/20/EK irányelv („engedélyezési” irányelv) módosítása, 7. pont, a 8. cikk elhagyása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(7) A 8. cikket el kell hagyni.	~~(7) A 8. cikket el kell hagyni.~~

Indokolás

A létező irányelv 8. cikkét, amely a jelenleg hatályos nemzetközi megállapodásokra utal, nem szabad elhagyni, hanem teljesen változatlanul kell hagyni.

16. módosítás

Közös keretszabályozásról szóló irányelv, II. melléklet: A 2002/20/EK irányelv („engedélyezési” irányelv) II. melléklettel való kiegészítése

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A 6a. cikk (1) bekezdésének d) pontja alapján harmonizálható feltételek	A II. melléklet elhagyása
1. A rádiófrekvencia-használati jogokhoz fűződő feltételek:	
a) a rádiófrekvencia-használati jogok tárgyidőszaka;	
b) a jogok területi hatálya;	
c) a jog más rádiófrekvencia-használókra történő átruházásának lehetősége, valamint az átruházás feltételei és eljárásai;	
d) a rádiófrekvencia-használati díj meghatározásának módja;	
e) az egyes vállalkozások számára adandó használati jogok száma;	
f) az I. melléklet B. részében felsorolt feltételek.	
(...)	

Indokolás

A fenti melléklet igen nagymértékben korlátozza a tagállamok frekvenciagazdálkodási jogkörét, és nem vesz tudomást a jelenleg nemzetközileg hatályos jogi keretről (Nemzetközi Telekommunikációs Szövetség – ITU).

17. módosítás

Irányelv a felhasználók jogairól, 1. cikk: A 2002/22/EK irányelv (az egyetemes szolgáltatásokról szóló irányelv) módosítása, 7. pont, 9. cikk, a (2) és a (3) bekezdés módosítása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>(2) A nemzeti feltételek tükrében a tagállamok előírhatják, hogy a kijelölt vállalkozások olyan díjszabást vagy díjcsomagokat kínálnak a fogyasztóknak, amelyek eltérnek a szokásos kereskedelmi feltételek szerint biztosítottaktól, különösen annak biztosítása érdekében, hogy az alacsony jövedelmű, illetve a különleges szociális helyzetű fogyasztók is hozzáférjenek a 4. cikk (1) bekezdésében említett hálózatokhoz, illetőleg a 4. cikk (3) bekezdésében, az 5. cikkben, a 6. cikkben és a 7. cikkben az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek körébe tartozóként meghatározott, a kijelölt vállalkozások által nyújtott szolgáltatásokhoz, illetve használhassák azokat.</p> <p>(3) Az olyan rendelkezések mellett, amelyek szerint a kijelölt vállalkozásoknak különleges díjszabást kell biztosítaniuk vagy maximálárhoz, földrajzi átlagolási szabályokhoz vagy más hasonló mechanizmusokhoz kell igazodniuk, a tagállamok gondoskodhatnak arról, hogy az alacsony jövedelműként, a fogyatékkal élőként és a különleges szociális helyzetűként meghatározott fogyasztók támogatásban részesüljenek.</p>	<p>(2) A nemzeti, regionális vagy helyi feltételek tükrében a tagállamok előírhatják, hogy a kijelölt vállalkozások olyan díjszabást vagy díjcsomagokat kínálnak a fogyasztóknak, amelyek eltérnek a szokásos kereskedelmi feltételek szerint biztosítottaktól, különösen annak biztosítása érdekében, hogy az alacsony jövedelmű, illetve a különleges szociális helyzetű fogyasztók is hozzáférjenek a 4. cikk (1) bekezdésében említett hálózatokhoz, illetőleg a 4. cikk (3) bekezdésében, az 5. cikkben, a 6. cikkben és a 7. cikkben az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek körébe tartozóként meghatározott, a kijelölt vállalkozások által nyújtott szolgáltatásokhoz, illetve használhassák azokat.</p> <p>(3) Az olyan rendelkezések mellett, amelyek szerint a kijelölt vállalkozásoknak különleges díjszabást kell biztosítaniuk vagy maximálárhoz, földrajzi átlagolási szabályokhoz vagy más hasonló mechanizmusokhoz kell igazodniuk, a tagállamok gondoskodhatnak arról, hogy az alacsony jövedelműként, a fogyatékkal élőként és a különleges szociális helyzetűként meghatározott fogyasztók támogatásban részesüljenek az egyes nehezen megközelíthető földrajzi régiókban.</p>

Indokolás

Az RB fel kívánja hívni a figyelmet a ritkán lakott és vidéki régiókban élő fogyasztók szükségleteire.

18. módosítás

Irányelv a felhasználók jogairól, 1. cikk: A 2002/22/EK irányelv (az egyetemes szolgáltatásokról szóló irányelv) módosítása, 16. pont, a 26. cikk módosítása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p style="text-align: center;">26. cikk</p> <p style="text-align: center;">Segélyhívó szolgáltatások és az egységes európai segélyhívószám</p> <p>(1) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott szolgáltatások minden végfelhasználója, köztük a nyilvános telefonállomások valamennyi felhasználója is – a nemzeti szabályozó hatóságok által meghatározott minden egyéb nemzeti segélyhívószám mellett – a „112” egységes európai segélyhívószám segítségével is ingyenesen és mindennemű díjfizetési kötelezettség nélkül tudja hívni a segélyhívó szolgáltatásokat.</p> <p>(2) A tagállamok biztosítják, hogy a belföldi vagy nemzetközi telefonszámozási tervben szereplő számon vagy számokon keresztül belföldi és/vagy nemzetközi hívások kezdeményezésével kapcsolatos szolgáltatást nyújtó vállalkozások hozzáférést biztosítanak a segélyhívó szolgáltatásokhoz.</p> <p>(...)</p>	<p style="text-align: center;">26. cikk</p> <p style="text-align: center;">Segélyhívó szolgáltatások és az egységes európai segélyhívószám</p> <p>(1) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott szolgáltatások minden végfelhasználója, köztük a nyilvános telefonállomások valamennyi felhasználója is – a nemzeti szabályozó hatóságok által meghatározott minden egyéb nemzeti segélyhívószám mellett – a „112” egységes európai segélyhívószám segítségével is ingyenesen és mindennemű díjfizetési kötelezettség nélkül tudja hívni a segélyhívó szolgáltatásokat.</p> <p>(2) A tagállamok biztosítják, hogy a belföldi vagy nemzetközi telefonszámozási tervben szereplő számon vagy számokon keresztül belföldi és/vagy nemzetközi hívások kezdeményezésével kapcsolatos szolgáltatást nyújtó, nemzeti vagy páneurópai vállalkozások hozzáférést biztosítanak a segélyhívó szolgáltatásokhoz.</p> <p>(...)</p>

Indokolás

E bekezdés jelentős műszaki követelményeket állít fel, és így számottevő beruházásokat követel meg, amelyeket a helyi vagy regionális érdekű szereplők nem tudnának végrehajtani.

19. módosítás

Irányelv a felhasználók jogairól, 1. cikk: A 2002/22/EK irányelv (az egyetemes szolgáltatásokról szóló irányelv) módosítása, 19. pont, 31. cikk, az (1) bekezdés módosítása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>1. A tagállamok meghatározott rádiós és televíziós műsorterjesztési és hozzáférhetőségi szolgáltatások továbbítására vonatkozóan ésszerű továbbítási kötelezettségeket írhatnak elő a joghatóságuk alá tartozó, a nyilvánosság számára rádió- vagy televízióműsorok szétosztására szolgáló elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vállalkozások számára abban az esetben, ha az ilyen hálózatok végfelhasználóinak jelentős hányada ezeket a hálózatokat használja a rádió- és a televízióműsorok vételének fő eszközeként. Ilyen kötelezettségek csak abban az esetben írhatók elő, ha a tagállamok által a nemzeti jogszabályaikban egyértelműen és kifejezetten meghatározott közérdekű célok eléréséhez szükségesek, továbbá arányosak és átláthatók.</p> <p>Az első albekezdésben említett kötelezettségeket a tagállamok <a módosító jogi aktus végrehajtásának határideje> után legkésőbb egy éven belül felülvizsgálják, kivéve akkor, ha ezt a felülvizsgálatot a megelőző két évben már elvégezték.</p> <p>A tagállamok a továbbítási kötelezettségeket legalább háromévente felülvizsgálják.</p>	<p>1. A tagállamok ~~meghatározott~~ rádiós és televíziós műsorterjesztésre, továbbá audiovizuális médiaszolgáltatások, valamint kiegészítő szolgáltatások és hozzáférhetőségi szolgáltatások ~~nyújtásárat~~ továbbítására vonatkozóan ésszerű továbbítási kötelezettségeket írhatnak elő a joghatóságuk alá tartozó, a nyilvánosság számára rádió- vagy televízióműsorok szétosztására szolgáló elektronikus hírközlő hálózatokat ~~működtető~~ szolgáltató vállalkozások számára abban az esetben, ha az ilyen hálózatok végfelhasználóinak jelentős hányada ezeket a hálózatokat használja a rádió- és a televízióműsorok vételének fő eszközeként. ~~Ilyen kötelezettségek csak abban az esetben írhatók elő, ha a tagállamok által a nemzeti jogszabályaikban egyértelműen és kifejezetten meghatározott közérdekű célok eléréséhez szükségesek, továbbá arányosak és átláthatók.~~</p> <p>~~Az első albekezdésben említett kötelezettségeket a tagállamok <a módosító jogi aktus végrehajtásának határideje> után legkésőbb egy éven belül felülvizsgálják, kivéve akkor, ha ezt a felülvizsgálatot a megelőző két évben már elvégezték.~~</p> <p>A tagállamok a továbbítási kötelezettségeket ~~legalább háromévente~~ rendszeresen felülvizsgálják.</p>

Indokolás

A kötelező terjesztésre vonatkozó („must-carry”) szabályokat ki kellene terjeszteni a műsorszórási szolgáltatásokhoz kapcsolódó, kiegészítő szolgáltatásokra is, így például a „programkalauzra”, a rádiótechnológián alapuló adatkezelő rendszerrel („radio data system”) összefüggő szolgáltatásokra és az úthálózattal kapcsolatos tájékoztatásokra.

20. módosítás

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az Európai Elektronikus Hírközlési Piacfelügyeleti Hatóság létrehozásáról

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>COM(2007) 699 végleges – 2007/0249 (COD)</p>	<p>Az RB inkább egy európai telekommunikációs szabályozó testület létrehozását támogatja. Az RB kéri az Európai Bizottságot, hogy az Európai Elektronikus Hírközlési Piacfelügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló javaslat átdolgozásával alakítsa ki az európai telekommunikációs szabályozó testület működési feltételeit. Ennek során pedig tartsa szem előtt a következőket:</p> <p>Az RB kéri, hogy ez a testület azáltal képviseljen többletértéket, hogy hozzájárul a szabályozó rendszer hatékonyságához. Az Európai Bizottság ugyanis – nem úgy, mint a jelenlegi Európai Szabályozó Csoportot illetően – kifejezetten kötelezve lenne arra, hogy kikérje az európai telekommunikációs szabályozó testület véleményét, és teljes mértékben figyelembe is vegye azt.</p> <p>Az európai telekommunikációs szabályozó testületet továbbra is a tagállamok nemzeti szabályozó hatóságainak képviselői alkotnák (az Európai Szabályozó Csoporthoz hasonlóan), harmadik országok nemzeti szabályozó hatóságai pedig – éppúgy, mint az Európai Szabályozó Csoport esetében – megfigyelői státusszal rendelkeznének.</p>

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
	Az európai telekommunikációs szabályozó testület a megfelelő uniós intézmények által teljes mértékben elszámoltatható és átlátható lenne. Az igazgatótanács elnöke és a vezérigazgató kapcsolattartó pontként szolgálhatnának az Európai Parlament és annak megfelelő szakbizottságai számára. Az átlátható működés biztosítása érdekében az igazgatótanács összes tagjának és a vezérigazgatónak évente érdekeltségi nyilatkozatot kellene tennie.

Indokolás

A javaslat szövege a jelenlegi európai szabályozók csoportját új hatósággal kívánja helyettesíteni, amelyet az Európai Bizottság hatóságnak minősítene, és jogi személyiséggel ruházna fel. A szerv fő feladata konkrétan egyrészt abból állna, hogy szakértői vélemények útján segítséget nyújt az Európai Bizottság és a nemzeti szabályozó hatóságok számára, másrészt pedig abból, hogy iránymutatásokat dolgoz ki elsősorban a nemzeti piacok és a meghozandó előzetes óvintézkedések meghatározásával és elemzésével kapcsolatban. Ezenkívül ugyancsak fontos szerepet kapna abban, hogy segítséget nyújt az Európai Bizottságnak az uniós spektrumkezelési politika kidolgozásában és megvalósításában. A hatóság egyszerű többséggel hozná meg döntéseit. Ez az intézményi reform tehát együtt járna azzal, hogy az egyes tagállamok piacsabályozási hatásköreik jelentős részét az Európai Bizottságra ruházzák át, ennél fogva a nemzeti és európai szabályozó hatóságok közötti hatáskörmegoszlás egyensúlya egyértelműen felborulna. Ennek a modellnek a gyakorlati célja a távközlés terén egy „egységes európai szabályozó” szerv létrehozása az egyesült államokbeli *Federal Communications Commission* (FCC) mintájára.

Egy európai telekommunikációs szabályozó testületnek az EK-Szerződés 95. cikkén alapuló felállítása a jelenleg működő Európai Szabályozó Csoportot az uniós jogrendszer alá vonná azáltal, hogy egyértelmű módon, rendeletben rögzített funkciókkal és felelősségi körökkel rendelkező hivatalos tanácsadó testületet hozna létre. Ezáltal az európai telekommunikációs szabályozó testület hatékonyabban és legitimebb módon működhetne, mint azt ma az Európai Szabályozó Csoport teszi. Ez pedig megerősítené és megszilárdítaná a pozícióját annak a ténynek köszönhetően, hogy feladatait és kötelezettségeit világosan, rendeletben határozták meg; eközben azonban meg tudná őrizni az abból adódó előnyöket, hogy az együttműködő nemzeti szabályozó hatóságok hatékony szerveződéseként lép fel. Tanácsadó testületeket a múltban is hoztak létre és ismerték el rendeletekben. Az 1/2003/EK rendelet például a nemzeti versenyhatóságok tanácsadó bizottságát hozta létre, az Európai Parlamentben pedig nemrégiben sor került a nemzeti akkreditációs szervek koordináló testülete elismeréséről szóló rendelet [COD 2007/0029] első olvasatára. Az európai telekommunikációs szabályozók testülete független szakértői tanácsadóként működne az Európai Bizottság mellett, és a különböző európai kormányok nem utasíthatnák. Függetlenségének garantálása érdekében a rendeletnek biztosítania kellene, hogy a tagállamok megfelelően finanszírozzák a nemzeti szabályozó hatóságokat, anélkül, hogy politikai jellegű kötöttségeket szabnak ki rájuk.

A közös keretszabályozásról szóló irányelvet (COM(2007) 697 végleges – 2007/0247 (COD)) és a felhasználói jogokról szóló irányelvet (COM(2007) 698 végleges – 2007/0248 (COD)) is módosítani kellene annak érdekében, hogy az Európai Bizottság által létrehozni javasolt hatóságra vonatkozó minden hivatkozás az európai telekommunikációs szabályozó testületre vonatkozzon.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 19-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

A Régiók Bizottsága véleménye – Cselekvési terv a felnőttkori tanulásról: Tanulni sohasem késő

(2008/C 257/11)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- emlékeztet arra, hogy számos tagállamban a regionális és helyi szint a felelős a felnőttoktatásért, és helyi és regionális szinten történik az oktatási és képzési döntések meghozatala és végrehajtása. A cselekvési tervben javasolt intézkedéseket ezért – amennyiben ez helyénvaló – szintén helyi és regionális szinten kell végrehajtani,
- megjegyzi, hogy különösen a felnőttoktatás járul hozzá jelentősen a foglalkoztathatósághoz, a mobilitáshoz és a társadalmi integrációhoz és a személyiségfejlődéshez a kulcskompetenciák általános megszerzésének elősegítése révén,
- elismeri, hogy a felnőttkori tanulás előnyei, elismerése és az, hogy szabad utat kap, jelentős „többletértéket” képvisel a résztvevők társadalmi, szakmai, polgári, kulturális és gazdasági életének számos más aspektusát illetően. A partnerség elvén és folyamatán alapuló felnőttoktatási programok az egyéni és közösségi felelősségvállalás fő forrását jelentik,
- támogatja és tevékenyen fog hozzájárulni annak biztosításához, hogy a szükséges pénzügyi, humán, adminisztratív és egyéb erőforrások rendelkezésre álljanak az európai polgárok felnőttoktatásban való fokozott és elmélyültebb részvétele eszményének megvalósításához,
- biztosítani kívánja, hogy a helyi és regionális szolgáltatókat és érdekeltet partnerként vonják be minden szakaszban, különösen a politikák kialakítása, az irányítási struktúrák és szolgáltatások esetében,
- sajnálja, hogy bár az Európai Bizottság megfelelő szintű befektetések biztosítását irányozza elő a felnőttoktatás ágazatában, és annak jobb felügyeletét szorgalmazza, sem az állami, sem a magánszektor nem biztosít megfelelő finanszírozást ezen a területen.

Előadó: Mary Shields (IE/UEN-AE), Cork város tanácsának tagja

Referenciaszöveg

A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Cselekvési terv a felnőttkori tanulásról – Tanulni sohasem késő

COM(2007) 558 végleges

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

1. üdvözlí az Európai Bizottság „Cselekvési terv a felnőttkori tanulásról – Tanulni sohasem késő” című közleményében szereplő, felnőttoktatásra vonatkozó átfogó koncepciót és mechanizmust, és támogatja, hogy a dokumentumban központi, kulcsfontosságú helyet kap a „felnőtt korú tanuló”;

2. emlékeztet arra, hogy az oktatás és a képzés kulcsfontosságú szerepet játszik a helyi és regionális szintű növekedés és fejlődés szempontjából, valamint a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek elérésében. Különösen a felnőttoktatás járul hozzá jelentősen a foglalkoztathatósághoz, a mobilitáshoz, a társadalmi integrációhoz és a személyiségfejlődéshez a kulcskompetenciák általános megszerzésének elősegítése révén;

3. A felnőttkori tanulás alapvető jelentőséggel bír Európa jövője szempontjából. A rugalmas biztonság elve elismeri, hogy az „egy életre szóló munkahely” hagyományos kultúrája már a múlté. Emellett a technológiák egyre gyorsabban változnak, megteremtve a szakismeretre vonatkozó követelményekhez való felzárkózás érdekében a minden korosztályra érvényes folyamatos „újraképzés” igényét, míg a várható élettartam szintén növekedni fog. Ezekre a jövőbeli körülményekre tekintettel a felnőttkori tanulás létfontosságú, mind az egyén fejlődése, mind pedig Európa gazdasági sikere és társadalmi kohéziója érdekében;

4. utal a felnőttoktatás OECD által meghatározott legfontosabb feladataira, melyek a következők: a kompetenciák javítása, az önmegvalósítás és a jobb társadalmi összetartás ösztönzése, valamint a társadalmi tevékenységek (közösségépítés) kibővítése;

5. egyetért azzal, hogy a felnőttkori tanulás kulcsfontosságú előnyökkel jár az európai polgárok számára, a közösség fejlődése, a gazdasági jólét és versenyképesség, a társadalmi integráció előmozdítása, a személyes fejlődés, illetve a társadalmi és polgári beilleszkedés mint a fejlődő életút integráns szakasza tekintetében, és üdvözlí a három *kulcselem* – szakpolitika, irányítás és szolgáltatás – mint az eredményes és hatékony felnőttoktatási szektor számára alapvetően fontos elemek meghatározását;

6. egyetért azzal, hogy a felnőttoktatásnak az egész életen át tartó tanulás keretében kell tartoznia annak érdekében, hogy az

ezen a területen tervezett politikák összhangban legyenek az élethosszig tartó tanulás témájában kialakított stratégiákkal;

7. támogatja, hogy határozzanak meg öt kiemelt területet, amelyre a javasolt cselekvési tervben szereplő intézkedéseket koncentrálják, valamint állapítsanak meg a végrehajtásukra vonatkozó ütemterveket;

8. úgy ítéli meg, hogy a javasolt cselekvési terv lehetőséget nyújt a következők összehangolására és javítására: felnőttoktatás adott célcsoportok számára, pénzügyi és erőforrásbeli vonzatok, kutatás és szakmai fejlődés, illetve a tanulás terén az európai hagyományok sokféleségének kezelése;

9. egyetért azzal, hogy ezeknek a szempontoknak az átfogó beillesztése (lásd a 4. pontot) és a kapcsolódó cselekvési terv egy proaktív, megfontoláson alapuló, tanulóközpontú és politika által ösztönzött kibővített fejlesztési szakaszba pozicionálja a felnőttképzést Európában;

10. emlékeztet arra, hogy számos tagállamban a regionális és helyi szint a felelős a felnőttoktatásért, és helyi és regionális szinten történik az oktatási és képzési döntések meghozatala és végrehajtása. A cselekvési tervben javasolt intézkedéseket ezért – amennyiben ez helyénvaló – szintén helyi és regionális szinten kell végrehajtani;

11. helyesli a „felnőttkori tanulás” fogalmának kiterjedő használatát a szövegben. A „felnőttkori tanulás” átfogó és sokakat elérő koncepciója már önmagában kifejezi a tanulás iránti személyes elkötelezettség jelentőségét; jelzi azt a számtalan formális és nem formális tanulási tevékenységet, amelyben a polgárok életük során részt vesznek; hangsúlyozza azokat az előnyöket, amelyeket a minket körülvevő változó európai környezethez és valósághoz való pozitív hozzáállás jelent a személyes fejlődés tekintetében; és hatékonyan „irányítja” a különböző életutakat;

12. úgy véli, hogy a felnőttoktatás változatosabb megvalósítása hatékonyabb és eredményesebb lesz, ha a tanulókra mint a „tudás” megszerzőire/átadóira/teremtőire tekintünk, és elismeri, hogy a javasolt cselekvési terv ezt a koncepciót koherensen kívánja a gyakorlatba ültetni;

13. úgy véli, hogy a „felnőttkori tanulás” fogalma több, egymáshoz kapcsolódó elemet ölel fel: tudás, készségek és hozzáállás; megítélés; megértés stb. A felnőttek sokféle élettapasztalattal rendelkeznek, és tanulásuk csak gazdagodik, ha bevonják őket, ha felelősségtudattal rendelkeznek a tanulókkal kapcsolatban, és ha úgy érzik, elfogadják őket, elkötelezettek és

támogatást kapnak a „kölcönösen tiszteletjes” tanulási környezetekben. Az összes résztvevő (tanulók, tanárok, közve-títők, adminisztratív személyzet stb.) közötti szociális kapcsolatok jelentős befolyást gyakorolnak a felnőttoktatásban való hatékony részvételhez szükséges személyes kapacitásra;

14. elismeri, hogy a felnőttkori tanulás előnyei, elismerése és az, hogy szabad utat kap, jelentős „többletértéket” képvisel a résztvevők társadalmi, szakmai, polgári, kulturális és gazdasági életének számos más aspektusát, illetve a generációkon átívelő és a generációközi szempontokat illetően. A partnerség elvén és folyamatán alapuló felnőttoktatási programok az egyéni és közösségi felelősségvállalás fő forrását jelentik;

15. emlékeztet arra, hogy az RB nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy valamennyi európai polgár megszerezze a kulcs-kompetenciákat, elsősorban önálló életvezetése és saját önérté-ke-lése érdekében. Az ilyen jellegű kompetenciák kifejlesztéséhez az EU kulcskompetenciái kiváló referenciakeretet nyújtanak, nem utolsósorban a regionális és helyi szintű fejlődés számára. A felnőttek egész életük folyamán képesek kell hogy legyenek kulcskompetenciáik naprakészé tételére, és e tekintetben központi szerepet kell szánni a nemzeti, regionális vagy helyi körülmények között kiemeltnek tekintett célcsoportoknak. Ehhez jelentősen hozzájárulnak az ezen csoportok tájékoztatá-sára, bevonására és motiválására irányuló helyi és regionális kezdeményezések, amelyek célja a helyiek szükségleteinek megfelelő képzési választék biztosítása;

16. támogatja a javasolt cselekvési tervben szereplő (formális/nem formális) felnőttoktatási tevékenységek sokféleségét és intenzitását, a tanulási dimenzió kiterjedését és az értékelés formáló-segítő megközelítését, mely a „többszörös intelligencia” (*Multiple Intelligences*) elméletét és mechanizmusát tükrözi;

17. támogatja és tevékenyen fog hozzájárulni annak biztosí-tásához, hogy a szükséges pénzügyi, humán, adminisztratív és egyéb erőforrások rendelkezésre álljanak az európai polgárok felnőttoktatásban való fokozott és elmélyültebb részvétele eszményének megvalósításához;

Oktatási partnerségek

18. felhívja a figyelmet arra, hogy a felnőttoktatás – ha jól szervezett – aktívan előmozdíthatja az integrációt. A felnőttok-tatás nemcsak a bevándorlóknak segít beilleszkedni új hazá-jukba, hanem a helyi népesség számára is lehetőséget biztosít új kultúrák/nyelvek elsajátítására;

19. üdvözli, hogy a közlemény a felnőttkori tanulásban való társadalmi és személyes elköteleződés vezérelveként és eljárás-i szempontjaként hivatkozik a „partnerségek” fontosságára. Az oktatási partnerségek együtt élő mechanizmusok, és a felnőtt-kori tanulás kérdéseire adott oktatási válaszok széles körében tükröződnek már egész Európában;

20. hangsúlyozza, hogy az oktatási partnerségi megközelítés:

- gazdag motivációs értékkel bír az egyéni tanulók és a tanuló-csoportok számára is,
- szilárd alapot biztosít minden érdekelt fél számára a hasonló megbecsülés tekintetében,
- ösztönzi a kétirányú kommunikációt és a kölcsönös tiszte-letet,
- hozzájárul a felnőttoktatási folyamat professzionalizálásához és
- alapvető fontosságú számos „kirekesztett” személy és csoport magasabb arányú és intenzívebb részvételének előmozdítá-sában;

21. támogatja a tanulási partnerségek igen értékes hozzájárú-lását a jövőbeli felnőttoktatáshoz Európában, és javasolja az Európai Bizottságnak, hogy a „cselekvési tervezés” megfelelő elvek és célok meghatározásán, a jelenlegi európai felnőttoktatás partnerségi szempontú bevált gyakorlatainak felvázolásán ala-puljon; ezen eredmények épüljenek be az oktatási anyagokba, illetve megfelelő mennyiségi és minőségi értékelési eljárások kerüljenek együttes kidolgozásra és fejlesztésre;

22. úgy ítéli meg, hogy a felelősségvállalás „lépcsőzetesen egymást elindító folyamata” az európai felnőttoktatás tartós aspektusává válhat, ami összhangban van az EU céljaival, és alátámasztja az integrált folyamatban érdekelt helyi és regionális felek szerepét és hozzájárulásait;

Részvétel/a részvétel elmaradása a felnőttkori tanulásban

23. üdvözli, hogy a közlemény fontosnak tartja a részvétel kiszélesítését és fokozását az egész életen át tartó tanulás „tevé-kenységeiben” minden európai polgár számára, különösen a megcélzott „részt nem vevő/alacsony részvételű”/kirekesztett személyek és csoportok, így az alacsony iskolázottságúak, idősebbek, társadalmilag kirekesztett csoportok, fogyatékkal élők, korai iskolaelhagyók, alacsonyan képzett munkavállalók, idősebb munkavállalók, migráns munkavállalók stb. esetében;

24. e tekintetben elismeri, hogy a tanulási folyamatból való kirekesztés és az abban való részvétel elmaradása meghatározó első lépést jelent az eljövendő marginalizáció felé, melyet gyakran kísér a foglalkoztatásból, a szociális és állampolgári, valamint kulturális életből való „kirekesztés”;

25. támogatja azt az állítást, mely szerint integrált megközelí-tésre van szükség az egyének és csoportok széles körének a felnőttoktatásban megmutatkozó alulreprzentáltsága megszüntetéséhez, valamint egy folyamatos jellegű tanulási kultúra kiala-kításához valamennyi polgár számára;

26. ezen túlmenően úgy ítéli meg, hogy ez nem egy könnyen, olcsón vagy gyorsan megoldható kihívás, leginkább személyes és társadalmi-oktatási befektetési formának tekintendő, olyan elkötelezettségnek, mely személyes, szakmai, helyi, regionális és nemzeti szintű beágyazódást követel meg;

27. biztosítani kívánja, hogy a helyi és regionális szolgáltatókat és érdekeltet partnerként vonják be minden szakaszban, különösen a politikák kialakítása, az irányítási struktúrák és szolgáltatások esetében, mivel a felnőttoktatási rendszerek szolgáltatásáért számos tagállamban a regionális és helyi szint a felelős, és jól demonstrálható a helyi és regionális kötelezettségvállalás a munkahelyeken szükséges készségek fejlesztése, a közösségi integráció, a polgári műveltség, a kulturális beilleszkedés, a változó társadalmi és személyes körülményekhez való alkalmazkodás esetében;

28. sürgeti a szociális partnereket, hogy gondoskodjanak arról, hogy a kollektív munkaszerződésekből vegyék figyelembe a felnőttoktatással kapcsolatos szükségleteket;

29. megjegyzi, hogy a felnőttoktatás fejlesztése során a nemek közötti egyenlőséget is figyelembe kell venni. Bár vannak olyan régiók, ahol a figyelmet a nőkre kell irányítani, számos országban éppen a férfiak vesznek részt kisebb arányban a felnőttoktatásban, különösen a közösségi fejlesztési típusú programokban;

Hatékony felnőttoktatási ágazat – szakpolitika

30. támogatja az Európai Bizottság látásmódját, mely szerint a helyi és regionális önkormányzatok számára alapvetően szükséges, hogy a felnőttoktatás terén más érdekelt felekkel közösen, határozottan fellépjenek a tanulási lehetőségek biztosítása érdekében a „veszélyeztetett” egyénnel és csoportokkal együtt és az ő érdekében;

31. hangsúlyozza, hogy a felnőttoktatás fontos eszköz a regionális és helyi szint különböző politikai területeinek – így például a képzési, szociális, munkaerő-piaci, növekedési és integrációs szempontoknak – az összekapcsolására;

32. egyetért azzal, hogy a munkahelyi képzés ideális és „használatra kész” környezetet jelent az ilyen fellépéseknek, amelyek javíthatják a személyes és szervezeti tanulást, a készségfejlesztést, előmozdíthatják a „tanuló szervezetek” szaporodását, illetve a folyamatos tanuláshoz kedvező környezetet, és különböző szinteken hatékony változáskezelési stratégiák kidolgozásához és megvalósításához vezethetnek;

33. úgy véli továbbá, hogy a munkahely egy olyan gazdag platformot biztosít, ahol a felnőttoktatásban potenciálisan részt vevők már helyzetben is vannak, és a munkahelyi oktatásban

való részvétel bátorításához szükséges fellépéseket számos változó fogja befolyásolni ⁽¹⁾;

Hatékony felnőttoktatási ágazat – kutatás

34. egyetért a cselekvési terv konzultációs folyamatából levont állítással, mely szerint „a tanulás más területeivel összehasonlítva a felnőttoktatási szektor hozzájárulásával és előnyeivel kapcsolatban túl kevés kutatás és vita folyik, és az eredményeket sem teszik közzé széles körben”, és úgy ítéli meg, hogy egy integrált és célzott kutatási folyamat elősegítheti a felnőttkori tanuláshoz szóló közleményben megfogalmazott öt kulcsfontosságú üzenet megvalósítását;

35. üdvözli azokat az előnyöket, amelyeket egy célzott, minőségi kutatás fog jelenteni a cselekvési terv célkitűzéseinek elérése szempontjából, mivel úgy ítéli meg, hogy a tanulásra, az új ismeretek megszerzésére és a használt anyagra vonatkozó információ-visszacsatolás (*feed back*) minden érdekelt fél számára megerősítené a hatékony és eredményes felnőttoktatási szolgáltatás alapjait;

36. ezen túlmenően úgy véli, hogy a résztvevőkről szóló jobb európai kutatás csökkentené a más – különösen egyesült államokbeli – rendszerek összehasonlító adataitól és elemzéseitől való függőséget annak érdekében, hogy megfelelő válaszokat találjunk a részvétel kérdéseire az Európai Unióban;

37. javasolja, hogy a cselekvési tervben szereplő különböző elemek meghatározásához a következő szempontokra vonatkozó kutatást kellene elvégezni az információ-visszacsatolás révén: az európai felnőttoktatásban való részvételt/részvétel elmaradását befolyásoló lehetséges tényezők meghatározása és szerepe, ideértve az általános kontextuális és szociális háttértényezőket, a kapcsolódó viselkedésszerű/szituációs tényezőket és vonatkozó személyes attitűdöket és hajlamokat, az európai tanuló motivációs irányultságait, tanulási stílusait és hozzáállását a felnőttkori tanuláshoz, a felnőttkori tanulásba eszközölt befektetés (pénzügyi, személyes, közösségi, regionális, szakmai stb.) megtérülését, az alacsony részvételi célcsoportok percepcióit, attitűdjeit/meglátásait Európában, a formális felnőttképzési folyamatban részt vállaló oktatók profilját, valamint alap- és továbbképzésüket;

Hatékony felnőttoktatási ágazat – irányítás

38. megjegyzi, hogy a közleményhez kapcsolódó konzultációs folyamat révén meghatározásra került a felnőttoktatás megfelelő irányításának jelentősége, melyet egyebek mellett a

⁽¹⁾ Ezek a változók a következőket foglalják magukban: (i) a célcsoportok korábbi oktatási tapasztalatai/arról való vélekedésük; (ii) a résztvevők motivációs irányultságai és „tanulási stílusai” (iii) a partnerség mértéke és természete a tanulási helyeken; (iv) a felnőtteknek nyújtott támogatások rendszerének kiterjedése és minősége, útmutatás, közös tanulás; (v) a formális és nem formális felnőtt munkahelyi tanulás hitelesítése és elismerése; (vi) a felnőttoktatás kapcsolódása a résztvevők társadalmi és személyes szükségleteihez és (vii) innovatív tanulási megközelítések széles körének használata, különös tekintettel a mentorálásra és segítségre, a pozitív pszichoszociális tanulási környezetre stb.

következők jellemeznék: a felnőtt korú tanuló központi szerepe, a tanulás innovatív megközelítései, a tényleges tanulási szükségletek elemzése, helyi és regionális tervezés, a tervezett és szisztematikus szemléletmód szükségessége minden szinten, a felnőttkori tanulás minden formális és nem formális aspektusa tekintetében;

39. üdvözli a felnőtt tanulónak szánt központi szerepet az irányításról szóló fejezetben, és helyesli a helyi és regionális hozzájárulásoknak tulajdonított fontosságot a felnőttoktatási partnerség keretében;

Hatékony felnőttoktatási szektor – Eredmények

40. egyetért azzal, hogy a felnőttképzéssel kapcsolatos kihívás a 27 tagúvá bővült Unióban az, hogy olyan szolgáltatást nyújtsunk, amely egyidejűleg képes a felnőtt tanulók motivációjának, érdeklődési körének és szükségleteinek, valamint a megváltozott/változó munkaerő-piaci igényeknek és a társadalmi követelményeknek figyelembevételére; ezenkívül arra törekszik, hogy egymással összefüggő cselekvések segítségével kiigazítsa és leküzdje a részvétel többdimenziós korlátait;

41. megjegyzi, hogy a középfokú tanintézetekkel való hatékony hálózatépítés nem csupán költséghatékonyra teszi a képzési kínálatot, hanem fontos ahhoz is, hogy a fiatalok megismerkedjenek a felnőttoktatással. Így már korán megismerhetik a felnőttoktatási központokat, és ha eljön az ideje, később saját szükségleteik szerint igénybe vehetik őket;

42. úgy véli, hogy a fiatalok és a felnőttek oktatására és képzésére szánt erőforrások összevonásával átfogó és rugalmas választ lehet adni a változó munkahelyi elvárásokra, a felnőttoktatás speciális szükségleteire és a megfelelő képzéssel rendelkező tanárok iránti igényre, továbbá javítani lehet az oktatási rendszer költséghatékonyágát;

43. üdvözli a felnőttoktatásban való részvétellel kapcsolatos konzultációs folyamat során megfogalmazott intézkedéssorozatot, mivel az reflektál a legjobb nemzetközi gyakorlatokra, és a következőket javasolja:

- egy települési munkahelyi felnőtt alapkészségekkel (CWABS) kapcsolatos kezdeményezést, a települési és munkahelyi környezet jobb kihasználása érdekében a felnőttoktatás szempontjából,
- a felnőttoktatással foglalkozó helyi és regionális szolgáltatók és tanácsadók európai hálózata kialakításának támogatását,
- a felsőoktatáshoz való hozzáférés kiterjesztését az „egy szinttel magasabb” végzettségek kínálatának bővítése által, innovatív intézkedések segítségével, amelyek megkönnyítik a tanuló folyamatos részvételét a teljes idejű, illetve a részidejű képzéseken;

44. sajnálja, hogy bár az Európai Bizottság megfelelő szintű befektetések biztosítását irányozza elő a felnőttoktatás ágazatában, és annak jobb felügyeletét szorgalmazza, sem az állami, sem a magánszektor nem biztosít megfelelő finanszírozást ezen a területen;

45. több anyagi eszközt szorgalmaz mind a meglévő, mind a leendő programok számára potenciális hatásuk megőrzése érdekében a felnőttképzési ágazatban;

CSELEKVÉSI TERV

A reformok a felnőttoktatásra – a tagállamok oktatási és képzési rendszereinek valamennyi ágazatára – gyakorolt hatásainak elemzése

46. megjegyzi, hogy a felnőttoktatás szoros kapcsolatban van más, az oktatási folyamattal összefüggő fejlett ágazatokkal, valamint azzal a ténnyel, hogy a polgárok életében a formális, illetve informális képzéseken való részvételnek minden esetben vannak előzményei, és egyengeti az utat azelőtt, hogy továbbfejlődjenek és így hozzáadott értékkel gazdagítsák a társadalmat;

47. üdvözli a nemzeti képesítési keretrendszerek kifejlesztését és a felnőttoktatási ágazat általánossá tételét; úgy véli, hogy az ilyen trendek célzott elemzése a cselekvési tervben koherenciához vezet majd és növeli az európai felnőttoktatás megbecsültségét;

A felnőttoktatási ágazat minőségének javítása

48. fontosnak tartja, hogy a felnőttoktatásban a dolgozók professzionális képzést és továbbképzést kapjanak. A felnőttoktatásban résztvevők közül sokan elsőként ezekkel a dolgozókkal kerülnek kapcsolatba. Tanulásuk minősége, az azzal kapcsolatos szolgáltatások és tanítási módszerek elsőrendű fontosságúak a felnőttképzésben való nagyobb mértékű és alaposabb részvétellel kapcsolatos európai politikai retorika megfelelő átültetése és ezáltal a valódi növekedés megteremtése szempontjából ezen a területen.

49. úgy véli, hogy a munka világával való interakció és rugalmas együttműködés révén kellene biztosítani, hogy a tanári karnak megfelelő ismeretei legyenek a munkahelyekkel kapcsolatban;

50. nagy érdeklődéssel várja a legjobb európai gyakorlatok meghatározását a hamarosan megjelenő *Adult learning professions in Europe* [Felnőttoktatási szakma Európában] című tanulmányban, amely összefüggő alapot jelent majd a professzionális képzés szempontjából. Üdvözli az érintett felek és a felnőttoktatáshoz hozzájárulók átfogó listáját;

Az „eggyel magasabb szintű”, azaz a legalább egy szinttel magasabb végzettség megszerzésének lehetővé tétele a felnőttek számára

51. úgy véli, hogy az „eggyel magasabb szintű” végzettség megszerzésének lehetősége pozitív hatással lehet a felnőttek motivációjára és a tanulók folyamatos részvételére az egész életen át tartó tanulásban. Az intézkedés emellett válasz Európa változó demográfiai összetételére, azáltal, hogy aktívan figyelembe veszi a tanulók saját szándékait és a felnőttoktatással kapcsolatos tájékoztatás, tanácsadás és források minőségét. A felnőttoktatás sok résztvevője számára fontosak az önmegvalósítással és az önbecsüléssel kapcsolatos személyes érzések, amelyekhez a tanulás (formális vagy informális) sikeressége is társul;

52. úgy véli, hogy a cselekvési terv pozitívan hozzájárulhat a legjobb gyakorlatokkal kapcsolatos projektek létrehozásához, melyek feladata a célcsoportok elérése, valamint az olyan tervek, mint a Grundtvig-projekt eredményeinek felértékelése; javasolja a média jobb felhasználását a rendelkezésre álló, megfelelő felnőttképzési programok közzététele érdekében, különösen a nehezen elérhető csoportok számára;

A hátrányos helyzetű csoportok nem formális és informális tanulása értékelési és elismerési folyamatának felgyorsítása

53. hangsúlyozza, hogy a felnőttképzés nyílt és dinamikus kibővítése már önmagában is elismeri és támogatja a különböző szintű készségek, intelligenciafajták, képességek, szociális, illetve személyes jellegű kompetenciák, tapasztalatok meglétét minden európai polgár esetében. Ezek tartalmas hozzájárulást jelentenek a felnőtt tanulók részéről az oktatás folyamatához; Fontos, hogy úgy szervezzük az egész életen át tartó tanulás lehetőségeit, hogy ahol csak lehet, az új ismeretek, készségek és attitűdök kapcsolódhassanak a tanuló közvetlen környezetéhez, illetve megfeleljenek az egyéni igényeknek;

54. üdvözlí a cselekvési tervben szereplő javaslatokat, például a legjobb gyakorlatok meghatározását és elismerését a formális, illetve informális tanulás területén; hangsúlyozza a közös tanulás és az általános tananyagok közös elkészítésének fontosságát, mivel ez a fajta elismerés és legitimálás pozitív motivációként hat az ágazatra, főként magára a felnőtt korú tanulóra; az elismerést tehát sikeresen végre kell hajtani helyi és regionális szinten, és szükséges a szakmai élet különböző ágazatainak bevonása mind az igényelt kompetenciák, mind az elismerés tekintetében;

55. elismeri, hogy az előzetesen megtanult ismeretek elismerésének nyitottsága különös jelentőséggel bír az idősebb európai személyek részvételének szélesebb körűvé tétele és elmélyítése szempontjából. A kutatások eredményei azt mutatják, hogy az idősebb személyek nem alkotnak jól látható korcsoportot az európai tanulási rendszerek szempontjából; a demográfiai változások ugyanakkor világosan jelzik, hogy sürgős ennek a csoportnak a célirányos kezelése;

56. úgy véli, hogy ennek a korcsoportnak a hiányzó, illetve csökkent mértékű bevonása a csoportot magát is nagymértékben befolyásolja, valamint egészségügyi, társadalmi-állampolgári, gazdasági, kulturális, generációközi, és az európai kohéziót érintő hatásai is vannak. Az idősebbek oktatása terén kialakított elvek és legjobb gyakorlatok alapján hatékony felnőttoktatási partnerségek kialakítására kell törekedni a célcsoporttal, és figyelembe kell venni annak tanulási szükségleteit, törekvéseit, eredményeit, tapasztalatait, motivációját, tanulási stílusát stb., vala-

mint küzdeni kell az idősebb felnőttek tanulásával kapcsolatos mítoszok és sztereotípiák ellen;

57. megfelelően támogatott és jó minőségű tanulási lehetőségek közös megteremtésére szólít fel annak érdekében, hogy ennek az európai szinten növekvő számú felnőtt tanulói csoportnak a kognitív, fizikai, motivációs, képességbeli, tanulási attitűdökkel kapcsolatos stb. sajátosságai kellő figyelemben részesüljenek;

58. amellet foglal állást, hogy többen részesedhessenek az *információs és kommunikációs technológia (IKT)* felnőttoktatás területén való *alkalmazásának* és az arra gyakorolt lehetséges *befolyásának* az előnyeiből;

59. rámutat arra, hogy számos adat szerint az e-tanulás gyors terjedése Európában újfajta társadalmi egyenlőtlenségek, például a digitális szakadék kialakulásának kockázatát rejti magában. A kutatási adatok alapján úgy tűnik, hogy bár az internet-hozzáféréssel rendelkezők száma, akik az internetet (tanulási célból) rendszeresen használják, az európai társadalomban általában véve egyre magasabb, a különböző kockázati csoportokban még mindig viszonylag alacsony;

60. megjegyzi, hogy az IKT-hez való hozzáférés terén fennálló egyenlőtlenségek inkább erősítik, mintsem javítanak a felnőttképzésben való részvétel területén meglévő korlátokat. A „digitális szakadék” kifejezés éles ellentétekre és lényegi egyensúlyhiányra utal generációs, földrajzi, társadalmi-gazdasági és nemi téren az IKT-hez való egyenlőtlen hozzáféréssel és annak használatával kapcsolatban. A „vegyes módszerek”, az e-tanulással kapcsolatos tapasztalatok, az e-tanulásban való részvétel akadályai stb. fontos tényezői a felnőttek hatékony és eredményes oktatásának Európában. A legfontosabb az új technológiák adta lehetőségek kihasználása, és hogy a helyi és regionális oktatási lehetőségek révén minél többen részesedhessenek azokból.

A felnőttoktatási ágazat ellenőrzésének javítása

61. egyetért azzal, hogy jelentős hiányosság van ezen a területen, hogy a felnőttoktatás előnyeit nem mutatják be, és ez jelentős egyéni, társadalmi, gazdasági, politikai, finanszírozási és strukturális következményekkel jár;

62. úgy véli, hogy a felnőttoktatás státuszát és értékét a személyes, helyi, regionális és nemzeti „hozzaállás” és tevékenységek szempontjából nem az input és az output adatok és eredmények mennyisége javítja, mint a fekete doboz esetében, hanem a kutatás által támogatott minőségi és kommunikációs kötelezettségvállalás. A közös megértésre való törekvés, az alapelvek keresése stb. is hozzájárul e terület fejlesztéséhez, és a közleményben szereplő ez irányú cselekvések üdvözlendők.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 19-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

A Régiók Bizottsága véleménye – Klaszterek és klaszterpolitika

(2008/C 257/12)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA A KÖVETKEZŐ AJÁNLÁSOKAT FOGALMAZTA MEG:

- olyan keretprogram előkészítésére kéri az Európai Bizottságot, amely valamennyi érintett hivatal között megkönnyíti az összehangolt együttműködést, és amely irányvonalakat fektet le a klaszterek létrehozásával, összekapcsolásával és transznacionalitásával kapcsolatban. A klaszterek közötti együttműködés az európai innovációs képesség fokozásának és a nemzetközi befektetők és innovációs szakemberek megnyerésének ígéretes eszköze, ezért a klasztereket alkotó szervezetek közötti transznacionális együttműködés nem korlátozódhat kizárólag az uniós tagállamokra: világméretben kell gondolkodni, oly módon, hogy a végső cél az úgynevezett „világméretű klaszterek” (*world level clusters*) létrehozása legyen;
- véleménye szerint hiányzik a globális stratégiai keret, amely egyesítené a különböző érintett felek – közhivatalok, egyetemek, kutatóközpontok és vállalatok – nézőpontjait, és összehangolt módon lehetővé tenné a korábban ismertetett három folyamat végrehajtását:
  - a klaszterek létrehozására szolgáló feltételek megteremtésének lehetővé tétele és a klaszterek létrehozásának ösztönzése,
  - a klaszterek által javasolt kezdeményezések végrehajtásának támogatása,
  - az együttműködés és a tapasztalatcsere érdekében a klaszterek összekapcsolása mind nemzeti, mind pedig transznacionális szinten;
- ezzel kapcsolatban a stratégiai keret létrehozása felé tett első lépésként egy magas szintű szakértői csoport felállítását javasolja, amely megvizsgálná a kérdést, és iránymutatásokat javasolna a Tanácsnak és az Európai Bizottságnak a kritériumok integrációjával és harmonizációjával kapcsolatban.

Előadó: Antonio González Terol (ES/EPP), a Madridi Autonóm Közösség európai ügyekért felelős főigazgatója

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA,

mivel a 2006. december 4-i Versenyképességi Tanács a klasztereket az európai innováció erősítésére szolgáló kilenc kiemelt intézkedés egyikeként jelölte meg,

mivel a szlovén elnökség felkérte, hogy a félév vége előtt dolgozzon ki véleményt annak érdekében, hogy figyelembe vehessék nézőpontját az Európai Bizottság által 2008 júliusára tervezett, klaszterpolitikáról szóló közlemény kidolgozása során,

tekintettel az Európai Tanács 2008. március 13–14-i brüsszeli ülésének elnökségi következtetéseire, melyeknek értelmében egyrészt jobban össze kell hangolni az innováció keretfeltételeinek javítását célzó erőfeszítéseket, többek között a tudomány és az ipar közötti kapcsolódási pontok javításán, a világszínvonalú innovációs klasztereken, valamint regionális klaszterek és hálózatok kiépítésén keresztül; másrészt meg kell könnyíteni az innovatív kkv-k klaszterekben és közbeszerzésekben való, nagyobb mértékű részvételét,

Általános megjegyzések

1. arra kéri a következő elnökséget, azaz Franciaországot, hogy továbbra is támogassa a klaszterekkel kapcsolatos beszámolókat, tanulmányokat és politikai vitákat, illetve hogy térképezzen fel új, az Európai Bizottság által kidolgozás alatt álló klaszterpolitikai stratégia keretében meghozandó intézkedéseket;

2. klaszter alatt az ugyanarra az ágazatra szakosodott olyan vállalatok földrajzi koncentrációját érti, amelyek szakosodott szolgáltatókkal, illetve kapcsolt iparágak más olyan cégeivel állnak kapcsolatban, amelyek egymás versenytársai, ugyanakkor együtt is működnek egymással. Az ilyen ágazat több iparágra, a szakmák és tevékenységek kölcsönös serkentésére is kiterjed. A klaszterek tulajdonképpen akkor érik el fejlettségük csúcsát, amikor egymást kiegészítő tevékenységek végzésének érdekében képesek a kölcsönös függőségükből hasznot húzni, és így olyan szinergiákat teremtenek, amelyek a klaszter valamennyi résztvevője számára haszonnal járó, közös növekedést eredményeznek az adott ágazatban. Ebben az értelemben beszélhetünk a vállalati stratégiának számító *coopetition*-ről, amely az együttműködés (*cooperation*) és a verseny (*competition*) fogalmainak ötvözése, egyben a klaszterek jellemzője, valamint a maximális versenyképesség katalizátora. A klaszter tagjai kölcsönös bizalommal kell hogy legyenek egymás iránt, néhány közös célkitűzéssel és prioritással kell hogy rendelkezzenek, hogy a különböző szintek sokrétűségében elérhessék a teljes összehangoltságot;

3. elismeri, hogy az EU nem túl sikeres az ötletek új termékek és szolgáltatások formájában történő gyakorlati

megvalósításában, és hogy olyan új közpolitikákat kell elfogadni, amelyek megkönnyítik az ismeretek kifejlesztésében, közvetítésében és felhasználásában érintett különböző szociális partnerek közötti kapcsolatok kiépítését. A közhivatalok, egyetemek, kutatóközpontok és vállalatok közötti kapcsolatok újszerű kialakítására van tehát szükség;

4. úgy véli, hogy bár kizárólagos befektetésekre van szükség a kutatás-fejlesztés területén, ez egyelőre nem elegendő. Az európai innováció ösztönzéséhez egyesíteni kell az erre irányuló erőfeszítéseket, a befektetéseket pedig célirányosan a kutatás stratégiai területei felé kell irányítani;

5. hangsúlyozza, hogy a vállalatok területi koncentrációja önmagában még nem jelent garanciát sem a klaszterek kialakulására, sem pedig a hálózati gazdaságok fejlődésére, a szinergiák létrejöttére, illetve a versenyképesség javulására. Ehhez el kell érni egy kritikus mennyiséget, a termelés elegendő mértékét, amely alatt még nem beszélhetünk klaszterekről. Természetesen figyelmet kell szentelni a minőségi szempontoknak és a külső feltételeknek is, különös tekintettel a fenntarthatóságon is alapuló közös fellépések megvalósításához szükséges kölcsönös bizalomra és a vállalatok közötti, szilárd alapokon nyugvó kapcsolatokra;

6. úgy véli, hogy a statisztikai adatok nem elegendőek a fenti két szempont felméréséhez, és azt javasolja, hogy az Európai Klasztermegfigyelő Központ dolgozzon ki egy tanulmányt, amely megvizsgálja, hogy mikor adottak azok a feltételek, amelyek ennek a két, a klaszterek kialakulását meghatározó szempontnak a figyelembevételéhez szükségesek. Tapasztalatát és a régiókkal ápolt szoros kapcsolatát kamatoztatandó, egyben felajánlja segítségét is;

7. egyetért azzal, hogy a klaszterek az innováció fontos motorjaiként és katalizátoraként szolgálnak, hozzájárulnak az ipar és a szolgáltatások versenyképességéhez és fenntartható fejlődéséhez, jólét és munkalehetőségek teremtése révén erősítik a régiók gazdasági fejlődését, így hozzájárulnak a területi kohézió célkitűzéséhez is, amelyet a Lisszaboni Szerződés már az Unió céljai közt említ;

8. úgy véli, hogy számos esetben szükség van arra, hogy a közhivatalok és a magánszféra szereplői részt vegyenek a klaszterek létrehozásának ösztönzésében és az adott szektorok élvonalában levők megtartásának támogatásában;

9. Az állami szektor szintén fontos szerepet játszhat a klaszterkezdeményezések előtt álló kihívások kezelésében a következők révén:

– segítséget nyújt a célok meghatározásában és a teljesítmény nyomon követésében,

- megkönnyíti a klaszterképzés folyamatát annak fejlődése és „éretté válása” során (ahogyan az alábbi pont részletezi),
- a klaszterkezdeményezést egy szélesebb körű politikai menetrendbe integrálja.

10. úgy véli továbbá, hogy a közsféra feladata kell hogy legyen a klaszterek fejlődéséhez szükséges keretfeltételek megteremtése, azaz:

- magasan képzett humántőke biztosítása,
- a klaszterek létrehozásához és fejlesztéséhez szükséges hivatalos ügyintézés megkönnyítése,
- tájékoztató és integrált szolgáltató központok felállításának ösztönzése,
- az oktatási intézmények és a klaszterek közötti együttműködés támogatása, elsősorban közös szakképzési központok létrehozásával. Minden tagállamnak rendelkeznie kellene legalább egy klaszterekre szakosodott szakképzési központtal,
- megfelelő pénzeszközök rendelkezésre bocsátása, amelyekkel fedezhetők a klaszterek igényei, valamint vállalkozók innovációs és központok, befektetők és finanszírozási források közötti kapcsolatok biztosítása,
- a koordinációs eljárások egyszerűsítése magán a klaszteren belül, illetve más, külső klaszterekkel, valamint ezeknek a közhivatalokkal fenntartott kapcsolataiban,
- a klaszterek külső lehetőségeire irányuló fejlesztések, illetve nemzetközi szintű tevékenységeik, valamint transznacionális hálózatok kiépítésének támogatása. Megfelelő közpolitikával elősegíthető a régió és a klaszter márkaimázsának kialakítása, amely megsokszorozza a külső növekedés lehetőségeit,
- hatáskörén belül a KFI támogatása, különösen ügyelve azokra az innovatív intézkedések beindítását és fejlesztését szolgáló kritikus tényezőkre, amelyek további fellendítő hatással járhatnak a magánszektorban,
- a magánkezdeményezések támogatása és felgyorsítása, melynek során nem szabad megfélemlíteni arról, hogy a három adminisztrációs szint – közösségi, nemzeti és regionális – szoros kapcsolatban kell hogy álljon egymással, hiszen a regionális szint kulcsszerepet játszik a klaszterekre vonatkozó támogatási politikák kialakításában és végrehajtásában,

ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a közhivataloknak el kell kerülniük két jelentős tévedést, azaz:

- nem szabad klasztereket létrehozni a semmiből, ha azok már eleve nem léteznek. A klaszterek ugyanis általában az idők során, fokozatosan alakulnak ki, ezért mesterséges létrehozásuk rendszerint kudarcra vezet,
- ugyanezért nem szabad a klaszterek élettartamát mesterségesen meghosszabbítani, ha a piacok alakulása és a technológia alapján már túlhaladottakká váltak;

11. megerősíti, hogy a nemzetközi versenyképesség érdekében a klasztereknek erős hálózatot kell kiépíteniük a vállalatok, egyetemek és a közhivatalok között, illetve állandó inno-

vációs folyamatot kell biztosítaniuk, amely folyamatosan lehetővé teszi számukra az új szinergiák megteremtését. Csak így garantálható a klaszterek jövőbeli életképessége. Már előre utalni kell arra, hogy a klaszterek általános kiválósága ellenére figyelembe kell venni azt a tényt, hogy nem minden klaszter képes eljutni ugyanarra a fejlettségi szintre, illetve szert tenni ugyanarra a nemzetközi jelentőségre. Az ilyen értelemben vett kiválóság hosszú távon, lassan alakul ki olyan speciális pénzügyi forrásoknak, helyes kormányzásnak és piacorientált szerkezeti reformoknak köszönhetően, amelyek lehetővé teszik a tényezők (kockázati tőke és kutatók) szükséges mobilitását;

12. úgy véli, hogy a piacok jelenlegi globalizációja kapcsán a klaszterek révén létrejövő globális értékláncok nagyon fontosak a vállalatok közötti koordináció javítása, illetve gyakorlatilag az egész versenyképesség szempontjából. Bár az innováció a klaszterek egyik alapjellemezője, hangsúlyozandó, hogy a klaszterek nem csupán a nagy technológiaigényű ágazatokban fejlődnek ki, hanem a közepes és alacsony technológiai szintű ágazatokban is előfordulhatnak;

13. kiemeli, hogy a klaszterek különösen fontosak a kkv-k számára, hiszen olyan környezetet biztosítanak részükre, amely kedvezően hat az egyetemekkel, nagyvállalatokkal fenntartott kapcsolataikra, illetve hozzáférést biztosít számukra a nemzetközi kereskedelmi hálózatokhoz is;

14. ugyanakkor arra figyelmeztet, hogy egyes országokban és régiókban néha túlságosan is a kkv-kra összpontosítanak, elfeledkezve arról, hogy a nagyvállalatok csekély jelenléte korlátozhatja a klaszterek gazdasági hatását;

A lisszaboni menetrendhez való hozzájárulás

15. úgy véli, hogy jelenleg a gazdasági tényezők szabad mozgása és a fejlett gazdaságok megnövekedett költségei kedveznek a termelésáthelyezési folyamatoknak, amelyeket úgy kell megfékezni, hogy a termelési rendszereket a nagyobb hozzáadott értéket adó, elsősorban nagy KFI-igényű tevékenységek felé orientálják;

16. úgy véli, hogy a globalizáció okozta új kihívásokkal való szembenézésre készült a **lisszaboni menetrend**, melynek céljai: az EU-ban található humántőke felértékelése, koherencia biztosítása az innovációs politikákban, az innovációt elősegítő jogi keret megteremtése, az innovatív vállalatok alapításának és növekedésének támogatása, az innovációs rendszeren belüli kapcsolódási pontok javítása. Ezeknek a céloknak az elérése lehetővé teszi az innovációra és a tudásra nyitott társadalom kialakítását, amely ennek következtében – ha költségekben nem is, de a hozzáadott érték megteremtésének szempontjából mindenképpen – versenyképes;

17. hangsúlyozza, hogy a régiók versenyképességének növeléséhez erősíteni kell azokat a tőkeintenzív szektorokat, amelyekre a humán erőforrás magas fokú szakosodása és markáns innováció jellemző;

18. emlékeztet arra, hogy Európának jelentős deficitje van a magán K+F-kiadások területén. Ezért úgy véli, hogy nem ér semmit, ha csupán az állami K+F-kiadásokat növeljük, maguk a vállalatok azonban nem tekintik ezt saját célkitűzésüknek, és nem vállalnak vezető szerepet a szükséges intézkedések terén. Fontos azonban, hogy nemzeti szinten a K+F-re szánt állami eszközök olyan mértékűek legyenek, hogy kifejthessék hatásukat. Ez az egyetlen módja annak, hogy ezek a beruházások a kutatás és az innováció révén eljussanak a piachoz. Az állami K+F-beruházásoknak kell serkenteniük a magán-KFI-t úgy, hogy számottevően nőjön a KFI-tevékenységnek az európai régiók GDP-jében betöltött részaránya. Ehhez négy alapvető intézkedési irányvonalat kell ötvözni:

- **klaszterek**, illetve a vállalati és közintézményi konglomerátumok **fejlődésének** elősegítése a magas fokú innováció jellemezte tevékenységi körökben,
- ilyen tevékenységeket szolgáló, a tudás (egyetemek) és a gazdaság (vállalatok) együttélését biztosító létesítmények kialakításának támogatása, azaz **tudományos és technológiai parkok** létrehozása,
- olyan pénzügyi és egyéb jellegű eszközök ösztönzése, amelyek az innováción alapuló **új vállalatok létrehozását** támogatják,
- a különböző tudás- és KFI-központok közötti kapcsolatok élénkítése, tapasztalatcserére szolgáló fórumok támogatása és az innovációban kiemelkedő teljesítményt nyújtó régiók hálózatba tömörülésének elősegítése;

A közösségi vetület fejlesztése

19. üdvözlí azokat az előrelépéseket, amelyeket számos programjával és hálózatával az Európai Bizottság támogatott, jelentős eredményeket elérve a klaszterek kialakításában, meghatározásában, illetve lehetővé téve a tapasztalatcserét;

20. nem vonja kétségbe az Európai Bizottság által az új és jobb nemzeti vagy regionális klaszterek kialakításához nyújtott segítséget, ugyanakkor jelentős igény mutatkozik a bevált gyakorlatok beazonosításával és fejlesztésével kapcsolatos tájékoztatás, illetve a módszeresen összegyűjthető és felhasználható eszközök feltérképezésére szolgáló központok iránt. Az ilyen eszközöket egyszerű módon kell bemutatni az érintetteknek, és könnyen hozzáférhetővé is kell tenni őket számukra. Utal ebben az összefüggésben arra, hogy az RB jelenleg tanulmány kidolgozásába kezd a következő tárgyban: *Klaszterek és klaszterpolitika: útmutató a regionális és helyi politikai döntéshozók számára*;

21. mindazonáltal olyan keretprogram előkészítésére kéri az Európai Bizottságot, amely valamennyi érintett hivatal között megkönnyíti az összehangolt együttműködést, és amely irányvonalakat fektet le a klaszterek létrehozásával, összekapcsolásával és transznacionalitásával kapcsolatban. A klaszterek közötti

együttműködés az európai innovációs képesség fokozásának és a nemzetközi befektetők és innovációs szakemberek megnyerésének ígéretes eszközeként fogható fel, ezért a klasztereket alkotó szervezetek közötti transznacionális együttműködés nem korlátozódhat kizárólag az uniós tagállamokra: világméretben kell gondolkodni, oly módon, hogy a végső cél az úgynevezett „világméretű klaszterek” (world level clusters) létrehozása legyen;

22. úgy véli, hogy a klaszterek közötti együttműködés a kkv-k alapvető érdeke, mivel elősegíti a rendkívül fontos információcserét, a műszaki ismeretek megosztását, valamint lehetőséget teremt a kutatási infrastruktúrák és a termelési eszközök megosztott használatára;

23. megjegyzi, hogy egyértelmű ellentmondás fedezhető fel aközött, ahogy sok klaszter fejleszteni szeretné üzleti tevékenységeit saját régiójában vagy országában, illetve a más államok szomszédos klasztereivel történő információ- és tapasztalatcserében rejlő mérhetetlen lehetőségek között;

24. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy számoljon fel minden olyan akadályt, amely az európai kereskedelem és beruházások útjában áll. A belső piac megvalósítása alapvető eszköz arra, hogy megnyissuk a piacot a verseny előtt;

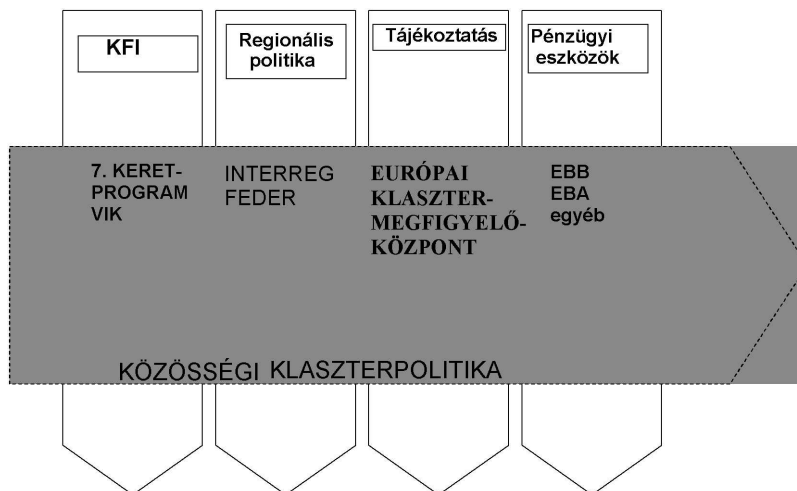
25. emlékeztet arra, hogy a jelenlegi kereskedelmi korlátozások, valamint a különböző jogszabályok, szociális védelmi rendszerek, illetve adminisztratív és adórendszerek nagymértékben hátráltathatják a transznacionális együttműködést. Végezetül a nyelvi korlátok is hozzájárulnak ahhoz, hogy a klaszterek csupán saját országukon belül, az adott területen fejtsék ki tevékenységüket, korlátozva ezzel nemzetközi kapcsolataikat;

Az RB ajánlásai

26. azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy hidalja át az EU által a klaszterek fejlesztésére szánt intézkedési irányvonalak elaprózódottságát. Úgy véli, hogy egy speciális intézkedési irányvonalban kell egyesíteni a klaszterek támogatását és a klaszterek közötti együttműködés elősegítését;

27. mivel az Európai Bizottság egyre nagyobb szerepet ruház a regionális önkormányzatokra a klaszterkezdemenyezések előmozdításában, összehangolásában és kihasználásában, az RB úgy véli, hogy ennek szükséges támogatásául az Európai Bizottságnak az általa közvetlenül irányított kutatási és innovációs kezdeményezésekről (elsősorban a 7. kutatási keretprogramról, valamint a versenyképességi és innovációs keretprogramról) is részletesebben tájékoztatnia kellene a régiókat. Hasonlóképpen arra is külön figyelmet kell fordítani, hogy biztosítva legyen a megfelelő interakció az Európai Bizottság által a kutatás és az innováció területén létrehozott önálló ügynökségekkel és a közös technológiai kezdeményezésekkel.

28. a klaszterek létrehozásának ösztönzésére szolgáló kritériumok európai szintű integrációját és harmonizálását kéri, amit rendkívül fontosnak tart az egyes szinteken meglévő jelenlegi együttműködési politikák kiegészítéséhez, azaz **egységes intézkedési szemlélet** kialakításához, szemben azzal a klaszterekkel kapcsolatos különböző európai kezdeményezésekre épülő, részleges megközelítési móddal, amely jelenleg számos területen megfigyelhető (K+F, régióközi együttműködési politikák, technológiai versenyfelügyelet, projekt-finanszírozási támogatások stb.);

29. hangsúlyozza, hogy a fenti integratív megközelítés jegyében született intézkedéseknek a növekedés és a versenyképesség céljaira és olyan kiemelt intézkedési területekre kell összpontosítaniuk, amelyeknek túl kell mutatniuk a pusztán tapasztalat- és információcserén, ki kell terjedniük projektekre, közös fellépésekre, az egyes projektek között a személyzet és a kedvezményezettek körének cseréjére, hálózatépítésre, a közösségi intézmények fejlesztésére stb.;

Ehhez az alábbiakat javasolja:

1. A KLASZTEREKRE VONATKOZÓ KÖZÖS STRATÉGIAI KERET ALKALMAZÁSA

véleménye szerint hiányzik a **globális stratégiai keret**, amely egyesítené a különböző érintett felek – közhivatalok, egyetemek, kutatóközpontok és vállalatok – nézőpontjait, és összehangolt módon lehetővé tenné a korábban ismertetett három folyamat végrehajtását:

- a klaszterek létrehozására szolgáló feltételek megteremtésének lehetővé tétele és a klaszterek létrehozásának ösztönzése,
- a klaszterek által javasolt kezdeményezések végrehajtásának támogatása,
- az együttműködés és a tapasztalatcsere érdekében a klaszterek összekapcsolása mind nemzeti, mind pedig transznacionális szinten;

ezzel kapcsolatban a stratégiai keret létrehozása felé tett első lépésként egy magas szintű szakértői csoport felállítását javasolja, amely megvizsgálná a kérdést, és iránymutatásokat

javasolna a Tanácsnak és az Európai Bizottságnak a kritériumok integrációjával és harmonizációjával kapcsolatban. A csoportnak teljes függetlenséget kellene élveznie, a témában érdekelt összes felet képviselve – azaz a politika szereplőit, a különféle és főként a regionális közigazgatási szerveket, a klaszterirányításban jártas vállalatokat, az egyetemeket, technológiai és kutatóközpontokat, valamint a pénzintézeteket és egyéb szóba jöhető finanszírozási partnereket (üzleti hálózatok, kockázati tőke-alapok stb.) –, elnökének pedig a témában elismert európai szakembert kell választani;

úgy véli, hogy a stratégiai keret hasznosítja majd a speciális tematikus klaszterek kapcsán már létező különböző kezdeményezéseket, olyan szemléletet eredményez, amely minden ilyen magában foglal, illetve olyan intézkedési irányvonalakat fektet le, amelyek lehetővé teszik a klaszterek alakulása során végbemenő folyamatok fejlesztésének támogatását;

KIDOLGOZÁSI SZAKASZ

- a fejlődéshez szükséges környezeti feltételek megteremtése
- pénzügyi támogatások biztosítása, amelyek megkönnyítik az ugyanazon a földrajzi területen tevékenykedő kis és nagyvállalatok közötti kapcsolatok elmélyítését és a lehetséges szinergiák feltérképezését
- a „húzóvállalatok” bevonása
- kapcsolatok kiépítése az ágazathoz kötődő kutatóközpontokkal

BEVEZETÉSI SZAKASZ

- bizalmi kapcsolatok kialakítása
- különböző klaszterekhez tartozó vállalatok összekapcsolása transznacionális metaklaszterek kialakításának céljából
- önálló működési forma és márkaimázs kialakítása
- együttműködési stratégiai menetrend kidolgozása

NÖVEKEDÉSI SZAKASZ

- önálló projektek kidolgozása és végrehajtása
- a klaszterek beillesztése az európai technológiai platformokba
- klaszterszövetségek, régióközi együttműködési platformok létrehozása
- a klaszterek közötti együttműködésből származó eredmények elterjesztése, ezáltal is biztosítva, hogy a projekt eredményei más régiókba is eljussanak
- együttműködési kezdeményezések révén létrejövő új termékek

BEÉRÉSI SZAKASZ

- saját innovációk és szabadalmak
- kereskedelmi alklaszterek megjelenése
- stratégiai partnerségek a gazdasági fejlődéshez
- új beruházások vonzása a régióba

2. A FOLYAMATNAK HITELESSÉGET BIZTOSÍTÓ STRATÉGIAI KERET MEGTEREMTÉSÉT SERKENTŐ INTÉZKEDÉSEK

elismeri, hogy ösztönözni kell a klaszterek **vállalatai között folyó együttműködést**, előmozdítva egy első szintű klaszterhálózati hálózat létrehozását, amely révén a tagok európai és globális szinten megoszthatják egymással a szolgáltatásokat és a bevált gyakorlatokat, például az alábbiak révén:

- együttműködési eszközök fejlesztése és bővítése a regionális klaszterek segítségével nyert ismeretek megosztására,
- rendezvények, találkozók szervezésének támogatása az egyes klaszterek különböző tagjai (elsősorban a vállalatok) részvételével,
- közös éves jelentés készítése valamennyi európai klaszter tevékenységéről,
- a képzés, tájékoztatás stb. területén megosztott szolgáltatások fejlesztésének az ösztönzése;

hangsúlyozza, hogy a közigazgatási szerveknek **kereslet-előrejelző projekteket** kell ösztönözniük az alábbiak révén:

- kapcsolatok kiépítése a különböző régiók technológiai felügyeleti szervei és megfigyelőközpontjai között az ipari beruházásokat és innovációt felügyelő európai rendszer

kiépítése, illetve a humántőkével kapcsolatos információk javítása révén, ami megoldási lehetőségeket vetíthet előre a kínálati oldalt illetően, illetve értékteremtő technológiákat eredményezhet,

- az európai technológiai platformokkal való együttműködés ösztönzése,
- több régió által közösen kidolgozott nyilvános projektek (közös specifikációk és beszerzési eljárások),
- különböző régiók közös szabályozásainak ösztönzése, amelyek elősegítik az innovatív technológiák kifejlesztését, illetve előkészíthetik azt;

hangsúlyozza, hogy mindenképpen egyetlen **európai klaszterinformációs platformban (INFOCLUSTER)** kell összegyűjteni a meglévő információkat, és ennek kell tartalmaznia azokat a vállalatok számára hasznos funkciókat, amelyek ma még csak részlegesen biztosítottak. Ezzel kapcsolatosan úgy véli, hogy az információs platform szerepének ellátására a legalkalmasabb szerv az Európai Klasztermegfigyelő Központ lehetne:

- területi információs rendszer, amely strukturálja és magában foglalja az aktuális infrastruktúrákínálatot, a kutatóközpontokat, a KFI területén aktív vállalatokat, egyetemeket és egyéb központokat, a támogatott kutatási irányvonalakat, fontos műszaki és politikai kapcsolatokat stb. Ez az eszköztár megkönnyítené a különböző tudásközpontok és maguk a klaszterek közötti kapcsolattartást. Az Európai Bizottság kezelhetné a rendszert, együttműködve a Régiók Bizottságával, amely megkönnyíthetné a régiókkal és a regionális szinten működő klaszterekkel való kapcsolattartást,
- dinamikus versenybarométer, amelyben valamennyi klaszter összehasonlíthatná magát bármelyik másik, hasonló jellegű klaszterrel, és így megtudhatná, hogy milyen helyet foglal el versenykörnyezetében,
- információcserére szolgáló klaszterpolitikai térkép, amely minden régióra és (politika)területre (KFI-támogatások, pénzügyi támogatási eszközök, képzési és csereprogramok stb.) kiterjedően magában foglal nemzeti és regionális programokat és politikákat,
- különböző jelentések a vállalatok és maguk a klaszterek által sikerrel alkalmazott gyakorlatokról annak érdekében, hogy másokkal is megosszák a tapasztalatokat;

úgy véli, hogy támogatni kell az **együttműködést** az egyes régiók és országok **innovációt elősegítő pénzeszközei** (tőke, hitel, közvetlen támogatás) között annak érdekében, hogy megkönnyítsük az olyan nagy projektekbe történő beruházásokat, amelyekben a klaszterek révén különböző európai országok több régiója is érintett. Ezek a klaszterek így jobban hasznosítani tudnák a például az EBB-től és az EBA-tól kapott európai forrásokat;

véleménye szerint lehetőség nyílik arra, hogy a klaszterek **közösen használják a forrásokat és a szolgáltatásokat**, hogy így profitálhassanak a jó minőségű szolgáltatásokhoz való közös hozzáférésekből:

- speciális állásbörze, csereprogramok, kutatói képzés a magánszektorban,
- vállalati mobilitás inkubátorházak és -szolgáltatások közös igénybevételével,
- műszaki ismeretek, kutatási infrastruktúrák és termelési létesítmények cseréje a méretgazdaságosság, illetve a gazdasági tevékenységek kiterjesztésének elérésére,
- európai kutatási és ipari innovációs felügyeleti rendszer, valamint a humántőkével kapcsolatos információk javítása;

Kelt Brüsszelben, 2008. június 19-én.

3. ELŐZETES, PÁRHUZAMOS ÉS UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, MELYEK EREDMÉNYEI VEZÉRELTKÉNT KELL HOGY SZOLGÁLJANAK A KÉSŐBBI INTÉZKEDÉSEKHEZ

úgy véli, hogy a kiértékelés egyfajta kutatás, amely speciális technikákat alkalmaz, és azokra a kérdésekre ad választ, hogy eleget tettünk-e a klaszterek által támasztott igényeknek, megfelelő politikát dolgoztunk-e ki, ésszerűen alkalmaztuk-e azt, elérjük-e a kívánt hatást, újrafogalmazhatók-e az el nem ért célok, illetve hogy növelhető-e az alkalmazott politika eredményessége;

az értékelést olyan eszköznek tartja, amelyet a teljes végrehajtási folyamat során alkalmazni kell, és amely – egyéb előnyök mellett – a klaszterpolitika hitelességét is növeli.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

MEGJEGYZÉS AZ OLVASÓHOZ

Az intézmények úgy határoztak, hogy a jövőben nem tüntetik fel szövegekben az idézett jogszabály utolsó módosítását.

Ellenkező jelzés hiányában, az itt megjelent szövegekben a jogszabályokra történő hivatkozást a hatályos változatukra történő hivatkozásként kell értelmezni.